

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 31. marts 2022
(OR. en)

7639/22

**Interinstitutionel sag:
2022/0089(COD)**

**AGRI 120
AGRISTR 17
AGRIORG 36
AGRILEG 42
CODEC 377
IA 32**

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	31. marts 2022
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2022) 134 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om den Europæiske Unions geografiske betegnelser for vin, spiritus og landbrugsprodukter og kvalitetsordninger for landbrugsprodukter, om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013, (EU) 2017/1001 og (EU) 2019/787 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1151/2012

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2022) 134 final.

Bilag: COM(2022) 134 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 31.3.2022
COM(2022) 134 final

2022/0089 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om den Europæiske Unions geografiske betegnelser for vin, spiritus og landbrugsprodukter og kvalitetsordninger for landbrugsprodukter, om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013, (EU) 2017/1001 og (EU) 2019/787 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1151/2012

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Geografiske betegnelser er betegnelser, der identificerer produkter med kvaliteter, kendetegn eller omdømme, der kan tilskrives naturlige og menneskelige faktorer, der knytter sig til deres oprindelsessted. Der er tale om en intellektuel ejendomsrettighed (IPR — intellectual property right), som har til formål at fremme redelig konkurrence mellem producenter ved at forhindre brug af en betegnelse i ond tro og svingagtig og vildledende praksis. Geografiske betegnelser giver forbrugerne en garanti for ægthed og betyder, at produktet skiller sig ud fra andre produkter på markedet, hvorved der sikres salg og eksport af en højere værdi. Geografiske betegnelser har været internationalt anerkendte siden 1883¹ og er gradvist blevet omfattet af beskyttelse i Unionen fra 1970'erne (vin) til 1992 (landbrugsprodukter og fødevarer), herunder færdiggørelsen af registrene² i 2020. I øjeblikket indeholder EU-registret over geografiske betegnelser næsten 3 500 betegnelser for vin, spiritus og landbrugsprodukter og fødevarer.

Unionens ordning for geografiske betegnelser er fornuftig, men evalueringen af politikområdet og konsekvensanalyseprocessen har vist, at der er plads til forbedringer, navnlig med henblik på at styrke ordningen for geografiske betegnelser, som er nøglen til levering af fødevarer af høj kvalitet og beskyttelse af kulturel, gastronomisk og lokal kulturarv i hele Unionen. Det drejer sig hovedsagelig om følgende spørgsmål:

- Hvordan kan producenterne grundlæggende ret til beskyttelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder, der ligger i deres geografiske betegnelser, bedst beskyttes? Producenter, der er indehaver af et immaterielt aktiv bestående af en geografisk betegnelse, har ret til at få det beskyttet, og Unionen søger at gøre dette så effektivt og virkningsfuldt som muligt, også i en tid med øget brug af internettet
- Hvordan forhindres det, at erhvervsdrivende, der ikke har nogen rettigheder eller tilknytning til det ægte produkt, udnytter produktnavne i ond tro. Håndhævelsen, navnlig på internettet, og kontrollen af overholdelsen skal også tages op til fornyet overvejelse
- Hvordan kan den bæredygtige produktion af produkter med geografiske betegnelser øges. Som et instrument til udnyttelse af værdien af produkter, der er uløseligt knyttet til de naturlige faktorer og producenteres knowhow i et lokalområde, anvendes geografiske betegnelser ikke tilstrækkeligt til dette formål
- Hvordan informeres forbrugerne bedre om ægte produkter, så de er i stand til at håndtere asymmetrisk information? Forbrugernes genkendelse af de særlige EU-symboler er meget ringe, hvilket tyder på, at der er kommunikationsvanskeligheder
- Hvordan sikres det, at producenterne får et rimeligt afkast af deres produkt med de kvaliteter, der er knyttet til produktionen, og er i stand til at styrke deres position i fødevarerforsyningskæden.

Ordningen for garanterede traditionelle specialiteter (GTS) har efter at have eksisteret i 30 år ikke givet de forventede fordele for producenterne og forbrugerne. For bedre at kunne

¹ <https://www.wipo.int/treaties/en/ip/paris/>

² <https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/food-safety-and-quality/certification/quality-labels/geographical-indications-register/>

identificere og fremme traditionelle landbrugsprodukter i Unionen bør ordningen for garanterede traditionelle specialiteter forenkles og præciseres.

Forslaget bidrager til de mål, der forfølges med den fælles landbrugspolitik, navnlig at forbedre EU-landbrugets reaktion på samfundets krav om, at landbrugsproduktionen skal være økonomisk, socialt og miljømæssigt bæredygtig. Det vil styrke det nuværende system, hvor geografiske betegnelser er intellektuelle ejendomsrettigheder. Forslaget vil skabe større økonomiske, sociale og miljømæssige resultater af produkter med geografiske betegnelser, give producenterne flere beføjelser og større ansvar, reducere nye former for overtrædelser (internettet), øge effektiviteten af håndhævelsen og kontrol, der garanterer produkternes ægthed, afhjælpe mangler i lovgivningen og gøre registreringsprocedurerne mere virksomme. Ud over geografiske betegnelser vedrører forslaget også reglerne for garanterede traditionelle specialiteter, navnlig ved at præcisere definitionen heraf. Forslaget indeholder derimod ingen ændringer af bestemmelserne om fakultative kvalitetsudtryk; disse udtryk blev først indført i 2012, og deres potentiale skal først undersøges fuldt ud af medlemsstaterne. Endelig skal det nævnes, at forslaget ikke omfatter geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter, da Kommissionens har til hensigt at foreslå en særskilt retsakt herfor.

Det overordnede mål med revisionen af geografiske betegnelser er at lette anvendelsen af geografiske betegnelser i hele Unionen som værktøjer for intellektuelle ejendomsrettigheder (IP-værktøjer) der er tilgængelige for alle landbrugere og producenter af produkter, hvis kendetegn eller omdømme knytter sig til deres produktionssted. Der foreslås ingen ændringer af den grundlæggende struktur af ordningerne for geografiske betegnelser, og således bevares medlemsstaternes rolle i ansøgningsproceduren vedrørende geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter; det høje niveau for beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, særlige kendetegn for geografiske betegnelser i vin- og spiritussektoren, og national håndhævelse inden for rammerne af såvel forordningen om offentlig kontrol som IP-værktøjer.

Produktionen af kvalitetslandbrugsprodukter er et stærkt punkt i det europæiske landbrug, men der er geografiske ubalancer, hvad angår antallet af registrerede geografiske betegnelser i Unionen. Disse afspejler forskellige "udgangspunkter" og erfaringer med bevarelsen af medlemsstaternes gastronomiske arv og kulturarv. Ved revisionen af ordningen for geografiske betegnelser bør der lægges særlig vægt på at tilskynde til udnyttelse i de medlemsstater, hvor anvendelsen af geografiske betegnelser er underudnyttet. Geografiske betegnelser belønner producenterne for deres indsats for at producere en bred vifte af kvalitetsprodukter, hvilket igen kan være til gavn for økonomien i landdistrikterne. Dette er navnlig tilfældet i ugunstigt stillede områder og i bjergområder og afsidesliggende områder, hvor landbruget står for en betydelig andel af økonomien, og hvor produktionsomkostningerne og ulemperne er store. Det er også målet at øge antallet af registrerede geografiske betegnelser for hver medlemsstat, hvori udnyttelsen er lavere end EU-gennemsnittet.

Forslaget har derfor følgende overordnede mål:

1. Sikre en målrettet beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i Unionen, herunder effektive registreringsprocesser, for at belønne producenterne på rimelig vis for deres indsats
2. Øge udnyttelsen af geografiske betegnelser i hele Unionen til gavn for økonomien i landdistrikterne.

Disse to overordnede mål beskrives nærmere i følgende seks specifikke målsætninger:

1. Forbedre håndhævelsen af reglerne for geografiske betegnelser for bedre at beskytte intellektuelle ejendomsrettigheder og geografiske betegnelser på internettet, herunder mod registreringer i ond tro og svigagtig og vildledende praksis, samt brugen i domænenavnssystemet og bekæmpelse af forfalskning
2. Strømline og præcisere den retlige ramme for at forenkle og harmonisere procedurerne for ansøgning om registrering af nye betegnelser og ændringer af varespecifikationer
3. Bidrage til at gøre Unionens fødevarer system mere bæredygtigt ved at integrere særlige bæredygtighedskriterier
4. Sætte producenter og producentsammenslutninger i stand til bedre at forvalte deres aktiver i form af geografiske betegnelser og tilskynde til udviklingen af strukturer og partnerskaber i fødevarerforsyningskæden
5. Øge forbrugernes korrekte forståelse af markedet og bevidsthed om politikken for geografiske betegnelser og EU-symboler for at sætte forbrugerne i stand til at træffe informerede købsvalg
6. Sikre beskyttelsen af traditionelle fødevarer betegnelser for bedre at kunne udnytte værdien af og bevare traditionelle produkter og produktionsmetoder.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

I EU-lovgivningen har der været bestemmelser om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for vin siden begyndelsen af 1970'erne, spiritus siden 1989 og landbrugsprodukter og fødevarer siden 1992. Den giver mulighed for registrering af produkter med værdifulde produktbetegnelser, der produceres i henhold til en varespecifikation i et givet geografisk område af producenter med anerkendt knowhow. Forslaget er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser vedrørende politikken for geografiske betegnelser. Det har til formål at forbedre de eksisterende bestemmelser og sikre et forenklet og strømlinet regelsæt, samtidig med at visse elementer af beskyttelsen af geografiske betegnelser styrkes, navnlig ved at styrke producentsammenslutningernes position og øge beskyttelsesniveauet på internettet. Med forslaget tilskyndes producentsammenslutninger for geografiske betegnelser til på frivillig basis at medtage krav om højere resultater på det økonomiske og sociale område og i henseende til bæredygtighed i varespecifikationen. For at forbedre kvaliteten af registreringen og behandlingen af ansøgninger giver forslaget Kommissionen beføjelser til at gøre brug af teknisk bistand fra et agentur for at behandle ansøgningerne, samtidig med at registreringen af geografiske betegnelser og det overordnede ansvar for politikken for geografiske betegnelser forbliver hos Kommissionen.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget er i overensstemmelse med den overordnede retlige ramme for den fælles landbrugspolitik. Forslaget supplerer andre foranstaltninger, der har til formål at sikre kvaliteten og diversiteten i EU's landbrugs-, vin- og spiritusproduktion, belønne producenterne retfærdigt for deres indsats, beskytte producenternes grundlæggende rettigheder i henseende til IP-rettigheder og oplyse borgerne og forbrugerne om identificerbare særlige kendetegn ved produkter fra ovennævnte sektorer, navnlig de kendetegn, der knytter sig til den geografiske oprindelse.

Kommissionen har i jord til bord-strategien³ forpligtet sig til at bidrage til overgangen til et bæredygtigt fødevarer system for at styrke den lovgivningsmæssige ramme for geografiske

³ https://ec.europa.eu/food/horizontal-topics/farm-fork-strategy_da

betegnelser og, hvor det er relevant, medtage særlige bæredygtighedskriterier. Geografiske betegnelser nævnes også i forbindelse med forbedrede regler til styrkelse af landbrugernes og producentsammenslutningernes position i værdikæden. I jord til bord-strategien bebudes der andre initiativer, der har indvirkning på produkter med en geografisk betegnelse, navnlig et forslag til en lovgivningsmæssig ramme for bæredygtige fødevarer-systemer, der skal fremlægges i 2023. Dette initiativ vedrørende geografiske betegnelser blev medtaget i Kommissionens arbejdsprogram for 2021⁴ under REFIT-initiativer⁵ i forbindelse med den europæiske grønne pagt⁶.

Hvad angår målet om klimaneutralitet og Unionens klimamål for 2030 og 2040 vil dette forslag ikke påvirke klimaet negativt.

Derudover har Kommissionen i meddelelsen om en handlingsplan for intellektuelle ejendomsrettigheder⁷ bebudet, at den vil styrke ordningen for beskyttelse af geografiske betegnelser for at gøre den mere effektiv, herunder bekæmpe krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

I Rådets konklusioner om fra jord til bord-strategien⁸ er der udtrykt tilfredshed med en bedre integration af bæredygtig udvikling i den europæiske kvalitetspolitik, og Kommissionen er blevet opfordret til at bekræfte relevansen og vigtigheden af de europæiske kvalitetsordninger og styrke den lovgivningsmæssige ramme for geografiske betegnelser.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslaget falder ind under anvendelsesområdet for den fælles landbrugspolitik (artikel 43 i TEUF⁹) og intellektuelle ejendomsrettigheder (artikel 118 i TEUF).

Hvad angår den fælles landbrugspolitik, er krav og regler, der vedrører markedsføring af landbrugsprodukter, fødevarer, vin, aromatiserede vinprodukter og spiritus på det indre marked og sikring af det indre markeds integritet, i det væsentlige anliggender, der henhører under Unionens kompetence.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Unionen har ved forordning (EU) nr. 1308/2013, forordning (EU) 2019/787 og forordning (EU) nr. 1151/2012 har indført en udtømmende ordning for beskyttelse af betegnelser for specifikke produkter for at fremme deres unikke kendetegn, der er knyttet til deres geografiske oprindelse, og traditionel knowhow på områderne landbrugsprodukter, vin og spiritus. Medlemsstaterne kan derfor ikke handle hver sig for at nå dette politiske mål. En styrkelse af den nuværende ordning for geografiske betegnelser kan kun opnås ved handling på EU-plan, nemlig gennem en revision af disse forordninger.

⁴ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/2021_commission_work_programme_annexes_da.pdf

⁵ https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/evaluating-and-improving-existing-laws/refit-making-eu-law-simpler-less-costly-and-future-proof_da

⁶ https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_da

⁷ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12510-Intellectual-property-action-plan_da

⁸ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12099-2020-INIT/da/pdf>

⁹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:12012E/TXT&from=DAN>

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget omfatter begrænsede og målrettede ændringer af den nuværende lovgivningsmæssige ramme for geografiske betegnelser, som ikke er mere vidtrækkende, end hvad der er nødvendigt for at nå målet om at styrke ordningen for geografiske betegnelser. Det opretholder de særlige forhold, der gør sig gældende for hver sektor, og harmoniserer de regler, der er fælles for alle sektorerne, navnlig procedurerne for registrering af en betegnelse eller ændring af varespecifikationen, beskyttelse af betegnelserne samt kontrol og håndhævelse.

- **Valg af retsakt**

Politikken for geografiske betegnelser kræver direkte anvendelse heraf i medlemsstaterne. En forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet er det rette instrument for en revision af ordningen for geografiske betegnelser, idet der tages hensyn til, at den gældende lovgivning består af:

- Geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer — Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer¹⁰
- Geografiske betegnelser for vine — Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007¹¹
- Geografiske betegnelser for spiritus — Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 af 17. april 2019 om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, brugen af betegnelser for spiritus i præsentation og mærkning af andre fødevarer, beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus, brugen af landbrugsethanol og landbrugsdestillater i alkoholholdige drikkevarer samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 110/2008¹².

Forslaget vil indebære ophævelse af den første ovennævnte forordning og ændringer af de to sidstnævnte forordninger.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Der er foretaget en evaluering af Unionens politik for geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, der er beskyttet i Unionen. Resultatet af evalueringen blev offentliggjort den 21. december 2021 i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene¹³. Den omfattede i alt næsten 3 400 geografiske betegnelser og 64 garanterede traditionelle specialiteter med oprindelse i medlemsstaterne. Formålet med evalueringen var at vurdere, i hvilket omfang politikken for geografiske betegnelser og politikken for garanterede traditionelle specialiteter har nået sine mål. Ved evalueringen blev effektiviteten,

¹⁰ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

¹¹ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

¹² EUT L 130 af 17.5.2019, s. 1.

¹³ https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/key-policies/common-agricultural-policy/cmef/products-and-markets/geographical-indications-and-traditional-specialities-guaranteed-protected-eu_da

virkningsfuldheden, relevansen, sammenhængen og merværdien på EU-plan af rammen for geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter undersøgt.

Målene for geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter opnås **generelt effektivt**. Politikken er forbundet med en bred vifte af mulige fordele for interessenterne, f.eks. sikring af fair afkast og konkurrence for producenterne. Disse fordele er imidlertid ikke systematisk til stede i alle medlemsstater. De vigtigste begrænsninger er forbrugernes lave grad af kendskab til og forståelse for politikken i nogle medlemsstater og visse svagheder i kontrollen i de efterfølgende led i værdikæden. Politikområdets øvrige centrale mål — dvs. at sikre overholdelsen af geografiske betegnelser som intellektuelle ejendomsrettigheder og af det indre markeds integritet, og hjælpe producenter af garanterede traditionelle specialiteter med at beskytte traditionelle produktionsmetoder og opskrifter — opnås generelt.

Rammen for geografiske betegnelser/garanterede traditionelle specialiteter vurderes at være **virkningsfuld**. Geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter indebærer en række fordele for producenterne¹⁴, og omkostningerne for offentlige organer (på EU-plan og nationalt plan) er lave og anslås at være 0,12 % af den samlede salgsværdi med hensyn til geografiske betegnelser/garanterede traditionelle specialiteter. Der er dog plads til forenkling og mindskelse af den administrative byrde, navnlig hvad angår de langvarige registrerings- og ændringsprocedurer, både såvel nationalt plan som på EU-plan.

Politikken vurderes som **relevant** for både private interessenter og offentlige myndigheder. Målene for geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter er afstemt efter de forskellige interessenters faktiske behov. Geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter betragtes som et stærkt aktiv for landdistrikterne og et vigtigt instrument til at fremme regional identitet. Styrkelsen af geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter gennem midler til landdistriktudvikling imødekommer først og fremmest behovet for at forbedre integrationen. Selv om miljøbeskyttelse og dyrevelfærd ikke er de vigtigste mål for produktionen af produkter med geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, erklærede de adspurgte producentsammenslutninger, at der i visse varespecifikationer tages hensyn til miljø- og dyrevelfærdsspørgsmål.

Hvad **sammenhæng** angår, er det ikke konstateret nogen større uforenelighed med hensyn til geografiske betegnelser og EU-varemærker, geografiske betegnelser/garanterede traditionelle specialiteter og nationale/regionale ordninger, og geografiske betegnelser/garanterede traditionelle specialiteter og andre EU-politikker.

Derudover er der en klar **merværdi for Unionen**, fordi geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter bidrager væsentligt til både det indre markeds integritet og fair handel med tredjelande.

Med hensyn til **de erfaringer, der er gjort**, kan følgende punkter fremhæves ud over ovennævnte svagheder i henseende til kontrol og håndhævelse (downstreammarkedet) og den lave grad af bevidsthed og forståelse blandt forbrugerne:

- Forskelle i gennemførelsen fører til vanskeligheder med at håndhæve producenternes intellektuelle ejendomsrettigheder uden for produktionsmedlemsstaten. Desuden

¹⁴ Gennemsnitsprisen for produkter med geografiske betegnelser/garanterede traditionelle specialiteter er dobbelt så høj som prisen for produkter, der ikke er omfattet af en geografisk betegnelse/ikke er garanterede traditionelle specialiteter. relativt lavere prisudsving for produkter med en geografisk betegnelse redelig konkurrence for producenter i værdikæden for geografiske betegnelser/garanterede traditionelle specialiteter diversificering af aktiviteter på bedriften, f.eks. forarbejdning, nye former for salg (direkte salg, e-salg) og landboturisme.

vedrører geografiske betegnelser en bred vifte af produkter og sælges gennem forskellige salgssteder (herunder onlinesalg), hvilket yderligere hæmmer den effektiv håndhævelse heraf.

- Et andet spørgsmål er tæt forbundet med Kommissionens nye politiske mål, navnlig den europæiske grønne pagt og fra jord til bord-strategien. Selv om spørgsmålet om bæredygtighed i de seneste år er blevet mere udtalt, bliver der i produktionen af produkter med geografiske betegnelser og af garanterede traditionelle specialiteter ikke eller ikke systematisk taget hensyn hertil.
- Producentsammenslutninger spiller en central rolle ved gennemførelsen af geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter. Af evalueringen fremgik det imidlertid, at de opgaver, som de har ret til at udføre, er meget forskellige mellem de forskellige sektorer og mellem medlemsstaterne, da de kun er defineret på EU-plan for landbrugsfødevarersektoren, men ikke for vin og spiritus.
- Langvarige og komplekse registrerings- og ændringsprocedurer på såvel nationalt som europæisk plan betragtes som de største gener for producenterne og som en kilde til den administrative byrde.
- Det begrænsede antal produkter, der er registreret som garanteret traditionel specialitet, som ikke udgør en intellektuel ejendomsrettighed, tyder på manglende interesse for denne ordning og på vanskeligheden ved at beskytte traditionelle produktionsmetoder i hele Unionen.
- **Høringer af interesserede parter**

Den høringsstrategi, der blev udarbejdet for dette initiativ, omfattede alle aspekter af initiativet, der har som mål at styrke ordningen for geografiske betegnelser. Den var rettet mod forskellige kategorier af interessenter: offentlige myndigheder, organisationer fra landbrugssektoren, organisationer fra forarbejdningssektoren, europæiske, nationale og sektorspecifikke sammenslutninger og private virksomheder, forbrugerorganisationer, organisationer fra handelssektoren og detailsektoren tredjelande, akademiske institutter og forskningsinstitutter, offentligheden og andre.

Alle de aktiviteter, der blev bebudet i kommunikationsstrategien, blev gennemført som planlagt: Køreplan — Feedback til den indledende konsekvensanalyse, interessentkonference, møder og spørgeskemaer i gruppen for civil dialog, medlemsstaternes møder og spørgeskemaer og målrettede høringer af eksperter fra den ikke-statslige sektor.

Køreplan — Tilbagemeldinger til den indledende konsekvensanalyse

Generelt så interessenterne med tilfredshed på retningslinjerne i køreplanen for den indledende konsekvensanalyse¹⁵, der blev offentliggjort med henblik på feedback den 28. oktober 2020. Der indkom 51 tilbagemeldinger vedrørende køreplanen.

Langt størstedelen af respondenterne hilste Kommissionens initiativ om at styrke Unionens ordning for geografiske betegnelser velkommen. I tilbagemeldingerne blev der hovedsageligt fokuseret på, at bæredygtighedsaspekter skal indgå i varespecifikationen, og at der er behov for bedre beskyttelse og lovgivningsmæssige præciseringer. De respondenter, der afgav bemærkninger om den fremtidige ordning for garanterede traditionelle specialiteter, mente, at ordningen bør videreføres, præciseres og forenkles. Et mindre antal respondenter nævnte spørgsmål vedrørende forenkling, kontrol og håndhævelse, styrkelse af

¹⁵ file:///C:/Users/dufouva/Downloads/090166e5d5274a42%20(1).pdf

producentsammenslutninger for geografiske betegnelser og spørgsmål vedrørende anvendelsen af EU-symbolet på mærkningen.

Konference om "Styrkelse af geografiske betegnelser", 25.-26. november 2020

Kommissionen og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) afholdt i fællesskab en konference på højt plan, der fungerede som omdrejningspunkt for interessenter, der kunne give deres mening til kende om de forskellige spørgsmål, der blev behandlet i forbindelse med revisionen af geografiske betegnelser. Et stort publikum bestående af producenter af produkter med geografiske betegnelser, interessenter i hele fødevarerækken, embedsmænd fra medlemsstaterne, internationale organisationer og civilsamsfundsorganisationer, EU-tjenestemænd samt studerende og interesserede borgere deltog i arrangementet.

Ud over de indledende og afsluttende plenarmøder var der 15 paneler, hvori der blev drøftet forskellige spørgsmål i forbindelse med revisionen af ordningen for geografiske betegnelser. Spørgsmål i relation til bæredygtighed og styrkelse af producenternes indflydelse blev også drøftet for at tage fat på fra jord til bord-initiativet samt metoder til at gøre geografiske betegnelser mere attraktive og modernisere og forbedre håndhævelsen af geografiske betegnelser i overensstemmelse med handlingsplanen for intellektuel ejendomsret.

Konferencen blev optaget, og alt materialet (ppt./video/audio/galleri) er tilgængelig på EUROPA-webstedet indtil november 2022¹⁶.

Offentlig høring

Fra den 15. januar 2021 til den 9. april 2021 gennemførte Kommissionen en åben offentlig høring på alle officielle EU-sprog via EU-Survey. Formålet var at indsamle synspunkter fra offentlige myndigheder, interessenter og offentligheden. Der indkom 302 bidrag fra respondenter fra 21 medlemsstater.

Respondenterne angav de **største udfordringer** vedrørende revisionen af ordningen for geografiske betegnelser:

- På grund af den øgede udnyttelse på internettet af geografiske betegnelser omdømme er der behov for at **forebygge svig** og forfalskning af produkter med geografiske betegnelser.
- Producentsammenslutninger, der anvender geografiske betegnelser, bør have **større beføjelser og ansvar for at forvalte, fremme og håndhæve beskyttelsen af deres geografiske betegnelser**. I øjeblikket er de ikke i stand til at træffe afgørelser, der er bindende for deres medlemmer.
- Der er **manglende kendskab til logoet** som følge af manglende information og offentlig omtale om fordelene ved geografiske betegnelser.

Høring af gruppen for civil dialog vedrørende kvalitet og salgsfremme

Medlemmerne af gruppen for civil dialog vedrørende kvalitet og salgsfremme repræsenterer producenternes, forarbejdningsvirksomhedernes, detailhandlernes, forbrugernes, miljøorganisationernes og andres interesser. Kommissionen hørte gruppen for civil dialog vedrørende kvalitet og salgsfremme på møder om:

- 5. november 2020: information om processen første drøftelse af revisionen af ordningen for geografiske betegnelser

¹⁶ https://ec.europa.eu/info/events/strengthening-geographical-indications-digital-conference-2020-nov-25_da

- 9. marts 2021: drøftelse af de vigtigste behov i forbindelse med revisionen af ordningen for geografiske betegnelser med særlig fokus på visse aspekter, herunder bæredygtighed
- 1. juli 2021: resultaterne af den offentlige høring og den målrettede høring af gruppen for civil dialog vedrørende kvalitet og salgsfremme drøftelse af mål og muligheder
- 30. november 2021: fremlæggelse af resultaterne af konsekvensanalyseprocessen.

I lighed med, hvad der er forklaret ovenfor, hørte Kommissionen også gruppen for civil dialog vedrørende vin på sit møde den 5. maj og den 8. november 2021, og gruppen for civil dialog vedrørende spiritus den 9. marts og den 29. oktober 2021.

Kommissionen hørte også medlemmerne af gruppen for civil dialog vedrørende kvalitet og salgsfremme ved hjælp af et skriftligt spørgeskema om bæredygtigheden af geografiske betegnelser, mærkningen og garanterede traditionelle specialiteter.

• **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen hørte eksperter fra medlemsstaterne i ekspertgruppen for bæredygtighed og kvalitet i landbruget og landdistriktsudvikling. Der blev afholdt møder i ekspertgruppen:

- 23. februar 2021: konteksten, udfordringer og mål samt tilbagemelding om køreplanen
- 22. april 2021: resultaterne af den offentlige høring og den målrettede høring af ekspertgruppen generel tilgang
- 23. september 2021: valg af politikker.

Forud for disse møder indsamlede Kommissionen også erfaringer med gennemførelsen af ordningen for garanterede traditionelle specialiteter på mødet i Komitéen for Kvalitetspolitikken for Landbrugsprodukter den 19. oktober 2020, herunder i form af et spørgeskema.

Kommissionen hørte også medlemmerne af ekspertgruppen gennem et skriftligt spørgeskema om bæredygtigheden af geografiske betegnelser, forenkling af ordningen for geografiske betegnelser med fokus på den nationale proces, på forbindelserne med politikken for udvikling af landdistrikterne og på ordningen for garanterede traditionelle specialiteter.

Hvad angår **bæredygtighed** var det den fremherskende mening, at bæredygtighed ikke bør pålægges producenterne af produkter med geografiske betegnelser, men bør fremmes og ledsages af rådgivning og bistand. Den nuværende praksis med hensyn til bæredygtighed skal anerkendes og fremmes. Medlemsstaternes eksperter understregede især vigtigheden af, at bæredygtighedskravene gradvist integreres. Der er behov for mere støtte (f.eks. til bæredygtighedscertificering, relevante investeringer) og andre former for incitamenter (f.eks. prioritet ved finansiering) samt oplysningskampagner og salgsfremstød. Hvad angår bekymringerne i henseende til nærende fødevarer og sund kost var hovedsynspunktet, at fokus på ernæringsmæssige værdier og kostbehov ikke bør udvande oprindelsesbegrebet i geografiske betegnelser, dvs. kvalitet opnået gennem vekselvirkningen mellem menneskelige faktorer og naturlige faktorer i et bestemt geografisk område.

Ekspertene hilste den yderligere **forenkling af procedurerne** og mindske af den administrative byrde velkommen, men anførte også, at en grundig og nøje undersøgelse af ansøgninger om geografiske betegnelser skal veje tungere end hensynet til hurtig sagsbehandling. Flere eksperter talte for en bedre harmonisering af procedurereglerne for alle

sektorer og slog til lyd for bedre retningslinjer og udveksling af oplysninger for at lette udbredelsen af bedste praksis i kombination med en bedre præsterende IT-anvendelse.

Med hensyn til største vanskeligheder i den **nationale procedure** skiller to hovedpunkter sig ud. For det første synes det at være vanskeligt at samle producenterne i en aktiv organisation på grund af begrænset tid og begrænsede midler. Producenterne er tilbageholdende med at samarbejde på et tidligt tidspunkt i registreringen af en geografisk betegnelse og kan være uenige om fastlæggelsen af produktionsprocessen i en varespecifikation. Udarbejdelsen af varespecifikationen er det andet problem, som producenterne konfronteres med: det er vanskeligt at indsamle dokumentationsmateriale for, at produktet opfylder kravene for en geografisk betegnelse, beskrivelsen af produktets karakteristika er uklar, og der mangler viden om, hvilken information, der kræves osv.

Hvad angår sammenhængen med **foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne**, anførte de fleste eksperter, at målet ikke kun bør være at øge forbrugernes bevidsthed og fremme politikken for geografiske betegnelser, men også at øge producenternes konkurrenceevne, tilskynde dem til at ansøge om beskyttelse og forbedre bæredygtigheden.

Ekspertene forklarede, at registreringsproceduren for **garanterede traditionelle specialiteter** anses for at være kompleks og besværlig, og at en præcisering af kriterierne derfor kunne overvejes. De understregede, at det at tillade, at garanterede traditionelle specialiteter frit kan produceres uden for deres oprindelsesland, afholder producenterne fra at deltage i ordningen, da de ikke ser fordelene ved at påtage sig registreringsbyrden.

- **Konsekvensanalyse**

Aktiviteterne i forbindelse med konsekvensanalysen fandt sted fra oktober 2020 til september 2021, hvor en tværtjenstlig styringsgruppe mødtes fire gange. Repræsentanter for tolv generaldirektorater og Kommissionens tjenestegrene ("den tværtjenstelige styringsgruppe") og for EUIPO deltog i gruppen. Indholdet af konsekvensanalyserapporten er blevet udarbejdet og forbedret med bidrag og kommentarer fra de tjenestegrene, der deltog aktivt i denne tværtjenstlig styringsgruppe.

Udvalget for Forskriftskontrol afgav efter mødet den 30. juni 2021 en negativ udtalelse om udkastet til konsekvensanalyserapport. De vigtigste bemærkninger fra Udvalget for Forskriftskontrol var:

- Rapporten indeholder ikke en klar begrundelse og tilstrækkelig dokumentation til støtte for behovet for foranstaltninger inden for bæredygtighed, sund kost, anvendelse af logoer og ubalancer i forsyningskæden.
- I rapporten redegøres der ikke tilstrækkeligt klart for, hvilke politikvalg, der er til rådighed. Der er ikke foretaget en tilstrækkelig analyse af alternative kombinationer af politiske tiltag, der kan give en bedre blanding af politikker eller er politisk mest relevante.
- Rapporten er ikke tilstrækkelig klar med hensyn til inddragelse af et agentur og de dermed forbundne omkostninger.
- I rapporten skelnes der ikke tilstrækkeligt mellem de forskellige interessenters synspunkter om centrale spørgsmål.

Den tværtjenstelige styringsgruppe blev hørt skriftligt i perioden 10.-15. september 2021 om den reviderede udgave af konsekvensanalyserapporten som opfølgning på bemærkningerne fra Udvalget for Forskriftskontrol. I den reviderede udgave blev der taget behørigt hensyn til bemærkningerne.

De nødvendige præciseringer og tilføjelser blev indføjet i konsekvensanalyserapporten og bilagene hertil og forelagt udvalget på ny den 25. september 2021. På dette grundlag afgav Udvalget for Forskriftskontrol en positiv udtalelse med forbehold¹⁷ den 24. oktober 2021. Udvalget for Forskriftskontrol anerkendte forbedringerne i rapporten, men anmodede om yderligere præciseringer af følgende spørgsmål:

- Valget af det foretrukne sæt politiske tiltag er ikke i overensstemmelse med resten af rapporten. Rapporten omfatter ikke en klar identifikation og konsekvent vurdering og sammenligning af alternative pakker af politiske tiltag.
- I rapporten begrundes der ikke i tilstrækkelig grad for den foretrukne politiske indsats med hensyn til inddragelse af et agentur.
- Synspunkterne blandt de forskellige kategorier af interessenter afspejles ikke tilstrækkeligt i hovedrapporten.

Alle bemærkninger fra Udvalget for Forskriftskontrol blev behandlet i den endelige udgave af konsekvensanalyserapporten og resuméet heraf¹⁸.

I konsekvensanalysen blev der afprøvet tre politiske løsningsmodeller for revisionen af geografiske betegnelser.

Den første løsningsmodel — forbedring og støtte — har til formål at forbedre de eksisterende instrumenter og yde yderligere støtte til producenter, medlemsstaternes myndigheder og andre interessenter. Hovedfokus er på vejledning (f.eks. i forbindelse med håndhævelse, vurdering af sager og juridisk fortolkning/afklaring), styrket samarbejde mellem medlemsstaterne og kapacitetsopbygningsaktiviteter, herunder om bæredygtighedsspørgsmål. Procedurene vil blive forbedret ved at blive bragt i overensstemmelse med hinanden på tværs af sektorerne. En mere fleksibel tilgang til EU-logoerne har til formål at bevirke, at producenterne gør større brug heraf.

Ordnningen for garanterede traditionelle specialiteter erstattes af en officiel anerkendelse af traditionelle landbrugsprodukter og fødevarer fra medlemsstaternes myndigheder med en begrænset liste over kriterier, der skal fastsættes på EU-plan, mens medlemsstaterne underretter Kommissionen om betegnelserne på traditionelle produkter med henblik på offentliggørelse.

Den anden løsningsmodel — bedre definition og styrkelse — styrker beskyttelsen af geografiske betegnelser og forbedrer de lige vilkår for aktørerne gennem et fælles sæt kontrolprocedurer for alle sektorer og udformningen af nærmere bestemmelser for efterlevelsen af geografiske betegnelser ved internetsalg. Den definerer også den rolle, som producentsammenslutninger for geografiske betegnelser frivilligt kan spille ved at bidrage til at løse de samfundsmæssige problemer med bæredygtighed ved at medtage bæredygtighedskriterier i varespecifikationerne og ved at styrke forvaltningen og håndhævelsen af de aktiver, som de geografiske betegnelser udgør. Den særlige rolle, som producentsammenslutninger for geografiske betegnelser spiller, og som anerkendes af medlemsstaternes myndigheder, vil blive udvidet til at omfatte alle sektorer. Det er ikke obligatorisk at anvende logoet på mærkningen af produktet, og producenterne kan beslutte dets størrelse og placering på mærkning. Det vil være til gavn for lovgivningen med præciseringer af den juridiske terminologi, indbygget fleksibilitet med hensyn til produktionsprocessen og indførelse af ét sæt forenklede procedureregler.

¹⁷ Hyperlink indsættes ved offentliggørelsen

¹⁸ Hyperlink indsættes ved offentliggørelsen

Inden for rammerne af denne løsningsmodel skal Unionens forvaltningsstrukturer for vurdering af geografiske betegnelser styrkes gennem inddragelse af et bestående agentur ved registreringsproceduren. Selv om vurderingen på nationalt plan forbliver på nationalt plan i medlemsstaterne, vil et agentur kunne yde Kommissionen teknisk bistand ved gennemgangen på EU-plan af ansøgninger og indsigelser. Selv om der i konsekvensanalyserapporten implicit også forudses afgørelser truffet af et agentur, vil Kommissionen, for at bevare en tæt lovgivningsmæssig kontrol, træffe alle retlige afgørelser.

Den tredje løsningsmodel — harmonisering og opgradering — sikrer fuld harmonisering gennem indførelse af én forordning med ensartede håndhævelses- og kontrolregler. Tilsvarende vil bestemmelser vedrørende beskyttelse og procedureregler blive strømlinet til én basisretsakt. Anvendelsen af de foreskrevne logoer er obligatorisk i alle sektorer. Harmoniseringen vil dog berøre definitioner af geografiske betegnelser, og de særlige forhold, der gør sig gældende for bestemte sektorer, vil blive bevaret. Bæredygtighedskriterier for produktionen af produkter med geografiske betegnelser vil blive fastlagt i EU-lovgivningen og håndhævet gennem integration heraf i varespecifikationen, hvorved de vil være underlagt offentlig kontrol. Ud over de foranstaltninger, der er omhandlet i den foregående løsningsmodel, vil specifikke retningslinjer for, hvordan producentsammenslutningerne for geografiske betegnelser skal fungere, styrke deres position i værdikæderne for geografiske betegnelser og muliggøre en bedre forvaltning af de aktiver, som de geografiske betegnelser udgør.

Denne mulighed sigter på, at registreringsprocessen uddelegeres fuldt ud til et bestående agentur og giver mulighed for at indgive klage ved en klageinstans. Den giver mulighed for forskellige grader af inddragelse af medlemsstaterne: indledende vurdering på nationalt plan som i de nuværende regler, høring af medlemsstaterne eller ingen inddragelse af medlemsstaterne.

Ordningen for garanterede traditionelle specialiteter vil blive afskaffet. Traditionelle fødevarerbetegnelser, der opfylder kriterierne for en BOB eller BGB, vil kunne registreres som sådan, mens andre traditionelle betegnelser vil kunne registreres som varemærke.

I konsekvensanalysen konkluderes det, at **anden løsningsmodel rummer de største fordele**. Denne løsningsmodel scorer højest, hvad angår sammenligningen af omkostninger og fordele for producenter af produkter med geografiske betegnelser. Producenterne vil nyde godt af en hurtigere og bedre beskyttelse, og omkostningerne, navnlig i forbindelse med varigheden af registreringsproceduren og de nødvendige ressourcer, vil falde. Hvis producentsammenslutningen for den geografiske betegnelse frivilligt medtager bæredygtighedskriterier i varespecifikationen, vil det medføre yderligere overholdelses- og certificeringsomkostninger, som delvis kan opvejes af støtteforanstaltninger inden for rammerne af landdistriktsudviklingspolitikken; dette vil imødekomme forbrugernes forventninger om produkter med et højere ambitionsniveau med hensyn til bæredygtighedsaspektet.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Forslaget er baseret på en kvalitetskontrol af lovgivningen og en analyse af potentialet for forenkling.

Med den foreslåede forordning forenkles forvaltningen af geografiske betegnelser ved at foreskrive ét regelsæt for procedurer og kontrol for alle sektorer. Det harmoniserer også beskyttelsesbestemmelserne for alle sektorer. Det sikrer derved sammenhæng og gør systemet for geografiske betegnelser nemmere at forstå for interessenterne.

De vigtigste elementer i forenklingen er:

- Et fælles sæt regler for ansøgningsprocesser og kontroller, hvor der er fordele i form af sammenhæng i bestemmelserne på tværs af sektorer, hvorved de nuværende forskelle i procedurerne bringes til ophør
- Præciseringer navnlig med hensyn til intellektuelle ejendomsrettigheder.
- Der indføres enklere begreber, navnlig i ordningen for garanterede traditionelle specialiteter, for at forbedre forståelsen heraf for producenter og forbrugere.

Med hensyn til mindskelsen af den administrative byrde indeholder forslaget bestemmelser om teknisk bistand ved registreringsproceduren fra et eksisterende EU-agentur og fuld udnyttelse af digitale værktøjer. Af konsekvensanalysen fremgår det, at teknisk bistand vil føre til forbedringer af tidsforbruget, ansøgningernes kvalitet (på grund af feedbackcyklussen), kvaliteten af vurderingerne og mindskelsen af den administrative byrde for producenterne og medlemsstaterne. Dette vil kræve mindre offentlig forvaltningskapacitet og færre ressourcer og vil afkorte registreringstiden.

Det nye system for information og varsling om domænenavne, som EUIPO skal oprette, giver ansøgere om geografiske betegnelser et yderligere digitalt værktøj i ansøgningsprocessen for bedre at beskytte og håndhæve deres rettigheder vedrørende geografiske betegnelser.

- **Grundlæggende rettigheder**

Unionen er i henhold til EU's charter om grundlæggende rettigheder¹⁹ (artikel 17, stk. 2) forpligtet til at beskytte intellektuel ejendomsret. De planlagte foranstaltninger vil skabe bedre betingelser for beskyttelsen af geografiske betegnelser og mindske risikoen for misbrug, efterligning og antydning af geografiske betegnelser og dermed bidrage til at sikre producenternes indkomst. En mere harmoniseret tilgang til procedurereglerne skal føre til en mere effektiv registreringsproces med kortere registreringstider, færre byrder for producenterne og højere kvalitet i registreringsprocesserne, hvorved der tages hensyn til Kommissionens forpligtelse til at behandle ansøgninger om geografiske betegnelser uvildigt, retfærdigt og inden for en rimelig frist.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen budgetmæssige konsekvenser.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Gennemførelsen af foranstaltningerne vil blive overvåget, og der rapporteres herom på grundlag af de centrale overvågningsindikatorer for de vigtigste operationelle målsætninger, der er anført i konsekvensanalyserapporten.

For at overvåge bidraget fra geografiske betegnelser til bæredygtig udvikling og sikre gennemsigtighed, indeholder GIview et afsnit for hver registreret geografisk betegnelse, hvor medlemsstaternes myndigheder vil opføre bæredygtighedserklæringen.

Den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning fra 2016 fastsætter, at de tre institutioner er enige om systematisk at overveje at anvende revisionsklausuler i lovgivningen, og at der tages hensyn til den tid, der er nødvendig til gennemførelse og indsamling af dokumentation

¹⁹ https://ec.europa.eu/info/aid-development-cooperation-fundamental-rights/your-rights-eu/eu-charter-fundamental-rights_da

om resultater og virkninger. På grundlag heraf foretager Kommissionen en evaluering tidligst fem år efter datoen for forordningens anvendelse. Evalueringen vil blive foretaget i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Forslaget består af et sæt regler, der har til formål at indføre et sammenhængende system for geografiske betegnelser for at hjælpe producenterne med at formidle deres produkters kvaliteter, kendetegn og egenskaber bedre og sikre passende oplysning af forbrugerne. Derudover præciserer og forbedrer forslaget ordningen for garanterede traditionelle specialiteter, samtidig med at det ikke omfatter ændringer af ordningen for fakultative kvalitetsudtryk.

Forslaget omfatter følgende bestemmelser:

Afsnit I: Almindelige bestemmelser

I de almindelige bestemmelser defineres genstanden, dvs. de geografiske betegnelser, som beskytter betegnelserne for vin, spiritus og landbrugsprodukter. De omfatter også definitionerne af de udtryk, der specifikt anvendes i forordningen, samt regler vedrørende databeskyttelse.

Afsnit II: Geografiske betegnelser

Kapitel 1: Almindelige bestemmelser

I de almindelige bestemmelser forklares det, at formålet med ordningen for geografiske betegnelser er at indføre et fælles og eksklusivt system til beskyttelse af betegnelser for vin, spiritus og landbrugsprodukter, der har kendetegn, egenskaber og omdømme, der knytter sig til produktionsstedet. [LS: De oplyser klassificeringen af de produkter, der er omfattet. De omfatter også definitionerne af udtryk, der specifikt anvendes i dette afsnit.

Kapitel 2: Registrering af geografiske betegnelser

Dette kapitel indeholder navnlig bestemmelser om ensartede regler for registrering på såvel nationalt plan som på EU-plan, herunder indsigelsesproceduren definerer ansøgeren og opstiller de krav, som ansøgeren skal overholde præciserer indholdet af ansøgningsdokumenterne og definerer registrets rolle. Det fastsætter midlertidige beskyttelses- og overgangsforanstaltninger. Det omfatter også bestemmelser om ændringerne af varespecifikationen og om annulleringen af den registrerede geografiske betegnelse.

Kapitel 3: Beskyttelse af geografiske betegnelser

I dette kapitel fastsættes beskyttelsesniveauet for geografiske betegnelser. Kapitlet omfatter også regler for geografiske betegnelser, når de anvendes som ingredienser, præciserer artsbetegnelser og registreringen af enslydende geografiske betegnelser samt forholdet til varemærker. Det omfatter regler for de anerkendte producentsammenslutninger. Forbindelsen til anvendelsen af begreber i internetdomænenavne defineres. Endelig indeholder dette kapitel reglerne for anvendelsen af EU-symboler, angivelser og forkortelser på mærkningen af og reklamematerialet for det pågældende produkt.

Kapitel 4: Kontrol og håndhævelse

I dette kapitel fastsættes kontrolreglerne, herunder for verifikationen af, at produkt, der er tildelt en geografisk betegnelse, er produceret i overensstemmelse med den dertil svarende varespecifikation, og for overvågningen af anvendelsen af geografiske betegnelser på markedet. I kapitlet foreskrives også, at medlemsstaternes myndigheder er forpligtet til at yde

hinanden gensidig bistand. Endelig foreskrives det, at dokumentationen for certificeringen skal fremlægges af de håndhævende myndigheder på anmodning af en producent.

Kapitel 5: Supplerende elementer i registreringsproceduren

I dette kapitel fastsættes kriterier for overvågningen af performance for Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO), som skal yde Kommissionen teknisk bistand ved gennemgangen af ansøgninger.

Kapitel 6: Geografiske betegnelser for landbrugsprodukter

I dette kapitel fastlægges definitionen af en beskyttet oprindelsesbetegnelse og en beskyttet geografisk betegnelse for landbrugsprodukter. Det foreskriver indholdet af varespecifikationen og af enhedsdokumentet for geografiske betegnelser for landbrugsprodukter. Derudover omfatter det specifikke regler for denne sektor, navnlig for plantesorter og dyreracer, tilvejebringelse af foder og råvarer.

Kapitel 7: Procedurebestemmelser

I dette kapitel fastsættes det, at Kommissionen bistås af Komitéen for Geografiske Betegnelser.

Kapitel 8: Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser (geografiske betegnelser)

I dette kapitel fastsættes det, at Kommissionen bistås af Komitéen for Geografiske Betegnelser. Det foreskriver også kontinuitet i registre og præciserer reglerne for ansøgninger, der er indgivet inden denne forordnings ikrafttræden.

Afsnit III: Kvalitetsordninger

Kapitel 1: Garanterede traditionelle specialiteter

I dette kapitel fastsættes reglerne for ordningen for garanterede traditionelle specialiteter. I forhold til de eksisterende regler præciseres kriterierne for registrering af garanterede traditionelle specialiteter; navnlig at kravet med hensyn til produktets specificitet fjernes. Procedurereglerne præciseres og strømlines også.

Kapitel 2: Fakultative kvalitetsudtryk

I dette kapitel fastsættes reglerne for fakultative kvalitetsudtryk. Der er ikke foretaget ændringer i den gældende lovgivning på dette område.

Kapitel 3: Procedurebestemmelser

I dette kapitel fastsættes det, at Kommissionen bistås af Komitéen for Jordbrugskvalitet.

Afsnit IV: Ændringer af forordning (EU) nr. 1308/2013, (EU) 2019/787 og (EU) 2017/1001 [BT: forordningernes rækkefølge]

Dette afsnit omfatter bestemmelserne om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 og forordning (EU) 2019/787, navnlig som følge af et nyt harmoniseret regelsæt for beskyttelse, registreringsprocedure samt kontrol og håndhævelse, der er fastsat i de foregående kapitler i denne forordning. Det ændrer (EU) 2017/1001 for at overdrage opgaverne vedrørende administrationen af geografiske betegnelser til EUIPO.

Afsnit V: Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne forordning fastlagte betingelser. I dette kapitel præciseres også overgangsbestemmelserne, navnlig at ansøgninger, der er indgivet inden denne forordnings ikrafttræden, skal være i overensstemmelse med de bestemmelser, der var gældende før forordningens ikrafttræden.

Denne forordning træder i kraft på [...]dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om den Europæiske Unions geografiske betegnelser for vin, spiritus og landbrugsprodukter og kvalitetsordninger for landbrugsprodukter, om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013, (EU) 2017/1001 og (EU) 2019/787 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1151/2012

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, og artikel 118, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁰,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) I den europæiske grønne pagt²² indgår udformningen af et retfærdigt, sundt og miljøvenligt fødevarer system ("fra jord til bord") som et af de politiske indsatsområder til at omstille Unionens økonomi med henblik på en bæredygtig fremtid.
- 2) I Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 om "En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer system" opfordres der til en omstilling til bæredygtige fødevarer systemer og til at styrke den lovgivningsmæssige ramme for geografiske betegnelser, og, hvor det er relevant, til at indarbejde særlige bæredygtighedskriterier. I meddelelsen forpligtede Kommissionen sig til at styrke den position, blandt andre aktører, som producenter af produkter med geografiske betegnelser, deres kooperativer og producentorganisationer, indtager i fødevarer forsyningskæden.
- 3) I sin meddelelse af 25. november 2020 med titlen "Optimering af EU's innovative potentiale — En handlingsplan for intellektuel ejendomsret til støtte for EU's genopretning og modstandsdygtighed" forpligter Kommissionen sig til at undersøge, hvordan man kan styrke, modernisere, strømline og forbedre håndhævelsen af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter, vin og spiritus.
- 4) Kvaliteten og alsidigheden af Unionens produktion af vin, spiritus og landbrugsprodukter er en af dens vigtige stærke sider, som giver Unionens producenter en konkurrencefordel og samtidig yder et betydeligt bidrag til Unionens levende gastronomiske kulturarv. Dette er takket være Unionens producenter, som med deres

²⁰ EUT C XX af XX.X.2022, s. XX.

²¹ EUT C XX af XX.X.2022, s. XX.

²² https://ec.europa.eu/info/publications/communication-european-green-deal_da

færdigheder og beslutsomhed har opretholdt traditionerne, samtidig med at de har taget hensyn til udviklingen af nye produktionsmetoder og produktionsmateriale.

- 5) Unionens borgere og forbrugere efterspørger i stigende grad kvalitetsprodukter og traditionelle produkter. De ønsker således også at bevare alsidigheden i landbrugsproduktion i Unionen. Dette giver sig udslag i efterspørgsel efter vin, spiritus og landbrugsprodukter med identificerbare særlige karakteristika, navnlig dem, der er knyttet til produkternes geografiske oprindelse.
- 6) Beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger er en grundlæggende rettighed. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725²³ indeholder bestemmelser om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Kommissionens og medlemsstaternes rolle i forbindelse med behandling af personoplysninger i de procedurer, de har kompetence til, bør defineres klart for at sikre et højt beskyttelsesniveau. Behandlingen af personoplysninger er lovlig, når den er nødvendig for udførelsen af opgaver i samfundets interesse. Procedurene for registrering, ændring eller annullering af geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter inden for rammerne af denne forordning, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013²⁴ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787²⁵ bør gennemføres på korrekt vis. Behandlingen af referencer vedrørende ansøgere i en registrerings-, ændrings- eller annulleringsprocedure, indsigende parter, modtagere af overgangsperioder og organer og fysiske personer, til hvilke der er uddelegeret visse offentlige kontrolopgaver i forbindelse med procedurerne for registrering, ændring eller annullering af geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, er nødvendig for at sikre en korrekt forvaltning af disse procedurer. Disse procedurer er desuden af offentlig karakter. Gennemsigtighed er nødvendig for at sikre redelig konkurrence mellem de erhvervsdrivende og for at de private og offentlige økonomiske interesser, kan identificeres offentligt i forbindelse med disse procedurer. For at begrænse offentliggørelsen af persondata til et minimum bør de dokumenter, der skal fremlægges i forbindelse med de pågældende procedurer, så vidt muligt undgå krav om, at der skal fremsendes personoplysninger. Kommissionen og medlemsstaterne kan imidlertid have brug for at behandle oplysninger, der indeholder personoplysninger såsom personnavne og kontaktoplysninger. Inden for disse rammer bør Kommissionen og medlemsstaterne af hensyn til samfundsinteresser og i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725 have mulighed for at behandle sådanne personoplysninger og videregive eller offentliggøre dem, når dette er nødvendigt for at identificere ansøgere i en registrerings-, ændrings- eller annulleringsprocedure, indsigende parter i en indsigelsesprocedure, modtagere af en overgangsperiode, der er indrømmet en

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 af 17. april 2019 om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, brugen af betegnelser for spiritus i præsentation og mærkning af andre fødevarer, beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus, brugen af landbrugsethanol og landbrugsdestillater i alkoholholdige drikkevarer samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 110/2008 (EUT L 130 af 17.5.2019, s. 1).

undtagelse fra beskyttelsen af en registreret betegnelse, og organer, der er bemyndiget til at udføre verifikationen af overholdelsen af varespecifikationen.

- 7) Med henblik på anvendelsen af forordning (EU) 2018/1725 er Kommissionen den myndighed, over for hvem ejerne af personoplysninger kan udøve de dermed forbundne rettigheder ved at sende bemærkninger, stille spørgsmål eller udtrykke bekymringer eller indgive en klage vedrørende indsamlingen og anvendelsen af personoplysningerne. Det bør derfor præciseres, at Kommissionen betragtes som dataansvarlig som omhandlet i forordning (EU) 2018/1725 i forbindelse med behandling af personoplysninger i de procedurer, som den er ansvarlig for i henhold til denne forordning, forordning (EU) nr. 1308/2013, forordning (EU) 2019/787 og de bestemmelser, der vedtages i henhold hertil.
- 8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679²⁶ finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger, der foretages af medlemsstaterne inden for rammerne af de pågældende procedurer. Med henblik på anvendelsen af nævnte forordning er medlemsstaternes kompetente myndigheder de myndigheder, over for hvem ejerne af personoplysninger kan udøve de dermed forbundne rettigheder ved at sende bemærkninger, stille spørgsmål eller udtrykke bekymringer eller indgive en klage vedrørende indsamlingen og anvendelsen af personoplysningerne. Det bør derfor præciseres, at medlemsstaterne betragtes som dataansvarlige som omhandlet i forordning (EU) 2016/679 i forbindelse med behandling af personoplysninger i de procedurer, som de er ansvarlige for i henhold til denne forordning, forordning (EU) nr. 1308/2013, forordning (EU) 2019/787 og de bestemmelser, der vedtages i henhold hertil.
- 9) At sikre at intellektuelle ejendomsrettigheder vedrørende betegnelser, der er beskyttet i Unionen, anerkendes og beskyttes på en ensartet måde i hele Unionen, er en prioritet, der kun effektivt kan opnås på EU-plan. Geografiske betegnelser, der beskytter navne på vin, spiritus og landbrugsprodukter, der har karakteristika, egenskaber eller omdømme, der knytter sig til deres produktionssted, henhører under Unionens enekompetence. Derfor bør der indføres en fælles og eksklusiv ordning for geografiske betegnelser. Geografiske betegnelser er en kollektiv rettighed, som indehaves af alle de producenter, der er berettiget hertil, i et udpeget område, og som er villige til at overholde en varespecifikation. Producenter, der handler i fællesskab, har flere beføjelser end individuelle producenter og påtager sig et kollektivt ansvar for at forvalte deres geografiske betegnelser, herunder for at imødekomme samfundets efterspørgsel efter produkter fra bæredygtig produktion. Gennem anvendelsen af ordningen med geografiske betegnelser belønnes producenterne på en redelig måde for deres bestræbelser på at producere en bred vifte af kvalitetsprodukter. Dette kan samtidig være til gavn for økonomien i landdistrikterne, hvilket især er tilfældet i områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger, såsom bjergområder og de mest afsidesliggende områder, hvor landbrugssektoren tegner sig for en betydelig del af økonomien, og hvor produktionsomkostningerne er høje. På denne måde kan kvalitetsordninger bidrage til og supplere politikken for udvikling af landdistrikterne og markeds- og indkomststøttepolitikkerne under den fælles landbrugspolitik. De kan navnlig bidrage til udviklingen i landbrugssektoren og særligt i ugunstigst stillede områder. En EU-ramme, der beskytter geografiske betegnelser, ved at de optages i et register på EU-plan, er fremmede for udviklingen i landbrugssektoren, fordi den deraf følgende mere ensartede tilgang sikrer redelig

²⁶ henvisning

konkurrence for producenter af produkter, der er mærket med sådanne betegnelser, og øger produkternes troværdighed hos forbrugerne. Ordningen for geografiske betegnelser har til formål at sætte forbrugerne i stand til at træffe mere informerede købsvalg og, gennem mærkning og reklame, at hjælpe dem med at identificere deres produkter korrekt på markedet. Geografiske betegnelser, der er en type intellektuel ejendomsrettighed, hjælper erhvervsdrivende og virksomheder med at udnytte deres immaterielle aktiver. For at undgå at der opstår urimelige konkurrencebetingelser og for at styrke det indre marked bør alle producenter, herunder producenter i tredjelande, have mulighed for at anvende en registreret betegnelse og markedsføre produkter, der er mærket som geografiske betegnelser, i hele Unionen og via elektronisk handel, forudsat at det pågældende produkt overholder kravene i den pågældende varespecifikation, og at producenten er underlagt et kontrolsystem. På baggrund af erfaringerne med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013, (EU) 2019/787 og (EU) nr. 1151/2012²⁷ er der behov for at behandle visse juridiske spørgsmål, præcisere og forenkle visse regler og strømline procedurerne.

- 10) For at følge definitionen af landbrugsprodukter i den internationale ramme, dvs. Verdenshandelsorganisationen, bør det fastsættes, at den kombinerede nomenklatur skal anvendes for geografiske betegnelser.
- 11) Unionen har i nogen tid haft som mål at forenkle de lovgivningsmæssige rammer for den fælles landbrugspolitik. Denne tilgang bør også omfatte forordninger på området for geografiske betegnelser, uden at der sættes spørgsmålstejn ved de særlige forhold, der gør sig gældende for hver sektor. For at forenkle de langvarige registrerings- og ændringsprocedurer bør der fastsættes harmoniserede procedureregler for geografiske betegnelser for vin, spiritus og landbrugsprodukter i én retsakt, samtidig med at de produktspecifikke bestemmelser for vin i forordning (EU) nr. 1308/2013, for spiritus i forordning (EU) 2019/787 og for landbrugsprodukter i denne forordning bibeholdes. Procedurerne for registreringen, ændring af varespecifikationen og annullering af registreringen af geografiske betegnelser med oprindelse i Unionen, herunder indsigelsesprocedurer, bør gennemføres af medlemsstaterne og Kommissionen. Medlemsstaterne og Kommissionen bør være ansvarlige for de forskellige faser af hver procedure. Medlemsstaterne bør have ansvaret for den første fase i proceduren, som består i at modtage ansøgningen fra producentsammenslutningen, vurdere ansøgningen, herunder gennemføre en national indsigelsesprocedure, og på grundlag af resultatet af vurderingen fremsende ansøgningen til Kommissionen. Kommissionen bør være ansvarlig for at foretage en nøje gennemgang af ansøgningen i procedurens anden fase, herunder gennemføre en international indsigelsesprocedure, og at træffe afgørelse om, hvorvidt den geografiske betegnelse kan indrømmes beskyttelse. Geografiske betegnelser bør kun registreres på EU-plan. Medlemsstaterne bør med virkning fra den dato, hvor der indgives ansøgning til Kommissionen om registrering på EU-plan, dog kunne indrømme midlertidig beskyttelse på nationalt plan, uden at det berører handelen i det indre marked eller den internationale handel. Den beskyttelse, der ved registrering gives i henhold til denne forordning, bør ligeledes være mulig for geografiske betegnelser i tredjelande, der opfylder tilsvarende kriterier, og som er beskyttet i oprindelseslandet. Kommissionen bør gennemføre de tilsvarende procedurer for geografiske betegnelser med oprindelse i tredjelande.

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

- 12) For at bidrage til omstillingen til et bæredygtigt fødevarer-system og imødekomme samfundets krav om bæredygtige, miljø- og klimavenlige produktionsmetoder, der sikrer dyrevelfærd, ressourceeffektive, socialt og etisk ansvarlige produktionsmetoder, bør producenter af geografiske betegnelser tilskyndes til at overholde bæredygtighedsnormer, der er strengere end de obligatoriske, og som er mere vidtgående, end hvad god praksis foreskriver. Sådanne særlige krav skal kunne angives i varespecifikationen.
- 13) For at sikre en sammenhængende beslutningstagning for så vidt angår ansøgninger om beskyttelse og retlige indsigelser mod dem, som indgives inden for rammerne af den nationale procedure, bør Kommissionen underrettes rettidigt og regelmæssigt, når der indledes procedurer ved nationale domstole eller andre organer vedrørende en ansøgning om registrering, som medlemsstaten har fremsendt til Kommissionen, og om de endelige resultater heraf. Af samme grund bør en medlemsstat, hvis den mener, at en national afgørelse, på hvilken ansøgningen om beskyttelse er baseret, sandsynligvis vil blive erklæret ugyldig som følge af en national retssag, underrette Kommissionen om denne vurdering. Hvis medlemsstaten anmoder om suspension af behandlingen af en ansøgning på EU-plan, bør Kommissionen fritages for forpligtelsen til at overholde den deri fastsatte frist for gennemgang. For at beskytte ansøgeren mod besværlige søgsmål og bevare ansøgerens ret til at sikre beskyttelsen af en betegnelse inden for en rimelig frist, bør fritagelsen begrænses til tilfælde, hvor ansøgningen om registrering er blevet erklæret ugyldig på nationalt plan ved en umiddelbart anvendelig, men ikke endelig retsafgørelse, eller hvor medlemsstaten finder, at søgsmålet til prøvelse af ansøgningens gyldighed er baseret på gyldige grunde.
- 14) For at give erhvervsdrivende, hvis interesser berøres af registreringen af en betegnelse, mulighed for fortsat at anvende betegnelsen i en begrænset periode, selv om dette er i strid med den beskyttelsesordning, der er fastsat i artikel [27](#), bør der indrømmes særlige undtagelser for anvendelsen af betegnelserne i form af overgangsperioder. Sådanne perioder kan også tillades for at overvinde midlertidige vanskeligheder og med det langsigtede mål at sikre, at alle producenter overholder kravene i varespecifikationen.
- 15) For at sikre gennemsigtighed og ensartethed i medlemsstaterne er det nødvendigt at oprette og opretholde et elektronisk EU-register over geografiske betegnelser, der registreres som beskyttede oprindelsesbetegnelser eller beskyttede geografiske betegnelser. Registret skal stille oplysninger til rådighed for forbrugerne og de handelsdrivende. Registret bør være en elektronisk database, der lagres i et informationssystem, og bør være tilgængeligt for offentligheden.
- 16) Unionen forhandler internationale aftaler med sine handelspartnere, bl.a. om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografisk betegnelser. For at gøre det lettere at give offentligheden adgang til oplysninger om de betegnelser, der er beskyttet ved sådanne internationale aftaler, og navnlig for at sikre, at betegnelserne beskyttes, og at der føres kontrol med deres anvendelse, kan disse betegnelser opføres i EU-registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser. Medmindre det i sådanne internationale aftaler udtrykkeligt angives, at betegnelserne er beskyttede oprindelsesbetegnelser, bør de opføres i registret som beskyttede geografiske betegnelser.
- 17) For at det indre marked kan fungere optimalt, er det vigtigt, at producenter og andre berørte aktører, myndigheder og forbrugere hurtigt og let kan få adgang til de

relevante oplysninger om en registreret beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse. Disse oplysninger bør, hvor det er relevant, omfatte oplysninger om identiteten af den producentsammenslutning, der er anerkendt på nationalt plan.

- 18) Der bør indrømmes beskyttelse for betegnelser, der opføres i EU-registret over geografiske betegnelser, for at sikre loyal brug heraf og hindre praksis, som kan vildlede forbrugerne. For at styrke beskyttelsen af geografiske betegnelser og bekæmpe forfalskning mere effektivt bør beskyttelsen af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser også gælde for domænenavne på internettet.
- 19) For at fastslå hvorvidt produkter er sammenlignelige med de produkter, der er registreret som geografisk betegnelse, bør alle relevante faktorer tages i betragtning. Således bør der ses nærmere på, om produkterne har fælles objektive kendetegn såsom produktionsmetode, fysisk udseende eller anvendelse af samme råvare, de omstændigheder under hvilke produkterne anvendes efter den relevante kundekreds' opfattelse, om de ofte distribueres gennem de samme kanaler, og om de er underlagt tilsvarende markedsføringsregler.
- 20) Med hensyn til handelspraksis og Unionens retspraksis er der behov for klarhed om anvendelsen af en geografisk betegnelse i salgsbetegnelsen for et forarbejdet produkt, hvori produktet med den geografiske betegnelse, er en ingrediens. Det skal sikres, at en sådan anvendelse sker i overensstemmelse med rimelig handelspraksis og ikke svækker, udvander eller skader omdømmet for det produkt, der er omfattet af den geografiske betegnelse. Der bør kræves samtykke fra et stort flertal af de berørte producenter af produkter med geografiske betegnelser for at tillade en sådan anvendelse.
- 21) Reglerne om fortsat anvendelse af artsbetegnelser bør præciseres, således artsbetegnelser, der har lighed med eller udgør en del af en beskyttet betegnelse eller et beskyttet udtryk, bør beholde deres status som artsbetegnelse.
- 22) Anvendelsesområdet for den beskyttelse, der indrømmes i henhold til denne forordning, bør præciseres, navnlig med hensyn til de begrænsninger for registrering af nye varemærker, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436²⁸, som kolliderer med registreringen af geografiske betegnelser. En sådan præcisering er også nødvendig for så vidt angår indehavere af tidligere intellektuelle ejendomsrettigheder, navnlig dem der vedrører varemærker, og enslydende betegnelser, der er registreret som geografiske betegnelser
- 23) Producentsammenslutninger spiller en vigtig rolle i processen med ansøgning om registrering af geografiske betegnelser og i forbindelse med ændring af varespecifikationer og annulleringsansøgninger. De bør udstyres med midler til at identificere og markedsføre deres produkters særlige kendetegn bedre. Producentsammenslutningens rolle bør derfor præciseres.
- 24) Da producenter af produkter med geografiske betegnelser for det meste er små eller mellemstore virksomheder, udsættes de for konkurrence fra andre aktører i fødevarerforsyningskæden, hvilket kan skabe uredelig konkurrence mellem lokale producenter og de aktører, der driver virksomhed i større skala. Det er i den forbindelse i alle de berørte producenters interesse nødvendigt at tillade, at én enkelt producentsammenslutning gennemfører specifikke foranstaltninger på producenternes vegne. Med henblik herpå bør kategorien af anerkendte producentsammenslutninger defineres sammen med de kriterier, der skal være opfyldt for at blive en anerkendt

²⁸ EUT L 336 af 23.12.2015, s. 1.

producentsammenslutning og de dermed forbundne specifikke supplerende rettigheder, navnlig for at give anerkendte producentsammenslutninger de rette værktøjer til bedre at kunne håndhæve deres intellektuelle ejendomsrettigheder over for illoyal praksis.

- 25) Forholdet mellem internetdomænenavne og beskyttelsen af geografiske betegnelser bør præciseres, hvad angår anvendelsesområdet for de afhjælpende foranstaltninger, anerkendelsen af geografiske betegnelser i forbindelse med tvistbilæggelse og redeligt brug af domænenavne. Personer med en legitim interesse i henseende til en geografisk betegnelse, for hvilken der er ansøgt om registrering før registreringen af domænenavnet, bør i tilfælde af kollision have beføjelse til at anmode om tilbagekaldelse eller overdragelse af domænenavnet.
- 26) Forholdet mellem varemærker og geografiske betegnelser bør præciseres med hensyn til kriterierne for afvisning af varemærkeansøgninger, ugyldiggørelse af varemærker og sameksistens mellem varemærker og geografiske betegnelser.
- 27) For ikke at skabe urimelige konkurrencevilkår bør alle producenter, herunder også producenter i tredjelande, kunne anvende en registreret geografisk betegnelse, forudsat at det pågældende produkt opfylder kravene i den pågældende varespecifikation eller det pågældende enhedsdokument eller et dokument, der svarer til sidstnævnte, dvs. en fuldstændig sammenfatning af varespecifikationen. Det system, som medlemsstaterne indfører, skal også sikre, at producenter, der overholder reglerne, har ret til at være omfattet af kontrollen af, at varespecifikationen overholdes.
- 28) De symboler, angivelser og forkortelser, som identificerer en registreret geografisk betegnelse og de dermed forbundne EU-rettigheder, bør beskyttes i både Unionen og i tredjelande for at sikre, at de kun anvendes i forbindelse med ægte produkter, og at forbrugerne ikke vildledes med hensyn til produkternes kvalitet.
- 29) Mærkningen af vin, spiritus og landbrugsprodukter bør være underlagt de almindelige bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011²⁹, navnlig de bestemmelser, som har til formål at forhindre mærkning, der kan forvirre eller vildlede forbrugerne.
- 30) Anvendelsen af EU-symboler eller angivelser på emballagen for produkter, der er mærket med en geografisk betegnelse, bør gøres obligatorisk for at gøre forbrugerne mere fortrolige med denne produktkategori og de tilknyttede garantier og for at gøre disse produkter mere genkendelige på markedet og dermed lette kontrollen. I lyset af den særlige karakter af de produkter, der er omfattet af denne forordning, bør der dog opretholdes særlige bestemmelser om mærkning af vin og spiritus. Anvendelsen af sådanne symboler og angivelser bør fortsat være frivillig med hensyn til tredjelandes geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser.
- 31) Merværdien af de geografiske betegnelser beror på forbrugernes tillid. Hvor systemet med geografiske betegnelser afhænger i høj grad af producenternes egenkontrol, fornødne omhu og individuelle ansvar, er det medlemsstaternes kompetente myndigheders opgave at træffe de nødvendige foranstaltninger til at forhindre eller stoppe brugen af produktbetegnelser, som er i strid med reglerne for geografiske betegnelser. Det er Kommissionens opgave at gribe ind i tilfælde af en systemisk manglende overholdelse af EU-retten. Geografiske betegnelser bør være omfattet af systemet for offentlig kontrol i overensstemmelse med principperne i Europa-

²⁹ EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18.

Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625³⁰, som bør omfatte et kontrolsystem i alle produktions-, forarbejdnings- og distributionsled. Hver erhvervsdrivende bør være underlagt et kontrolsystem, hvormed overholdelsen af varespecifikationen kan verificeres. Eftersom vin er underlagt særlige kontroller, som er fastlagt i den sektorspecifikke lovgivning, bør denne forordning kun indeholde bestemmelser om kontrol af spiritus og landbrugsprodukter.

- 32) For at sikre at de kompetente myndigheder, der udpeges til at foretage kontrollen af, at kravene i varespecifikationen overholdes, er upartiske og effektive, bør disse myndigheder opfylde en række operationelle kriterier. Der bør fastsættes bestemmelser om, at visse beføjelser til at udføre specifikke kontrolopgaver kan uddelegeres til produktcertificeringsorganer for derved at lette kontrolmyndighedernes opgave og gøre systemet mere effektivt.
- 33) Der bør offentliggøres oplysninger om de kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganerne for at sikre gennemsigtighed og give interesserede parter mulighed for at kontakte dem.
- 34) De europæiske standarder, som er udarbejdet af Den Europæiske Standardiseringsorganisation, og de internationale standarder, der er udarbejdet af Den Internationale Standardiseringsorganisation, bør anvendes med henblik på akkrediteringen af kontrolorganer og af kontrolorganerne i forbindelse med deres virksomhed. Akkrediteringen af disse organer bør finde sted i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 765/2008³¹.
- 35) Håndhævelse af geografiske betegnelser på markedet er vigtig for at forhindre svigagtig og vildledende praksis og dermed sikre, at producenterne belønnes korrekt for merværdien af deres produkter med en geografisk betegnelse, og at ulovlige brugere af disse geografiske betegnelser forhindres i at sælge deres produkter. Der bør foretages kontrol på grundlag af risikovurderinger eller meddelelser fra erhvervsdrivende, og der bør træffes passende administrative og retlige foranstaltninger for at forhindre eller standse anvendelsen af navne på produkter eller tjenesteydelser, der indebærer en krænkelse af de beskyttede geografiske betegnelser.
- 36) Onlineplatforme bliver i stigende grad blevet anvendt til salg af produkter, herunder produkter med en geografisk betegnelse, og kan i nogle tilfælde være et vigtigt område, når det gælder forebyggelse af svig. I den forbindelse bør der i denne forordning fastsættes regler for at sikre passende mærkning af produkter, der sælges via onlineplatforme, og for at give medlemsstaterne beføjelser til at deaktivere adgangen til det indhold, der er i strid med reglerne. Disse bestemmelser bør ikke berøre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/XX³².
- 37) Eftersom et produkt, der er omfattet af den geografiske betegnelse, og som er fremstillet i en medlemsstat, kan sælges i en anden medlemsstat, bør der sikres administrativ bistand mellem medlemsstaterne for at muliggøre effektiv kontrol, og de praktiske aspekter heraf bør fastsættes.
- 38) For at det indre marked skal kunne fungere optimalt, er det vigtigt, at producenterne i forskellige situationer hurtigt og nemt kan bevise, at de har tilladelse til at anvende en beskyttet betegnelse, f.eks. ved toldmyndighedernes kontrol, markedsinspektioner

³⁰ EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1.

³¹ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30.

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] af [...] om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (EUT L ... af XXX, dd/mm/åååå, s. X).

eller på anmodning af erhvervsdrivende. Med henblik herpå bør producenten have et officielt certifikat eller andet bevis for retten til at fremstille det produkt, der er omfattet af en geografisk betegnelse, til sin rådighed.

- 39) Procedurene for registrering, ændring og annullering af geografiske betegnelser, herunder gennemgangen og indsigelsesproceduren, bør gennemføres på den mest effektive måde. Dette kan opnås ved hjælp af bistand fra Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) ved gennemgangen af ansøgninger. Selv om en delvis outsourcing til EUIPO er blevet overvejet, vil Kommissionen fortsat være ansvarlig for registrering, ændring og annullering på grund af den tætte forbindelse til den fælles landbrugspolitik og den ekspertise, der er nødvendig for at sikre, at de særlige forhold, der gør sig gældende for vin, spiritus og landbrugsprodukter, vurderes på passende vis.
- 40) Der bør fastsættes kriterier for vurderingen af EUIPO's udførelse af opgaverne. Disse kriterier bør sikre kvalitet, sammenhæng og effektivitet i den ydede bistand. Kommissionen bør udarbejde en rapport til Parlamentet og Rådet om resultaterne og erfaringerne af udførelse af disse opgaver gennem EUIPO.
- 41) På baggrund af gældende praksis bør de to forskellige instrumenter til fastlæggelse af et produkts tilknytning til dets geografiske område, dvs. oprindelsesbetegnelsen og den geografiske betegnelse, opretholdes. Reglerne for og definitioner af plantesorter og dyreracer bør præciseres, så deres sammenhæng med geografiske betegnelser bedre kan forstås i tilfælde af kollision. Reglerne om foderstoffers og råvarers oprindelse bør forblive uændrede.
- 42) Et produkt med en geografisk betegnelse bør opfylde visse betingelser, der er angivet i varespecifikationen. For at disse oplysninger også skal være let forståelige for interesserede parter, bør varespecifikationen sammenfattes i et enkelt dokument.
- 43) For gennemførelsen af reglerne vedrørende geografiske betegnelser bør Kommissionen bistås af et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne.
- 44) Det specifikke formål med ordningen for garanterede traditionelle specialiteter er at hjælpe producenter af traditionelle produkter med at informere forbrugerne om deres produkters værdiforøgende karakteristika. For ikke at skabe uredeelig konkurrence bør enhver producent, herunder også en producent fra et tredjeland, kunne anvende en registreret betegnelse for en garanteret traditionel specialitet, forudsat at det berørte produkt er i overensstemmelse med den dertil hørende varespecifikation, og at producenten er omfattet af et kontrolsystem.
- 45) Eftersom der kun er blevet registreret ganske få betegnelser i henhold til den gældende ordning, er det ikke lykkedes at få udnyttet ordningens potentiale. De gældende bestemmelser bør derfor forbedres, præciseres og skærpes, således at ordningen bliver nemmere at forstå, mere anvendelig og attraktiv for potentielle ansøgere. For at sikre, at betegnelser for ægte traditionelle produkter registreres, bør kriterierne og betingelserne for registrering af en betegnelse tilpasses, navnlig ved at fjerne betingelsen om, garanterede traditionelle specialiteter skal udvise specificitet.
- 46) For at sikre, at garanterede traditionelle specialiteter er i overensstemmelse med varespecifikationen og til stadighed besidder deres specifikke kendetegn, bør producenter, der er organiseret i sammenslutninger, selv definere produktet i en varespecifikation. Også producenter i tredjelande bør have mulighed for at registrere garanterede traditionelle specialiteter.

- 47) For at sikre gennemsigtighed bør de garanterede traditionelle specialiteter opføres i registret.
- 48) For at undgå at skabe urimelige konkurrencevilkår bør enhver producent, herunder en producent fra et tredjeland, kunne anvende en registreret betegnelse for en garanteret traditionel specialitet, forudsat at det berørte produkt er i overensstemmelse med den dertilhørende varespecifikation, og at producenten er omfattet af et kontrolsystem. For garanterede traditionelle specialiteter, som er produceret i Unionen, bør EU-symbolet fremgå af mærket, og det skal kunne forbindes med angivelsen "garanteret traditionel specialitet". Der bør fastsættes bestemmelser om anvendelsen af betegnelserne, EU-symbolet og angivelsen for at sikre en ensartet tilgang i hele det indre marked.
- 49) Garanterede traditionelle specialiteter bør beskyttes effektivt på markedet, således at producenterne heraf belønnes behørigt for specialiteternes merværdi, og således at ulovlige brugere af garanterede traditionelle specialiteter forhindres i at sælge deres produkter.
- 50) For at undgå at vildlede forbrugerne bør garanterede traditionelle specialiteter beskyttes mod enhver uretmæssig anvendelse eller efterligning, herunder for så vidt angår produkter, der anvendes som ingredienser, eller mod enhver anden praksis, der kan vildlede forbrugerne. Med samme mål for øje bør der fastsættes regler for særlige anvendelser af garanterede traditionelle specialiteter, navnlig for så vidt angår anvendelsen af betegnelser, der er generiske i Unionen, mærkning, der indeholder eller omfatter en plantesortsbetegnelse eller dyreracebetegnelse og varemærker.
- 51) Deltagelse i ordningen for garanterede traditionelle specialiteter bør sikre, at enhver erhvervsdrivende, der overholder reglerne i ordningen, har ret til at blive omfattet af kontrollen af, at kravene i varespecifikationen overholdes.
- 52) Procedurene for registrering, ændring af varespecifikationen og annulleringen af registreringen af garanterede traditionelle specialiteter med oprindelse i Unionen, herunder indsigelsesprocedurer, bør gennemføres af medlemsstaterne og Kommissionen. Medlemsstaterne og Kommissionen bør være ansvarlige for hver procedures forskellige faser. Medlemsstaterne bør have ansvaret for den første fase i proceduren, som består i at modtage ansøgningen fra producentsammenslutningen, vurdere ansøgningen, herunder gennemføre en national indsigelsesprocedure, og på grundlag af resultatet af vurderingen fremsende EU-ansøgningen til Kommissionen. Kommissionen bør være ansvarlig for at undersøge ansøgningen, herunder gennemføre en international indsigelsesprocedure, og at træffe afgørelse om, hvorvidt den geografiske betegnelse kan indrømmes beskyttelse. Den beskyttelse, der ydes i henhold til denne forordning ved registrering, bør ligeledes være en mulighed for garanterede traditionelle specialiteter fra tredjelands, der opfylder de tilsvarende kriterier, og som er beskyttet i deres oprindelsesland. Kommissionen bør også gennemføre de tilsvarende procedurer for garanterede traditionelle specialiteter med oprindelse i tredjelands.
- 53) Ordningen med fakultative kvalitetsudtryk blev indført ved forordning (EU) nr. 1151/2012. Den vedrører særlige horisontale karakteristika for en eller flere produktkategorier, landbrugs- eller forarbejdningsmetoder, der finder anvendelse i bestemte områder. Det fakultative kvalitetsudtryk "bjergprodukt" har opfyldt de betingelser, der er fastsat for fakultative kvalitetsudtryk, og blev fastsat ved nævnte forordning. Det har givet bjergproducenterne et effektivt redskab til at markedsføre deres produkter bedre og mindske den reelle risiko for forvirring blandt forbrugerne på markedet med hensyn til, hvor bjergprodukterne stammer fra. Producenternes

mulighed for at anvende fakultative kvalitetsudtryk bør bevares, da ordningen endnu ikke fuldt ud har udnyttet sit potentiale i medlemsstaterne på grund af den korte anvendelsestid.

- 54) For at gennemføre de regler vedrørende garanterede traditionelle specialiteter og fakultative kvalitetsudtryk, der fastsættes i denne forordning, bør Kommissionen bistås af et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne.
- 55) Bestemmelserne om geografiske betegnelser i forordning (EU) nr. 1308/2013 om vinsektoren og i forordning (EU) 2019/787 om spiritussektoren bør ændres med henblik på at tilpasse dem til de fælles regler om registrering, ændring, indsigelse, annullering, beskyttelse og kontrol af de geografiske betegnelser, der fastsættes i denne forordning. Der er navnlig for vin behov for yderligere ændringer af definitionen af beskyttede geografiske betegnelser i tråd med aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder. Af hensyn til sammenhængen med denne forordning bør den bestemmelse om EUIPO's opgaver, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001³³, også ændres.
- 56) For at supplere og ændre visse ikkevæsentlige bestemmelser i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastlæggelse af bæredygtighedsnormer og fastlæggelse af kriterier for anerkendelse af eksisterende bæredygtighedsnormer; præcisering eller tilføjelse af oplysninger, der skal gives som en del af de ledsagende oplysninger overdragelse til EUIPO af opgaverne vedrørende gennemgang med henblik på indsigelse og indsigelsesproceduren, driften af registret, offentliggørelse af standardændringer af en varespecifikation, høring i forbindelse med annulleringsproceduren, oprettelse og forvaltning af et varslingsystem, der informerer ansøgerne om, hvorvidt deres geografiske betegnelse er tilgængelig som domænenavn, gennemgang af tredjelandes geografiske betegnelser, bortset fra geografiske betegnelser i henhold til Genèveaftalen om Lissabonaftalen om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser³⁴, der foreslås til beskyttelse i henhold til internationale forhandlinger eller internationale aftaler; fastlæggelse af passende kriterier for overvågning af EUIPO's performance ved udførelsen af de opgaver, det har fået pålagt at udføre; fastsættelse af supplerende regler for anvendelsen af geografiske betegnelser med henblik på angivelse af ingredienser i forarbejdede produkter; fastsættelse af supplerende regler til bestemmelse af, hvorvidt udtryk har status artsbetegnelser; vedtagelse af restriktive bestemmelser og undtagelsesbestemmelser for så vidt angår foderstoffets oprindelse i forbindelse med en oprindelsesbetegnelse; vedtagelse af restriktive bestemmelser og undtagelsesbestemmelser for så vidt angår slagtning af levende dyr eller råvarernes oprindelse; fastlæggelse af regler for anvendelsen af en plantesortsbetegnelse eller en dyreracebetegnelse; fastsættelse af regler, som begrænser oplysningerne i varespecifikationen for geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter; nærmere præcisering af kriterierne for at være berettiget til registrering for garanterede traditionelle specialiteter; fastsættelse af supplerende regler med henblik på at fastsætte passende certificerings- og akkrediteringsprocedurer, der skal finde anvendelse for produktcertificeringsorganer; fastsættelse af supplerende regler med henblik på en nærmere præcisering af beskyttelsen af garanterede traditionelle specialiteter; fastsættelse af supplerende regler for garanterede traditionelle specialiteter med henblik på bestemmelse af,

³³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (EUT L 154 af 16.6.2017, s. 1).

³⁴ <https://www.wipo.int/publications/en/details.jsp?id=3983>

hvorvidt udtryk har status som artsbetegnelse, betingelser for anvendelse af plantesortsbetegnelser og dyracebetegnelser og vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder; fastlæggelse af supplerende regler for fælles ansøgninger, der vedrører mere end ét nationalt område, og supplerende regler for ansøgningsproceduren for garanterede traditionelle specialiteter; supplerende regler for indsigelsesproceduren for garanterede traditionelle specialiteter med henblik på at fastsætte detaljerede procedurer og frister; om supplerende regler angående proceduren for ansøgning om ændring for garanterede traditionelle specialiteter; om supplerende regler angående annulleringsprocessen for garanterede traditionelle specialiteter; fastsættelse af nærmere bestemmelser for kriterierne for fakultative kvalitetsudtryk; forbeholdelse af et supplerende fakultativt kvalitetsudtryk og fastsættelse af betingelserne for dets anvendelse; fastsættelse af undtagelser fra anvendelsen af udtrykket "bjergprodukt", og fastsættelse af produktionsmetoder og andre kriterier, der er relevante for anvendelsen af det fakultative kvalitetsudtryk, navnlig fastsættelse af betingelserne for, hvornår råvarer eller foderstoffer må komme fra områder uden for bjergområderne; Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning³⁵. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i de af Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

- 57) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser, for så vidt angår fastlæggelse af den tekniske udformning af, og onlineadgang til, klassificeringen af produkter med geografiske betegnelse i henhold til den kombinerede nomenklatur; fastlæggelse af en harmoniseret udformning af bæredygtighedstilsagn; fastlæggelse af formatet og onlineudformningen af den ledsagende dokumentation og bestemmelser om udelukkelse eller anonymisering af beskyttede personoplysninger; fastsættelse af nærmere regler for procedurer, udformningen og fremlæggelsen af EU-ansøgninger om registrering, herunder for ansøgninger, der vedrører mere end ét nationalt område; fastlæggelse af formatet og onlineudformningen af indsigelser og officielle bemærkninger og bestemmelser om udelukkelse eller anonymisering af beskyttede personoplysninger; indrømmelse af en overgangsperiode for at tillade anvendelsen af en registreret betegnelse sammen med andre betegnelser, som ellers ville være i strid med en registreret betegnelse, og forlængelse af en sådan overgangsperiode; afvisning af ansøgningen; afgørelse om registreringen af en geografisk betegnelse, hvis der ikke er opnået enighed; registrering af geografiske betegnelser for produkter fra tredjelande, der er beskyttet i Unionen i henhold til en international aftale, som Unionen er kontraherende part i; fastlæggelse af indholdet og udformningen af EU-registret over geografiske betegnelser; fastlæggelse af formatet og onlineudformningen af udskrifter fra EU-registret over geografiske betegnelser og bestemmelser om udelukkelse eller anonymisering af beskyttede personoplysninger; fastsættelse af detaljerede regler om procedurer, form og udformning af ansøgninger om en EU-ændring og for procedurer, formen af og meddelelse til Kommissionen af en standardændring; annullering af registreringen af en geografisk betegnelse; fastlæggelse af detaljerede regler om procedurer og formen af annulleringen af en registrering og for udformningen af

³⁵ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

anmodninger om annullering; fastlæggelse af EU-symboler for geografiske betegnelser, fastsættelse af tekniske specifikationer for EU-symboler og betegnelser samt reglerne for anvendelsen heraf på produkter, der markedsføres under en registreret geografisk betegnelse, herunder bestemmelser om hvilke sprog, der skal anvendes; præcisering af arten og typen af de oplysninger, der skal udveksles, og metoderne til udveksling af oplysninger i forbindelse med gensidig bistand med henblik på kontrol og håndhævelse; fastsættelse af regler for udformningen af varespecifikationen for geografiske betegnelser for landbrugsprodukter; fastlæggelse af formatet og onlineudformningen af enhedsdokumentet for geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og bestemmelser om udelukkelse eller anonymisering af beskyttede personoplysninger; for garanterede traditionelle specialiteter: fastsættelse af regler for varespecifikationens udformning; fastsættelse af nærmere bestemmelser om udformningen og indholdet af EU-registret over garanterede traditionelle specialiteter; fastlæggelse af EU-symbolet for garanterede traditionelle specialiteter; fastsættelse af regler for ensartet beskyttelse af angivelser, forkortelser og EU-symboler, regler for anvendelsen heraf og for EU-symbolets tekniske specifikationer; fastsættelse af proceduremæssige og formelle krav for beskyttelse af garanterede traditionelle specialiteter; fastsættelse af detaljerede regler om procedurer, formen og udformningen af ansøgninger om registrering, herunder for ansøgninger, der vedrører mere end ét nationalt område, om indsigelse og om ansøgninger om ændring af en varespecifikation og anmodninger om annullering af en registrering; overgangsperioder for anvendelsen af garanterede traditionelle specialiteter; afvisning af en ansøgning om registrering; afgørelse om registreringen af en garanteret traditionel specialitet, hvis der ikke er opnået enighed; annullering af registreringen af en garanteret traditionel specialitet; for fakultative kvalitetsudtryk og -ordninger: fastsættelse af de tekniske detaljer, der er nødvendige for anmeldelse af de fakultative kvalitetsudtryk og -ordninger; fastsættelse af regler vedrørende forlæg, procedurer eller andre tekniske detaljer; fastsættelse af regler vedrørende anvendelsen af fakultative kvalitetsudtryk; Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011³⁶.

- 58) Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter uden at anvende forordning (EU) nr. 182/2011 for så vidt angår: registrering af en betegnelse, hvis der ikke foreligger nogen indsigelse, eller hvis der foreligger en antagelig indsigelse, hvis der er opnået enighed om geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, og om nødvendigt ændring af de offentliggjort oplysninger, forudsat at disse ændringer ikke er væsentlige; oprettelse og vedligeholdelse af et offentligt tilgængeligt elektronisk register over geografiske betegnelser og et elektronisk register over garanterede traditionelle specialiteter; indrømmelse af en overgangsperiode for anvendelsen af geografiske betegnelser på grundlag af en indsigelse, der er indgivet i den nationale procedure; annullering af de geografiske betegnelser, der er registreret i strid med en helt eller delvis enslydende geografisk betegnelse, der allerede er ansøgt om eller er registreret; fastlæggelse af, hvordan navn og adresse på kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganer skal offentliggøres for garanterede traditionelle specialiteter.
- 59) Forordning (EU) nr. 1308/2013, (EU) 2017/1001 og (EU) 2019/787 bør derfor ændres, og forordning (EU) nr. 1151/2012 bør ophæves.

³⁶ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

- 60) De beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, der allerede er registreret i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012, de beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der allerede er registreret i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, og de geografiske betegnelser, der allerede er registreret i henhold til forordning (EU) 2019/787, bør fortsat beskyttes i henhold til denne forordning, og de bør automatisk optages i det respektive register.
- 61) Der bør tages skridt til at fastlægge hensigtsmæssige ordninger for at lette overgangen fra de regler, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 1308/2013 og (EU) 2019/787, til reglerne i denne forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Afsnit I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastlægges der regler for:

- a) geografiske betegnelser for vin, spiritus og landbrugsprodukter.
- b) garanterede traditionelle specialiteter og fakultative kvalitetsudtryk for landbrugsprodukter.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:
- a) "producentsammenslutning": enhver organisation, uanset dennes retlige status, hvis medlemmer hovedsagelig er producenter eller forarbejdningsvirksomheder af samme produkt
- b) "traditionel" og "tradition" i tilknytning til et produkt med oprindelse i et geografisk område: dokumenteret historisk anvendelse af producenter i et fællesskab i en periode, der muliggør overførsel mellem generationer; denne periode skal være på mindst 30 år, og den pågældende anvendelse kan omfatte ændringer, der er nødvendige som følge af ændret hygiejne- og sikkerhedspraksis
- c) "mærkning": definitionen i artikel 2, stk. 2, litra j), i forordning (EU) nr. 1169/2011
- d) "produktionstrin": ethvert trin i produktionen, forarbejdningen, tilberedningen eller lagringen indtil det tidspunkt, hvor produktet er i den form, hvori det skal bringes i omsætning på det indre marked
- e) "forarbejdede produkter": fødevarer, der fremkommer ved forarbejdning af uforarbejdede produkter som defineret i artikel 2, litra m) og o), i forordning (EF) nr. 852/2004
- f) "produktcertificeringsorganer": organer som omhandlet i afsnit II, kapitel III, i forordning (EU) 2017/625, som attesterer, at produkter, der er omfattet af

geografiske betegnelser eller garanterede traditionelle specialiteter, overholder varespecifikationen

- g) "artsbetegnelse":
- i) en produktbetegnelse, der, selv om den henviser til det sted, den region eller det land, hvor produktet oprindeligt blev produceret eller markedsført, er blevet den almindelige betegnelse for produktet i Unionen og
 - ii) en fællesbetegnelse, der beskriver typer af produkter, produkttegenskaber eller andre udtryk, der ikke henviser til et bestemt produkt
- h) "plantesortsbetegnelse": betegnelse for en given sort, der er almindeligt anvendt eller officielt registreret i henhold til Rådets direktiv 2002/53/EF³⁷, 2002/55/EF³⁸, 2008/90/EF³⁹ eller Rådets forordning (EU) nr. 2100/94⁴⁰, på det eller de sprog, de anvendes eller er opført på den pågældende liste, på datoen for ansøgningen om registrering af den pågældende geografiske betegnelse
- i) "dyreracebeteegnelse": navne på de racer som omhandlet i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1012⁴¹, der er opført i stambøger eller avlsregistre på det eller de sprog, de er opført med, på datoen for ansøgningen om registrering af den pågældende geografiske betegnelse.

Artikel 3

Databeskyttelse

1. Kommissionen og medlemsstaterne behandler og offentliggør i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725 og (EU) 2016/679 de personoplysninger, der modtages i forbindelse med procedurerne for registrering, godkendelse af ændringer, annullering, indsigelse, indrømmelse af overgangsperiode og kontrol i henhold til denne forordning, forordning (EU) nr. 1308/2013 og (EU) 2019/787.
2. Kommissionen er dataansvarlig som omhandlet i forordning (EU) 2018/1725 i forbindelse med behandlingen af personoplysninger i den procedure, for hvilken den er kompetent i henhold til forordning (EU) 2019/787, delegeret forordning (EU) 2021/1235⁴² og denne forordning.
3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder er dataansvarlige som omhandlet i forordning (EU) 2016/679 i forbindelse med behandlingen af personoplysninger i de

³⁷ Rådets direktiv 2002/53/EF af 13. juni 2002 om den fælles sortliste over landbrugsplantearter (EUT L 193 af 20.7.2002, s. 1).

³⁸ Rådets direktiv 2002/55/EF af 13. juni 2002 om handel med grøntsagsfrø (EUT L 193 af 20.7.2002, s. 33).

³⁹ Rådets direktiv 2008/90/EF af 29. september 2008 om afsætning af frugtplanteforneringsmateriale og frugtplanter bestemt til frugtproduktion (EUT L 267 af 8.10.2008, s. 8).

⁴⁰ Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse (EUT L 227 af 1.9.1994, s. 1).

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1012 af 8. juni 2016 om zootekniske og genealogiske betingelser for avl, handel med og indførsel til Unionen af racerene avlsdyr, hybridavlssvin og avlsmateriale herfra og om ændring af forordning (EU) nr. 652/2014, Rådets direktiv 89/608/EØF og 90/425/EØF og ophævelse af visse retsakter på området for dyreavl ("dyreavlsforordning") (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 66).

⁴² Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/1235 af 12. maj 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 vedrørende ansøgning om registrering af geografiske betegnelser for spiritus, ændring af produktspecifikationer, annullering af registreringer og registret (EUT L 270 af 29.7.2021, s. 1).

procedurer, for hvilke de er kompetente i henhold til forordning (EU) 2019/787, delegeret forordning (EU) 2021/1235 og denne forordning.

Afsnit II

Geografiske betegnelser

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 4

Formål

1. I dette afsnit fastsættes bestemmelser om en fælles og eksklusiv ordning for beskyttelse af geografiske betegnelser for vin, spiritus og landbrugsprodukter, der har karakteristika, egenskaber og omdømme, der er knyttet til produktionsstedet, hvorved følgende sikres:
 - a) Producenter, der handler i fællesskab, har de nødvendige beføjelser og ansvarsområder til at forvalte deres geografiske betegnelse, herunder til at imødekomme samfundets efterspørgsel efter produkter, der hidrører fra bæredygtig produktion i dens tre dimensioner af økonomisk, social og samfundsmæssig værdi, og til at operere på markedet
 - b) Redelig konkurrence for producenterne i afsætningskæden
 - c) Forbrugerne gives pålidelige oplysninger og en garanti for sådanne produkters ægthed og kan let identificere produkterne på markedet, herunder inden for elektronisk handel
 - d) En effektiv registrering af geografiske betegnelser under hensyntagen til passende beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og
 - e) Effektiv håndhævelse og markedsføring i hele Unionen og inden for elektronisk handel, som sikrer det indre markeds integritet.

Artikel 5

Anvendelsesområde

1. Dette afsnit omfatter vin, spiritus og landbrugsprodukter, herunder de fødevarer og fiskevarer og akvakulturprodukter, der er opført under kapitel 1-23 i den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87⁴³, og de supplerende landbrugsprodukter under de positioner og koder i den kombinerede nomenklatur, der er anført i bilag I til denne forordning.
2. Registreringen og beskyttelsen af geografiske betegnelser berører ikke producenternes forpligtelse til at overholde andre EU-bestemmelser, navnlig dem, der vedrører markedsføring af produkter, sundheds- og plantesundhedsbestemmelser, den fælles markedsordning, konkurrencereglerne og fødevarerinformation til forbrugerne.

⁴³ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EUT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

3. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535⁴⁴ finder ikke anvendelse på den ordning for geografiske betegnelser, der fastlægges i denne forordning.

Artikel 6

Klassificering

1. Produkter, der er tildelt geografiske betegnelser, klassificeres i henhold til den kombinerede nomenklatur på to-, fire- eller sekscifret niveau. Hvis en geografisk betegnelse omfatter produkter i mere end én kategori, angives hver indgang. Produktklassificering må kun anvendes til registrering, statistisk registrering og føring af fortegnelser. Klassificeringen må ikke anvendes til at fastslå, hvorvidt produkter er sammenlignelige, med henblik på beskyttelse mod direkte og indirekte kommerciel anvendelse, jf. artikel 27, stk. 1, litra [a](#).
2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af den tekniske udformning af og onlineadgang til den klassificering, der er omhandlet i stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 53, stk. [2](#).

Artikel 7

Definitioner

1. I dette afsnit forstås ved:
 - a) "geografisk betegnelse": medmindre andet er angivet, oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for vin som defineret i artikel 93 i forordning (EU) nr. 1308/2013, oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter som defineret i artikel [48](#) i denne forordning og geografiske betegnelser for spiritus som defineret i artikel 3, stk. 4, i forordning (EU) 2019/787, som der er ansøgt om, eller som er opført i EU-registret over geografiske betegnelser, jf. artikel [23](#)
 - b) "vin": de produkter, der er omhandlet i del II, punkt 1, 3-6, 8, 9, 11, 15 og 16, i bilag VII til forordning (EU) nr. 1308/2013
 - c) "spiritus": spiritus som defineret i artikel 2 i forordning (EU) 2019/787
 - d) "landbrugsprodukter": de produkter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, bortset fra vin og spiritus
 - e) "den kombinerede nomenklatur": den varenomenklatur, der er fastsat ved artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2658/87
 - f) "anerkendt producentsammenslutning": formel sammenslutning, der har status som juridisk person, og som af de kompetente nationale myndigheder er anerkendt som den eneste sammenslutning, der handler på vegne af alle producenterne
 - g) "producent": erhvervsdrivende, der gennemfører et produktionstrin for et produkt, der er beskyttet ved en geografisk betegnelse, herunder forberedningsaktiviteter, der er omfattet af varespecifikationen.

⁴⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationsfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

Kapitel 2

Registrering af geografiske betegnelser

Artikel 8

Ansøger

1. Ansøgninger om registrering af geografiske betegnelser kan kun indgives af en producentsammenslutning for det produkt ("ansøgende producentsammenslutning"), hvis betegnelse foreslås registreret. Regionale eller lokale offentlige organer kan være behjælpelig ved udarbejdelsen af ansøgningen og i forbindelse med den dermed forbundne procedure.
2. En myndighed udpeget af en medlemsstat kan anses for at være en ansøgende producentsammenslutning med henblik på dette afsnit, hvad angår geografiske betegnelser for en spiritus, hvis det ikke kan lade sig gøre for de pågældende producenter at danne en sammenslutning på grund af deres antal, geografiske placering eller organisatoriske karakteristika. I så fald skal den ansøgning, der er nævnt i artikel 9, stk. 2, indeholde disse grunde.
3. En enkelt producent kan anses for at være en ansøgende producentsammenslutning med henblik på dette afsnit, hvis det påvises, at følgende to betingelser er opfyldt:
 - a) Den pågældende person er den eneste producent, der er rede til at indgive en ansøgning om en geografisk betegnelse og
 - b) Det pågældende geografiske område defineres ved naturlige landskabstræk uden henvisning til ejendomsgrænser og har træk, der adskiller sig væsentligt fra de tilstødende områders træk, eller produktets karakteristika, eller produktets karakteristika er forskellige fra karakteristika ved de produkter, der produceres i de tilstødende områder.
4. Hvis der er tale om en geografisk betegnelse, der udpeger et geografisk område på tværs af en grænse, kan flere producentsammenslutninger fra forskellige medlemsstater eller tredjelande indgive en fælles ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse.

Artikel 9

Den nationale fase i registreringsproceduren

1. En ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse for et produkt med oprindelse i Unionen indgives til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor produktet har sin oprindelse.
2. Ansøgningen i stk. 1 skal omfatte følgende:
 - a) Den varespecifikation, der er omhandlet i artikel 11
 - b) Det enhedsdokument, der er omhandlet i artikel 13
 - c) Den ledsagende dokumentation, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra b), c) og d).
3. Medlemsstaten gennemgår ansøgningen om registrering med henblik på at kontrollere, at den opfylder betingelserne for registrering i de respektive bestemmelser for vin, spiritus eller landbrugsprodukter, alt efter hvad der er relevant.

4. Som led i den i stk. 3 nævnte gennemgang gennemfører medlemsstaten en national indsigelsesprocedure. Den nationale indsigelsesprocedure sikrer offentliggørelse af ansøgningen om registrering og fastsætter en periode på mindst to måneder fra datoen for offentliggørelsen, inden for hvilken enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse og som er etableret eller har bopæl på den medlemsstats område, hvorfra det pågældende produkt hidrører, kan indgive en indsigelse mod ansøgningen om registrering til den pågældende medlemsstat.
5. Medlemsstaten fastsætter de nærmere bestemmelser for indsigelsesproceduren. Disse bestemmelser kan omfatte kriterier for en indsigelses antagelighed, en periode med konsultationer mellem den ansøgende producentsammenslutning og hver indsigende part og fremlæggelse af en rapport fra den ansøgende producentsammenslutning om resultatet af konsultationerne, herunder eventuelle ændringer, som den ansøgende producentsammenslutning har foretaget i ansøgningen om registrering.
6. Hvis medlemsstaten efter gennemgangen af ansøgningen om registrering og vurderingen af resultaterne af eventuelle indsigelser, der er modtaget, og eventuelle ændringer i ansøgningen, som er aftalt med den ansøgende producentsammenslutning, finder, at kravene i denne forordning er opfyldt, kan den træffe en positiv afgørelse og indgive en EU-ansøgning som omhandlet i artikel 15.
7. Medlemsstaten sikrer, at dens afgørelse, uanset om den er positiv eller ej, offentliggøres, og at enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse har mulighed for at appellere afgørelsen. Medlemsstaten sørger også for, at den varespecifikation, der ligger til grund for dens positive afgørelse, offentliggøres, og giver elektronisk adgang til varespecifikationen.

Artikel 10

Midlertidig national beskyttelse

1. En medlemsstat kan midlertidigt indrømme en betegnelse midlertidig beskyttelse på nationalt plan med virkning fra den dato, hvor en EU-ansøgning om registrering indgives til Kommissionen.
2. En sådan midlertidig national beskyttelse ophører på den dato, på hvilken enten den gennemførelsesretsakt, hvormed der træffes afgørelse om ansøgningen om registrering, vedtaget i overensstemmelse med artikel 22, træder i kraft, eller ansøgningen om registrering trækkes tilbage.
3. Hvis en betegnelse ikke registreres i medfør af denne forordning, har den pågældende medlemsstat eneansvaret for følgerne af den midlertidige nationale beskyttelse.
4. De foranstaltninger, som en medlemsstat træffer i medfør af denne artikel, har kun virkning på nationalt plan, og de har ingen indvirkning på det indre marked eller på den internationale handel.

Artikel 11

Varespecifikation

I dette afsnit forstås ved "varespecifikationen" for en geografisk betegnelse det dokument, der henvises til i:

- a) Artikel 94 i forordning (EU) nr. 1308/2013 for vin

- b) Artikel 22 i forordning (EU) 2019/787 for spiritus
- c) Artikel [51](#) i denne forordning for landbrugsprodukter.

Artikel 12

Bæredygtighedstilsagn

1. En producentsammenslutning kan beslutte, at der skal overholdes bæredygtighedstilsagn i produktionen af det produkt, der er omfattet af en geografisk betegnelse. Sådanne tilsagn skal sigte mod at anvende en bæredygtighedsnorm, der er højere end foreskrevet i EU-retten eller national ret og i væsentlige henseender er mere vidtrækkende end god praksis med hensyn til sociale, miljømæssige eller økonomiske tilsagn. Sådanne tilsagn skal være konkrete, tage hensyn til eksisterende bæredygtig praksis for produkter, der er tildelt geografiske betegnelser, og kan henvise til eksisterende ordninger for bæredygtighed.
2. Bæredygtighedstilsagnene i stk. [1](#) skal medtages i varespecifikationen.
3. Bæredygtighedstilsagnene i stk. 1 berører ikke kravene om overholdelse af hygiejneforskrifter, sikkerhedsnormer og konkurrenceregler.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel [84](#) om definition af standarder for bæredygtighed i de forskellige sektorer og fastlæggelse af kriterier for anerkendelse af eksisterende bæredygtighedsnormer, som producenter af produkter, der er omfattet af geografiske betegnelser, kan overholde.
5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af en harmoniseret udformning af bæredygtighedstilsagn. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 53, stk. [2](#).

Artikel 13

Enhedsdokument

1. Ved "enhedsdokumentet" for en geografisk betegnelse forstås:
 - a) Det dokument, der sammenfatter den produktspecifikation for vin, der er omhandlet i artikel 94 i forordning (EU) nr. 1308/2013
 - b) Det dokument, der er omhandlet i artikel 23 i forordning (EU) 2019/787 for spiritus
 - c) Det dokument, der er omhandlet i artikel [52](#) i denne forordning for landbrugsprodukter.

Artikel 14

Ledsagende dokumentation

1. Den dokumentation, der ledsager ansøgningen om registrering, skal omfatte følgende
 - a) Oplysninger om eventuelle foreslåede begrænsninger i anvendelsen eller beskyttelsen af den geografiske betegnelse og, hvis det er relevant, eventuelle overgangsforanstaltninger foreslået af den ansøgende producentsammenslutning eller af de nationale myndigheder, navnlig efter den nationale gennemgangs- og indsigelsesprocedure.

- b) Navn og kontaktoplysninger på den ansøgende producentsammenslutning
 - c) Navn og kontaktoplysninger på den kompetente myndighed og/eller det produktcertificeringsorgan, der verificerer overholdelsen af bestemmelserne i produktspecifikationen i henhold til:
 - i) Artikel 116a i forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår vin
 - ii) Artikel [39](#) i denne forordning for så vidt angår landbrugsprodukter og spiritus
 - d) Eventuelle andre oplysninger, som medlemsstaten eller i givet fald den ansøgende producentsammenslutning anser for relevante.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel [84](#) til supplerung af denne forordning med bestemmelser, der præciserer kravene eller anfører yderligere elementer i den ledsagende dokumentation, der skal fremlægges.
3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger formatet og onlineudformningen af den ledsagende dokumentation, der er omhandlet i stk. [1](#), og om udelukkelse eller anonymisering af beskyttede personoplysninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 53, stk. [2](#).

Artikel 15

EU-ansøgning om registrering

1. For geografiske betegnelser for produkter med oprindelse i Unionen skal EU-ansøgningen om registrering omfatte følgende:
- a) Det enhedsdokument, der er omhandlet i artikel [13](#);
 - b) Den ledsagende dokumentation, der er omhandlet i artikel [14](#)
 - c) En erklæring fra den medlemsstat, som ansøgningen oprindeligt var stilet til, hvori det bekræftes, at ansøgningen opfylder betingelserne for registrering og
 - d) Den elektroniske henvisning til varespecifikationens offentliggørelse, som skal holdes ajourført.
2. Ved geografiske betegnelser for produkter med oprindelse uden for Unionen skal EU-ansøgningen om registrering omfatte følgende:
- a) Varespecifikationen og henvisningen til dens offentliggørelse
 - b) Det enhedsdokument, der er omhandlet i artikel [13](#)
 - c) Den ledsagende dokumentation, der er omhandlet i artikel [14](#)
 - d) Juridisk bevis for beskyttelse af den geografiske betegnelse i oprindelseslandet og
 - e) En fuldmagt, hvorved ansøgeren repræsenteres af en befuldmægtiget.
3. En fælles ansøgning om registrering, jf. artikel 8, stk. [4](#), indgives af en af de berørte medlemsstater eller af en ansøgende producentsammenslutning i et tredjeland, enten direkte eller gennem myndighederne i det pågældende tredjeland.
4. Den fælles ansøgning om registrering som omhandlet i artikel 8, stk. [4](#), skal, alt efter hvad der er relevant, indeholde de dokumenter, der er nævnt i stk. 1 eller 2 fra alle

berørte medlemsstater eller tredjelande. De dermed forbundne nationale procedurer, herunder indsigelsesfasen, gennemføres i alle de berørte medlemsstater.

5. De dokumenter, der er omhandlet i denne artikel, affattes på et af Unionens officielle sprog.
6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel [84](#), der fastlægger procedurer og betingelser for udarbejdelsen og indgivelsen af EU-ansøgninger om registrering.
7. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for procedurer, formen og udformningen af EU-ansøgninger om registrering, herunder ansøgninger, der vedrører mere end ét nationalt område. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 53, stk. [2](#).

Artikel 16

Indgivelse af EU-ansøgning om registrering

1. En EU-ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse indgives elektronisk til Kommissionen via et digitalt system. Det digitale system skal have kapacitet til at gøre det muligt at indgive ansøgninger til en medlemsstats nationale myndigheder og til at blive anvendt af medlemsstaten i dens nationale procedure.
2. Hvis ansøgningen om registrering vedrører et geografisk område uden for Unionen, indgives ansøgningen til Kommissionen, enten direkte eller via myndighederne i det pågældende tredjeland. Det digitale system, der er omhandlet i stk. 1, skal have kapacitet til at muliggøre indgivelse af ansøgninger fra en ansøgende producentsammenslutning, der er etableret uden for Unionen, og fra de nationale myndigheder i det pågældende tredjeland.
3. Kommissionen offentliggør EU-ansøgningen om registrering via det digitale system, der er omhandlet i stk. [1](#).

Artikel 17

Kommissionens gennemgang og offentliggørelse med henblik på eventuelle indsigelser

1. Kommissionen gennemgår enhver ansøgning om registrering, som den modtager i henhold til artikel 16, stk. [1](#). Denne gennemgang består af en kontrol af, at der ikke er åbenbare fejl, at de oplysninger, der er afgivet i overensstemmelse med artikel [15](#), er fuldstændige, og at det enhedsdokument, der henvises til i artikel 13, er præcist og af teknisk karakter. Kommissionen tager hensyn til resultatet af den nationale procedure, som den berørte medlemsstat har gennemført. Der vil navnlig blive fokuseret på det enhedsdokument, der er omhandlet i artikel [13](#).
2. Gennemgangen bør ikke tage mere end seks måneder. Hvis nævnte gennemgangsperiode varer længere end eller forventes at vare længere end seks måneder, underretter Kommissionen ansøgeren skriftligt om årsagerne til forsinkelsen.
3. Kommissionen kan anmode ansøgeren om supplerende oplysninger.
4. Hvis Kommissionen på grundlag af den gennemgang, der er foretaget i henhold til stk. 1, finder, at betingelserne i denne forordning og i forordning (EU) nr. 1308/2013 og (EU) 2019/787, alt efter hvad der er relevant, er opfyldt, offentliggør den

enhedsdokumentet og henvisningen til offentliggørelsen af varespecifikationen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 84 til supplerung af denne forordning med nærmere regler angående overdragelse af de opgaver, der er fastsat i denne artikel, til EUIPO.

Artikel 18

National prøvelse af en ansøgning om registrering

1. Medlemsstaterne holder Kommissionen underrettet om alle nationale administrative eller retslige procedurer, som kan påvirke registreringen af en geografisk betegnelse.
2. Kommissionen fritages for forpligtelsen til at overholde fristen for at foretage den i artikel 17, stk. 2, omhandlede gennemgang og underrette ansøgeren om årsagerne til forsinkelsen, hvis den modtager en meddelelse fra en medlemsstat vedrørende en ansøgning om registrering i henhold til artikel 9, stk. 6, som:
 - a) underretter Kommissionen om, at den i artikel 9, stk. 6 omhandlede afgørelse er blevet erklæret ugyldig på nationalt plan ved en umiddelbart anvendelig, men ikke endelig retsafgørelse eller
 - b) anmoder Kommissionen om at suspendere gennemgangen, fordi der er indledt en national administrativ eller retslig procedure til prøvelse af ansøgningens gyldighed, og medlemsstaten mener, at sagen er baseret på gyldige grunde.
3. Undtagelsen har virkning, indtil Kommissionen underrettes af medlemsstaten om, at den oprindelige ansøgning er blevet genoprettet, eller at medlemsstaten trækker sin anmodning om suspension tilbage.
4. Hvis ansøgningen er blevet erklæret ugyldig ved en endelig afgørelse truffet af en national domstol, skal medlemsstaten om nødvendigt overveje passende foranstaltninger såsom tilbagetrækning eller ændring af EU-ansøgningen om registrering.

Artikel 19

EU-indsigelsesprocedure

1. Inden for en frist på tre måneder fra datoen for offentliggørelse *Den Europæiske Unions Tidende* af enhedsdokumentet og henvisningen til varespecifikationen i henhold til artikel 17, stk. 4, kan myndighederne i en medlemsstat eller i et tredjeland, eller enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse, som er etableret eller har bopæl i et tredjeland, indgive en indsigelse eller en meddelelse om bemærkninger til Kommissionen.
2. Enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse, der er etableret eller har bopæl i en anden medlemsstat, end den, hvorfra EU-ansøgningen om registrering er indgivet, kan indgive en indsigelse til den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret eller har bopæl, inden for en frist, der gør det muligt at gøre indsigelse eller indgive en meddelelse om bemærkninger i henhold til stk. 1.
3. En indsigelse skal gøre gældende, at ansøgningen kan være i strid med betingelserne i denne forordning, forordning (EU) nr. 1308/2013 eller (EU) 2019/787, alt efter hvad der er relevant, og skal begrundes. En indsigelse, der ikke indeholder en sådan påstand, er ugyldig.

4. Kommissionen efterprøver, om indsigelsen kan antages til behandling. Hvis Kommissionen finder, at indsigelsen kan antages, opfordrer den senest fem måneder efter datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* den myndighed eller den person, der har indgivet indsigelsen, og den myndighed eller den producentsammenslutning, der har indgivet ansøgningen, til at indlede passende konsultationer i et rimeligt tidsrum, dog højst tre måneder. Kommissionen kan når som helst i løbet af denne periode efter anmodning fra myndigheden eller den ansøgende producentsammenslutning forlænge fristen for konsultationerne med op til tre måneder.
5. Den myndighed eller den person, som har indgivet indsigelsen, og den myndighed eller den ansøgende producentsammenslutning, som har indgivet ansøgningen, indleder uden unødigt forsinkelse konsultationer. De stiller relevante oplysninger til rådighed for hinanden, der gør det muligt at vurdere, hvorvidt ansøgningen om registrering overholder betingelserne i denne forordning, forordning (EU) nr.1308/2013 eller (EU) 2019/787, alt efter hvad der er relevant.
6. Senest én måned efter afslutningen af de konsultationer, der er omhandlet i stk. 4, giver den ansøgende producentsammenslutning, der er etableret i tredjelandet, eller myndighederne i den medlemsstat eller i det tredjeland, hvorfra EU-ansøgningen om registrering er indgivet, Kommissionen meddelelse om resultatet af konsultationerne, herunder alle de udvekslede oplysninger, om der er opnået enighed med en af eller alle de indsigende parter, og om eventuelle deraf følgende ændringer i ansøgningen om registrering. Den myndighed eller person, der har indgivet en indsigelse til Kommissionen, kan også meddele Kommissionen sin holdning ved afslutningen af konsultationerne.
7. Hvis de data, der er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4, er blevet ændret efter afslutningen af de konsultationer, der er omhandlet i stk. 4, gentager Kommissionen sin gennemgang af ansøgningen om registrering som ændret. Hvis ansøgningen om registrering er blevet væsentlig ændret, og Kommissionen finder, at den ændrede ansøgning opfylder betingelserne for registrering, offentliggør den igen ansøgningen i overensstemmelse med nævnte stykke.
8. De dokumenter, der er omhandlet i denne artikel, affattes på et af Unionens officielle sprog.
9. Når indsigelsesproceduren er afsluttet, færdiggør Kommissionen sin vurdering af EU-ansøgningen om registrering under hensyntagen til eventuelle anmodninger om overgangsperioder, resultatet af indsigelsesproceduren, eventuelle meddelelser om bemærkninger, der er modtaget, og alle andre forhold, der måtte opstå efter gennemgangen, og som kan indebære en ændring af enhedsdokumentet.
10. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 84 om supplerende regler til denne forordning vedrørende detaljerede procedurer og frister for indsigelsesproceduren, for officiel indgivelse af bemærkninger fra nationale myndigheder og personer med en legitim interesse, hvilket ikke vil udløse indsigelsesproceduren, og med regler om overdragelse af de opgaver, der er fastsat i denne artikel, til EUIPO.
11. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger formatet og onlineudformningen af indsigelser og officielle bemærkninger, hvis det er relevant, og som fastsætter bestemmelser om udelukkelse eller anonymisering af beskyttede

personoplysninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 53, stk. 2.

Artikel 20

Indsigelsesgrunde

1. En indsigelse, der er indgivet i overensstemmelse med artikel 19, kan kun antages til behandling, hvis den indsigende part godtgør:
 - a) at den foreslåede geografiske betegnelse er ikke i overensstemmelse med definitionen af den geografiske betegnelse eller kravene i denne forordning, forordning (EU) nr. 1308/2013 eller forordning (EU) 2019/787, alt efter omstændighederne
 - b) at registrering af den foreslåede geografiske betegnelse vil blive forhindret på grund af en eller flere af de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 29, artikel 30, artikel 31 eller artikel 49, stk. 1
 - c) at registreringen af den foreslåede geografiske betegnelse vil skade en eksisterende helt eller delvis enslydende betegnelse eller et varemærke eller produkter, som lovligt har været på markedet i mindst fem år inden den offentliggørelsesdato, der er fastsat i artikel 17, stk. 4.
2. Kommissionen vurderer i relation til Unionens område, om en indsigelse kan antages til behandling.

Artikel 21

Overgangsperiode for anvendelsen af geografiske betegnelser

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om fastsættelse af en overgangsperiode på op til fem år for at gøre det muligt for produkter med oprindelse i en medlemsstat eller et tredjeland, hvis betegnelse består af eller indeholder en betegnelse, der er i strid med artikel 27, stk. 1, fortsat at anvende den pågældende betegnelse, under hvilken de er blevet markedsført, forudsat at det af en indsigelse, der er antaget i henhold til artikel 9, stk. 4, eller artikel 19, mod ansøgningen om registrering af den geografiske betegnelse, hvis beskyttelse overtrædes, fremgår, at:
 - a) registreringen af den pågældende geografiske betegnelse vil skade en eksisterende helt eller delvis enslydende betegnelse i produktbetegnelsen, eller
 - b) sådanne produkter har været lovligt markedsført med denne betegnelse i produktbetegnelsen i det pågældende område i mindst fem år forud for den offentliggørelse, der er omhandlet i artikel 17, stk. 4, litra a).
2. De i stk. 1 nævnte gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 53, stk. 2, medmindre der indgives en indsigelse, der kan antages, i henhold til artikel 9, stk. 4, som vedtages uden anvendelse af nævnte undersøgelsesprocedure.
3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der forlænger den overgangsperiode, der er indrømmet i medfør af stk. 1, i op til 15 år, eller tillader fortsat anvendelse i op til 15 år, forudsat det tillige kan påvises, at:
 - a) navnet i den betegnelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, har været lovligt, konsekvent og korrekt anvendt i mindst 25 år, før ansøgningen om

- registrering af den pågældende geografiske betegnelse blev indgivet til Kommissionen
- b) formålet med at anvende navnet i den betegnelse, der henvises til i stk. [1](#), har ikke på noget tidspunkt været at drage fordel af omdømmet for betegnelsen for det produkt, der er registreret som geografisk betegnelse, og
 - c) forbrugeren er ikke blevet vildledt eller kunne ikke være blevet vildledt med hensyn til produktets virkelige oprindelse.
4. De gennemførelsesretsakter, der er nævnt i stk. 3, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 53, stk. [2](#), medmindre der indgives en indsigelse, der kan antages, i henhold til artikel 9, stk. [4](#), som vedtages uden anvendelse af nævnte undersøgelsesprocedure.
 5. Ved anvendelsen af en betegnelse i henhold til stk. 1 og 3, skal oprindelseslandet være klart og tydeligt anført på mærkningen.
 6. For at overvinde midlertidige vanskeligheder med at opfylde det langsigtede mål at sikre, at alle producenter af et produkt, der er tildelt en geografisk betegnelse i det berørte område, overholder den dertil tilhørende varespecifikation, kan en medlemsstat indrømme en overgangsperiode med henblik på overholdelse på op til ti år, der har virkning fra den dato, på hvilken ansøgningen er indgivet til Kommissionen, forudsat de berørte erhvervsdrivende lovligt har markedsført de pågældende produkter uafbrudt i mindst fem år forud for indgivelsen af ansøgningen til myndighederne i nævnte medlemsstat, og har henvist hertil i forbindelse med den nationale indsigelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 9, stk. [4](#).
 7. Stk. [6](#) finder tilsvarende anvendelse på en geografisk betegnelse, der henviser til et geografisk område beliggende i et tredjeland med undtagelse af indsigelsesproceduren.

Artikel 22

Kommissionens afgørelse om ansøgningen om registrering

1. Hvis Kommissionen på grundlag af de oplysninger, der har til rådighed efter den gennemgang, der er foretaget i henhold til artikel [17](#), finder, at et eller flere af kravene deri ikke er opfyldt, vedtager den gennemførelsesretsakter om afvisning af ansøgningen om registrering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 53, stk. [2](#).
2. Hvis Kommissionen ikke modtager nogen indsigelse, der kan antages til behandling, vedtager den, uden at anvende proceduren i artikel 53, stk. [2](#), gennemførelsesretsakter om registrering af den geografiske betegnelse. Kommissionen kan tage hensyn til de meddelelser om bemærkninger, der er modtaget i henhold til artikel 19, stk. [1](#).
3. Hvis Kommissionen modtager en indsigelse, der kan tages til behandling, skal den, på grundlag af de konsultationer, der er omhandlet i artikel 19, stk. [4](#), og idet den tager hensyn til resultaterne heraf:
 - a) hvis der er opnået enighed, vedtage gennemførelsesretsakter om registrering af den geografiske betegnelse uden at anvende proceduren i artikel 53, stk. [2](#), efter at have kontrolleret, at den opnåede aftale er i overensstemmelse med EU-retten, og den ændrer om nødvendigt de oplysninger, der er offentliggjort i

overensstemmelse med artikel 17, stk. 4, forudsat at disse ændringer ikke er væsentlige, eller

- b) hvis der ikke er opnået enighed, vedtage gennemførelsesretsakter, hvormed der træffes afgørelse om ansøgningen om registrering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 53, stk. 2.
4. Retsakter om registrering af en geografisk betegnelse skal indeholde bestemmelser om alle betingelser, der gælder for registreringen, og om den fornyede offentliggørelse til orientering af enhedsdokumentet, der offentliggøres med henblik på eventuelle indsigelser i *Den Europæiske Unions Tidende*, hvis der er foretaget nødvendige ændringer, som ikke er væsentlige.
5. Forordninger om registrering og afgørelser om afvisning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, L-udgaven.

Artikel 23

EU-register over geografiske betegnelser

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, uden at anvende proceduren i artikel 53, stk. 2, der indeholder bestemmelser om oprettelse og vedligeholdelse af et offentligt tilgængeligt elektronisk register over geografiske betegnelser, der beskyttes i medfør af denne forordning ("EU-registret over geografiske betegnelser"). Registret består af tre dele svarende til geografiske betegnelser for henholdsvis vin, spiritus og landbrugsprodukter.
2. Hver geografisk betegnelse for vin og for landbrugsprodukter opføres i EU-registret over geografiske betegnelser som en "beskyttet oprindelsesbetegnelse" eller en "beskyttet geografisk betegnelse", alt efter hvad der er tale om, og hver geografisk betegnelse for spiritus opføres som en "geografisk betegnelse".
3. Geografiske betegnelser vedrørende produkter fra tredjelande, der er beskyttet i Unionen i henhold til en international aftale, i hvilken Unionen er kontraherende part, kan opføres i EU-registret over geografiske betegnelser. Kommissionen registrerer disse geografiske betegnelser ved hjælp af gennemførelsesretsakter, der vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 53, stk. 2. Hvad angår vin og landbrugsprodukter, opføres navnene på disse produkter i EU-registret over geografiske betegnelser som beskyttede geografiske betegnelser, medmindre de udtrykkeligt er angivet i disse aftaler som beskyttede oprindelsesbetegnelser.
4. Hver geografisk betegnelse indføres i EU-registret over geografiske betegnelser med den originale skrifttype, der oprindeligt er anvendt. Hvis den originale skrifttype ikke er skrevet med latinske bogstaver, skal den geografiske betegnelse transskriberes med latinske bogstaver, og begge versioner af den geografiske betegnelse indføres i EU-registret over geografiske betegnelser og har samme status.
5. Kommissionen offentliggør og ajourfører regelmæssigt den liste over internationale aftaler, der er nævnt i stk. 3, og listen over geografiske betegnelser, der er beskyttet i henhold til disse aftaler.
6. Kommissionen opbevarer dokumentation vedrørende registreringen af en geografisk betegnelse i digital form eller på papirform i gyldighedsperioden for den geografiske betegnelse, og i tilfælde af annullering i ti år derefter.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel [84](#) til supplerung af denne forordning med nærmere regler om overdragelse af driften af EU-registret over geografiske betegnelser til EUIPO.
8. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastsætter indholdet og udformningen af EU-registret over geografiske betegnelser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 53, stk. [2](#).

Artikel 24

Udskrifter af EU-registret over geografiske betegnelser

1. Enhver person skal kunne downloade et officielt udskrift af EU-registret over geografiske betegnelser, som dokumenterer registreringen af den geografiske betegnelse, og de relevante data, herunder datoen for ansøgning om registreringen af den geografiske betegnelse eller en anden prioritetsdato. Denne officielle udskrift kan anvendes som dokumentation for ægthed i retssager, ved en domstol, en voldgiftsret eller et lignende organ.
2. Hvis en producentsammenslutning er anerkendt af de nationale myndigheder i henhold til artikel [33](#), anføres denne producentsammenslutning som rettighedsindehaver af den geografiske betegnelse i EU-registret over geografiske betegnelser og i den officielle udskrift, der er nævnt i stk. [1](#).
3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger formatet og onlineudformningen af udskrifter fra EU-registret over geografiske betegnelser, og som fastsætter bestemmelser om udelukkelse eller anonymisering af beskyttede personoplysninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 53, stk. [2](#).

Artikel 25

Ændringer af en varespecifikation

1. En producentsammenslutning med en legitim interesse kan ansøge om at få godkendt ændringer af varespecifikationen for en registreret geografisk betegnelse.
2. Ændringer af en varespecifikation inddeles i to kategorier:
 - a) EU-ændringer, der kræver en indsigelsesprocedure på EU-plan, og
 - b) Standardændringer, der skal behandles på medlemsstats- eller tredjelandsniveau.
3. En ændring er en EU-ændring, hvis den medfører en ændring af enhedsdokumentet og:
 - a) omfatter en ændring af betegnelsen eller i anvendelsen af betegnelsen, eller, for vin og spiritus, i den produktkategori eller de produktkategorier, der er omfattet af den geografiske betegnelse, for spiritus, i den forskriftsmæssige betegnelse, eller
 - b) der er en fare for, at den tilknytning til det geografiske område, der er nævnt i enhedsdokumentet, ikke kommer i betragtning eller
 - c) fører til yderligere restriktioner for markedsføringen af produktet.

4. Enhver anden ændring af en varespecifikation for en registreret betegnelse, der ikke er en EU-ændring i henhold til stk. 3, betragtes som en standardændring.
5. En "standardændring" betragtes som en midlertidig ændring, når den vedrører en midlertidig ændring som følge af, at de offentlige myndigheder har indført obligatoriske sundheds- eller plantesundhedsforanstaltninger, eller en midlertidig ændring, der er nødvendig på grund af en naturkatastrofe eller ugunstige vejrforhold, der formelt anerkendes af de kompetente myndigheder.
6. EU-ændringer godkendes af Kommissionen. Godkendelsesproceduren følger på tilsvarende måde den procedure, der er fastlagt i artikel [8-22](#).
7. Ansøgninger om EU-ændringer, der indgives af et tredjeland eller af producenter i et tredjeland, skal indeholde dokumentation for, at den ændring, der anmodes om, er i overensstemmelse med den lovgivning om beskyttelse af geografiske betegnelser, der gældende i det pågældende tredjeland.
8. Hvis en ansøgning om en EU-ændring af varespecifikationen for en registreret geografisk betegnelse også omfatter standardændringer eller midlertidige ændringer, gennemgår Kommissionen kun EU-ændringen. Eventuelle standardændringer eller midlertidige ændringer anses for ikke at være indgivet. Ved gennemgangen af sådanne ansøgninger fokuseres der på de foreslåede EU-ændringer. Hvis det er relevant, kan Kommissionen eller den berørte medlemsstat opfordre ansøgeren til at ændre andre dele af varespecifikationen.
9. Standardændringer godkendes af de medlemsstater eller tredjelande, på hvis område det geografiske område for det pågældende produkt er beliggende, og meddeles til Kommissionen. Kommissionen offentliggør disse ændringer.
10. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel [84](#) til supplerung af denne forordning med bestemmelser om overdragelse til EUIPO af offentliggørelsen af standardændringer som omhandlet i stk. [9](#).
11. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for procedurer for og formen og udformningen af en ansøgning om en EU-ændring og for procedurer for, formen og meddelelse af standardændringer til Kommissionen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 53, stk. [2](#).

Artikel 26

Annullering af registreringen

1. Kommissionen kan på eget initiativ eller på grundlag af en behørigt begrundet anmodning fra en medlemsstat, et tredjeland eller enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse, vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at annullere registreringen af en geografisk betegnelse i følgende tilfælde:
 - a) Det kan ikke længere sikres, at produktet overholder varespecifikationens krav eller
 - b) Der er ikke bragt et produkt i omsætning med den pågældende beskyttede geografiske betegnelse i mindst syv på hinanden følgende år.

2. Kommissionen kan også vedtage gennemførelsesretsakter, der annullerer registreringen, efter anmodning fra producenterne af det produkt, der markedsføres under den registrerede betegnelse.
3. Gennemførelsesretsakterne i stk. 1 og 2 vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 53, stk. 2.
4. Artikel 9, artikel 15-20 og artikel 22 finder tilsvarende anvendelse på annulleringsproceduren.
5. Inden Kommissionen vedtager de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, hører den medlemsstatens myndigheder, tredjelandets myndigheder eller, hvis det er muligt, den tredjelandsproducent, der oprindeligt havde ansøgt om registrering af den pågældende geografiske betegnelse, medmindre disse oprindelige ansøgere direkte har anmodet om annulleringen.
6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 84 til supplerung af denne forordning med nærmere regler om, hvordan de opgaver, der er fastlagt i stk. 5, overdrages til EUIPO.
7. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for procedurerne og annulleringsformen for registreringer samt for udformningen af de anmodninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 53, stk. 2.

Kapitel 3

Beskyttelse af geografiske betegnelser

Artikel 27

Beskyttelse af geografiske betegnelser

1. Geografiske betegnelser, der er opført i EU-registret over geografiske betegnelser, beskyttes mod følgende:
 - a) Enhver direkte eller indirekte kommerciel brug af den geografiske betegnelse for produkter, der ikke er omfattet af registreringen, hvis disse produkter er sammenlignelige med de produkter, der er registreret under den pågældende betegnelse, eller hvis anvendelsen af en betegnelse indebærer udnyttelse, svækkelse, udvanding, eller skader den beskyttede betegnelses omdømme
 - b) Enhver uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning, selv om produkternes eller tjenesteydelseernes virkelige oprindelse er angivet, eller den beskyttede betegnelse er oversat eller er ledsaget af udtryk såsom "art", "type", "måde", "som fremstillet i", "efterligning", "smag", "som" eller tilsvarende
 - c) Enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produktets herkomst, oprindelse, art eller væsentlige egenskaber, der anføres på den indre eller ydre emballage, reklamemateriale, dokumenter eller oplysninger, der gives på websteder vedrørende det pågældende produkt, samt emballering af produktet i en beholder, der kan give et fejlagtigt indtryk med hensyn til produktets oprindelse
 - d) Enhver anden praksis, der kan vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

2. Med henblik på stk. 1, litra [b](#), foreligger der navnlig en antydning af en geografisk betegnelse, hvis et udtryk, et tegn eller en anden form for mærkning eller emballage har en direkte og klar forbindelse til det produkt, der er omfattet af den registrerede geografiske betegnelse, i den rimeligt velunderrettede forbrugers bevidsthed, og derved udnytter, svækker, udvander eller skader den registrerede betegnelses omdømme.
3. Stk. [1](#) finder også anvendelse på et domænenavn, der indeholder eller består af den registrerede geografiske betegnelse.
4. Beskyttelsen i stk. [1](#) finder også anvendelse på:
 - a) varer, der indføres i Unionens toldområde, uden at disse overgår til fri omsætning inden for dette område, og
 - b) varer, der sælges ved fjernsalg som f.eks. elektronisk handel.
5. Den anerkendte producentsammenslutning eller enhver erhvervsdrivende, der er berettiget til at anvende den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller den beskyttede geografiske betegnelse, har ret til at forhindre enhver tredjemand i som led i handel at bringe varer ind i Unionen, uden at disse overgår til fri omsætning dér, når sådanne varer, herunder emballage, kommer fra tredjelande og er i strid med stk. [1](#).
6. Geografiske betegnelser, der er beskyttet i henhold til denne forordning, kan ikke blive artsbetegnelser i Unionen.
7. Hvis der ved en geografisk betegnelse er tale om en sammensat betegnelse, der indeholder et udtryk, der anses for at være en artsbetegnelse, udgør anvendelsen af det pågældende udtryk ikke en handle måde som omhandlet i stk. 1, litra [a](#)) og [b](#)).

Artikel 28

Ingredienser i forarbejdede produkter

1. Artikel [27](#) berører ikke erhvervsdrivendes anvendelse af en geografisk betegnelse i overensstemmelse med artikel [36](#) til at angive, at et forarbejdet produkt som ingrediens indeholder et produkt, der er omfattet af den pågældende geografiske betegnelse, forudsat at en sådan anvendelse sker i overensstemmelse med redelig markedsføringsskik og ikke svækker eller udvander eller skader den geografiske betegnelses omdømme.
2. Den geografiske betegnelse, som en produktion ingrediens betegnes med, må ikke anvendes i navnet på fødevarer i det tilsvarende forarbejdede produkt, medmindre det er efter aftale med en producentsammenslutning, der repræsenterer to tredjedele af producenterne.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel [84](#) til supplerende af denne forordning med nærmere regler om anvendelsen af geografiske betegnelser til at identificere ingredienser i forarbejdede produkter som omhandlet i denne artikels stk. [1](#).

Artikel 29

Artsbetegnelser

1. Artsbetegnelser beskyttes ikke som geografiske betegnelser.

2. For at fastslå, hvorvidt en betegnelse er blevet en artsbetegnelse, tages der hensyn til alle relevante faktorer, især:
 - a) de faktiske forhold i forbrugsområderne
 - b) den relevante nationale lovgivning eller EU-lovgivning.
3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel [84](#) til supplerende af denne forordning med nærmere regler til fastlæggelse af, hvorvidt de udtryk, der er omhandlet i denne artikels stk. [1](#), har status som artsbetegnelser.

Artikel 30

Enslydende geografiske betegnelser

1. En geografisk betegnelse, der ansøges om, efter at en helt eller delvis enslydende geografisk betegnelse er blevet ansøgt om eller beskyttet i Unionen, registreres ikke, medmindre der i praksis er tilstrækkelig skelnen mellem betingelserne for lokal og traditionel brug og præsentationen af produkterne med de to enslydende betegnelser, idet der tages hensyn til behovet for at sikre en retfærdig behandling af de pågældende producenter, og at forbrugerne ikke vildledes med hensyn til produkternes virkelige identitet eller geografiske oprindelse.
2. En enslydende betegnelse, der forleder forbrugeren til at tro, at produkterne stammer fra et andet område, registreres ikke, selv om betegnelsen er korrekt med hensyn til det område, den region eller det sted, hvor de pågældende produkter har deres oprindelse.
3. I denne artikel forstås ved en enslydende geografisk betegnelse, som der er ansøgt om, eller som er beskyttet i Unionen:
 - a) geografiske betegnelser, der er opført i EU-registret over geografiske betegnelser
 - b) geografiske betegnelser, som der er ansøgt om, forudsat at de efterfølgende opføres i EU-registret over geografiske betegnelser
 - c) oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, der er beskyttet i Unionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1753⁴⁵, og
 - d) geografiske betegnelser, oprindelsesbetegnelser og tilsvarende betegnelser, der er beskyttet i henhold til en international aftale mellem Unionen og et eller flere tredjelande.
4. Kommissionen annullerer de geografiske betegnelser, der er registreret i strid med stk. [1](#) og [2](#).
5. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. [4](#), vedtages uden at anvende proceduren i artikel 53, stk. [2](#).

Artikel 31

Varemærker

⁴⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1753 af 23. oktober 2019 om Unionens indsats efter tiltrædelsen af Genèveaftalen under Lissabonaftalen om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser (EUT L 271 af 24.10.2019, s. 1).

En betegnelse registreres ikke som en geografisk betegnelse, hvis registreringen af den betegnelse, der foreslås som en geografisk betegnelse, på grund af et varemærkes omdømme og anseelse kan vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige identitet.

Artikel 32

Producentsammenslutninger

1. Der oprettes en producentsammenslutning på initiativ af interesserede parter, herunder landbrugere, leverandører til landbruget, mellemforarbejdningsvirksomheder og endelige forarbejdningsvirksomheder, som specificeret af de nationale myndigheder og afhængigt af det pågældende produkts art. Medlemsstaterne kontrollerer, at producentsammenslutningen opererer på en gennemsigtig og demokratisk måde, og at alle producenter af det produkt, der er omfattet af den geografiske betegnelse, har ret til medlemskab af sammenslutningen. Medlemsstaterne kan fastsætte, at offentligt ansatte og andre interessenter såsom forbrugergrupper, detailhandlere og leverandører også deltager i producentsammenslutningens arbejde.
2. En producentsammenslutning kan navnlig udøve følgende beføjelser og have følgende ansvarsområder:
 - a) Udarbejde varespecifikationen og forvalte interne kontroller, der sikrer, at produktionsfaserne for det produkt, der er omfattet af den geografiske betegnelse, er i overensstemmelse med nævnte varespecifikation.
 - b) Indlede retlige skridt for at sikre beskyttelsen af den geografiske betegnelse og de intellektuelle ejendomsrettigheder, der er direkte forbundet hermed
 - c) Indgå aftaler om bæredygtighedstilsagn, uanset om de indgår i varespecifikationen eller som et særskilt initiativ, herunder ordninger til kontrol af overholdelsen af disse forpligtelser og sikring af passende offentlig omtale heraf, navnlig i et informationssystem, som Kommissionen stiller til rådighed
 - d) Træffe foranstaltninger til at forbedre den geografiske betegnelses performance, herunder:
 - i) udformning, tilrettelæggelse og gennemførelse af kollektive markedsførings- og reklamekampagner
 - ii) formidling af oplysnings- og salg fremstød, der har til formål at formidle de egenskaber, der kendetegner det produkt, der er omfattet af en geografisk betegnelse, til forbrugerne
 - iii) gennemførelse af analyser af de økonomiske resultater, produktionens bæredygtighed, ernæringsprofilen og den organoleptiske profil for produktet med den geografiske betegnelse
 - iv) formidling af oplysninger om den geografiske betegnelse og det tilhørende EU-symbol, og
 - v) rådgivning og uddannelse til nuværende og fremtidige producenter, herunder om integration af kønsaspektet og ligestilling.
 - e) Bekæmpe forfalskning og mistanke om svigagtig anvendelse på det indre marked af en geografisk betegnelse for produkter, der ikke er i overensstemmelse med varespecifikationen, ved at overvåge anvendelsen af den geografiske betegnelse i hele det indre marked og på markeder i

tredjelande, hvor de geografiske betegnelser er beskyttet, herunder på internettet, og om nødvendigt underrette de håndhævende myndigheder ved hjælp af de tilgængelige fortrolige systemer.

Artikel 33

Anerkendte producentsammenslutninger

1. Efter anmodning fra producentsammenslutninger, der opfylder betingelserne i stk. 3, udpeger medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale lovgivning en producentsammenslutning som anerkendt producentsammenslutning for hver geografisk betegnelse med oprindelse på deres område, som er registreret eller er omfattet af en ansøgning om registrering, eller for produktbetegnelser, der muligvis kan være genstand for en ansøgning om registrering.
2. En producentsammenslutning kan udpeges som anerkendt producentsammenslutning, hvis der forudgående er indgået en aftale mellem mindst to tredjedele af producenterne af produktet med en geografisk betegnelse, som tegner sig for mindst to tredjedele af produktionen af det pågældende produkt i det geografiske område, der er nævnt i varespecifikationen. Undtagelsesvis anses en myndighed som omhandlet i artikel 8, stk. 2, og en enkeltproducent som omhandlet i artikel 8, stk. 3, for at være en anerkendt producentsammenslutning.
3. Ud over de beføjelser og ansvarsområder, der er omhandlet i artikel 32, stk. 2, kan en anerkendt producentsammenslutning udøve følgende beføjelser og have følgende ansvarsområder:
 - a) Samarbejde med organer til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og bekæmpelse af forfalskning og deltagelse i netværk til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder som rettighedshaver til den geografiske betegnelse
 - b) Træffe håndhævelsesforanstaltninger, herunder indgive ansøgninger om foranstaltninger til toldmyndighederne, for at forhindre eller modvirke foranstaltninger, der er eller risikerer at være skadelige for deres produkters image
 - c) anbefale de nationale myndigheder bindende regler, der skal vedtages i henhold til artikel 166a i forordning (EU) nr. 1308/2013, for reguleringen af levering af produkter med en geografisk betegnelse
 - d) Med henblik på beskyttelse af den geografiske betegnelse i domænenavssystemer på internettet uden for Unionens jurisdiktion, registrere et individuelt varemærke, kollektivmærke eller certificeringsmærke afhængigt af det pågældende varemærkesystem, der som et af dets fremtrædende bestanddele indeholder en geografisk betegnelse, og som er begrænset til produkter, der er i overensstemmelse med den tilhørende varespecifikation.
4. De beføjelser og ansvarsområder, der er omhandlet i stk. 2, er betinget af, at der forudgående er indgået en aftale mellem mindst to tredjedele af producenterne af produkt med en geografisk betegnelse, som tegner sig for mindst to tredjedele af produktionen af det pågældende produkt i det geografiske område, der nævnes i varespecifikationen.
5. Medlemsstaterne foretager kontrol for at sikre, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt. Hvis de kompetente nationale myndigheder konstaterer, at disse betingelser ikke er

opfyldt, annullerer medlemsstaterne afgørelsen om anerkendelse af producentsammenslutningen.

Artikel 34

Beskyttelse af rettigheder til geografiske betegnelser i domænenavne

1. Registre over nationale topdomæner, der er oprettet i Unionen, kan efter anmodning fra en fysisk eller juridisk person med en legitim interesse eller rettighed tilbagekalde eller overføre et domænenavn, der er registreret under et sådant nationalt topdomæne, til den anerkendte producentsammenslutning for produkterne med den pågældende geografiske betegnelse, efter der er pågået en passende alternativ tvistbilæggelsesprocedure eller retslig procedure, hvis et sådant domænenavn er blevet registreret af indehaveren uden rettigheder eller legitim interesse i den geografiske betegnelse, eller hvis det er blevet registreret eller anvendes i ond tro, og brugen af det er i strid med artikel [27](#).
2. Registre over nationale topdomæner, der er oprettet i Unionen, sikrer, at enhver alternativ tvistbilæggelsesprocedure, der indføres for at løse tvister vedrørende registreringen af domænenavne som omhandlet i stk. [1](#), anerkender geografiske betegnelser som rettigheder, der kan forhindre, at et domænenavn registreres eller anvendes i ond tro.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 84 til supplerung af denne forordning med bestemmelser, der giver EUIPO beføjelse til at oprette og forvalte et informations- og varslingsystem for domænenavne, som efter indgivelse af en ansøgning om en geografisk betegnelse vil give ansøgeren oplysninger om, hvorvidt den geografiske betegnelse er tilgængelig som domænenavn og, på frivillig basis, om, hvorvidt der er registreret et domænenavn, som er identisk med vedkommendes geografiske betegnelse. Nævnte delegerede retsakt skal også omfatte en forpligtelse for registre over nationale topdomæner, der er etableret i Unionen, til at stille de relevante oplysninger og data til rådighed for EUIPO.

Artikel 35

Kolliderende varemærker

1. Registreringen af et varemærke, hvis anvendelse vil være i strid med artikel [27](#), afvises, hvis ansøgningen om registreringen af varemærket indgives efter den dato, hvor ansøgningen om registrering af den geografiske betegnelse er indgivet til Kommissionen.
2. Varemærker, der er registreret i strid med stk. [1](#), erklæres ugyldige af EUIPO og i givet fald af de kompetente nationale myndigheder.
3. Et varemærke, hvis anvendelse er i strid med artikel [27](#), og som der er ansøgt om, er registreret eller som er etableret i god tro på Unionens område, for så vidt denne mulighed er hjemlet i den pågældende lovgivning inden den dato, på hvilken ansøgningen om registrering af den geografiske betegnelse er indgivet til Kommissionen, kan fortsat anvendes og fornyes uanset registreringen af en geografisk betegnelse, forudsat at der i henhold til direktiv (EU) 2015/2436 eller forordning (EU) 2017/1001 ikke foreligger nogen ugyldigheds- eller fortabelsesgrunde for varemærket. I sådanne tilfælde er anvendelsen af den

geografiske betegnelse, hvis den derefter registreres, og af det relevante varemærke tilladt.

4. For geografiske betegnelser, der er registreret i Unionen uden indgivelse af en EU-ansøgning om registrering, anses datoen for den første dag for beskyttelse for at være datoen for indgivelse til Kommissionen af ansøgningen om registrering af den geografiske betegnelse med henblik på stk. 1 og 3.
5. Uden at det berører forordning (EU) nr. 1169/2011 kan garanti- eller certificeringsmærker som omhandlet i artikel 28, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/2436 og kollektivmærket som omhandlet i artikel 29, stk. 3, i nævnte direktiv anvendes på etiketter sammen med den geografiske betegnelse.

Artikel 36

Ret til anvendelse

En registreret geografisk betegnelse kan anvendes af enhver erhvervsdrivende, der markedsfører et produkt, som er i overensstemmelse med den tilhørende varespecifikation eller enhedsdokumentet eller et dokument, der svarer til sidstnævnte.

Medlemsstaterne sikrer, at enhver erhvervsdrivende, der overholder reglerne i dette afsnit, er omfattet af kontrollen af overholdelsen af den varespecifikation, der er fastsat i henhold til artikel [39](#). Medlemsstaterne kan opkræve et gebyr for at få dækket deres omkostninger vedrørende forvaltningen af kontrolsystemet.

Den omstændighed, at en geografisk betegnelse består af eller indeholder navnet på en enkeltproducents ejendom, må ikke forhindre andre producenter eller erhvervsdrivende i at anvende den registrerede geografiske betegnelse, forudsat at den anvendes til at betegne et produkt, der er i overensstemmelse med varespecifikationen.

Artikel 37

EU-symboler, angivelser og forkortelser

1. Følgende EU-symboler, der har til formål at angive og udbrede kendskabet til geografiske betegnelser, fastlægges:
 - a) Et symbol, der identificerer beskyttede oprindelsesbetegnelser for vin og landbrugsprodukter
 - b) Et symbol, der identificerer beskyttede geografiske betegnelser for vin og landbrugsprodukter og geografiske betegnelser for spiritus.
2. Er der tale om et produkt med oprindelse i Unionen, som markedsføres under en geografisk betegnelse, skal det dertil knyttede EU-symbol anføres på mærkningen og i reklamemateriale. Den geografiske betegnelse skal anføres i samme synsfelt som EU-symbolet. Mærkningsbestemmelserne i artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1169/2011 vedrørende udformningen af obligatoriske oplysninger gælder for den geografiske betegnelse.
3. Uanset stk. [2](#) kan EU-symboler for vin og spiritus med oprindelse i Unionen, der markedsføres under en geografisk betegnelse, udelades fra mærkningen af og reklamematerialet for det pågældende produkt.

4. EU-symbolet for beskyttede geografiske betegnelser, der er fastsat i henhold til stk. [1](#), kan anvendes i beskrivelsen, præsentationen og mærkningen af spiritus, hvis betegnelser er geografiske betegnelser.
5. Hvis vin, landbrugsprodukter eller spiritus tildeles en geografisk betegnelse, skal betegnelserne "beskyttet oprindelsesbetegnelse" eller "beskyttet geografisk betegnelse" anføres på vinmærkningen, angivelserne "beskyttet oprindelsesbetegnelse" eller "beskyttet geografisk betegnelse" kan anføres på mærkningen af landbrugsprodukter, og angivelsen "geografisk betegnelse" kan anføres på mærkningen af spiritus.

Forkortelserne "BOB" eller "BGB", der svarer til betegnelserne "beskyttet oprindelsesbetegnelse" eller "beskyttet geografisk betegnelse", kan anføres på mærkningen af vin og landbrugsprodukter, der er omfattet af en geografisk betegnelse.
6. Angivelser, forkortelser og EU-symboler kan anvendes i mærkningen af og reklamematerialet for forarbejdede produkter, når den geografiske betegnelse henviser til en ingrediens heraf. I så fald skal angivelsen, forkortelsen eller EU-symbolet anbringes ved siden af navnet på den ingrediens, der klart er identificeret som en ingrediens. EU-symbolet må ikke sættes i forbindelse med varebetegnelsen for fødevarer, jf. artikel 17 i forordning (EU) nr. 1169/2011, eller på en måde, der giver forbrugeren indtryk af, at det forarbejdede produkt snarere end ingrediensen er genstanden for registrering.
7. Producenter kan efter at have indgivet en EU-ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse anføre i mærkningen og i præsentationen af produktet, at der er indgivet en ansøgning om registrering i overensstemmelse med EU-retten.
8. EU-symboler for den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller den beskyttede betegnelse og EU-angivelserne "beskyttet oprindelsesbetegnelse", "beskyttet geografisk betegnelse" og "geografisk betegnelse" og forkortelserne "BOB" eller "BGB", alt efter hvad der er relevant, må først anføres på mærkningen, efter at retsaken om registrering af den pågældende geografiske betegnelse er offentliggjort.
9. Hvis en ansøgning afvises, kan eventuelle produkter, der er mærket i overensstemmelse med stk. [6](#), fortsat markedsføres, indtil lagrene er opbrugt.
10. Følgende kan også anføres på mærkningen:
 - a) Afbildninger af det geografiske oprindelsesområde, som der henvises til i varespecifikationen
 - b) Tekst, grafik eller symboler, der henviser til den medlemsstat og den region, hvori det geografiske oprindelsesområde er beliggende.
11. EU-symboler, der er knyttet til geografiske betegnelser, der er opført i EU-registret over geografiske betegnelser, som er tildelt produkter med oprindelse i tredjelande, kan anføres på produktets mærkning og reklamemateriale, og i dette tilfælde skal symbolerne anvendes i overensstemmelse med stk. [2](#) og [4](#).
12. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger EU-symboler for geografiske betegnelser, og som fastsætter de tekniske specifikationer for EU-symbolerne for geografiske betegnelser samt reglerne for deres anvendelse og anvendelsen af betegnelserne og forkortelserne for produkter, der markedsføres

under en registreret beskyttet betegnelse, herunder regler for, hvilke sprogudgaver, der skal anvendes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 53, stk. 2.

Kapitel 4

Kontrol og håndhævelse

Artikel 38

Anvendelsesområde

1. Dette kapitel omfatter kontrol og håndhævelse af geografiske betegnelser for spiritus og landbrugsprodukter.
2. I dette kapitel forstås ved kontrol:
 - a) kontrol af, at produkt med en geografisk betegnelse er produceret i overensstemmelse med den dertil svarende varespecifikation, og
 - b) overvågning af anvendelsen af geografiske betegnelser på markedet.
3. Ved udførelsen af de kontrol- og håndhævelsesaktiviteter, der er omhandlet i dette afsnit, skal de ansvarlige kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganer opfylde kravene i forordning (EU) 2017/625. Afsnit VI, kapitel 1, i forordning (EU) 2017/625 finder dog ikke anvendelse på kontrol af geografiske betegnelser.

Artikel 39

Kontrol af overholdelsen af varespecifikationen

1. Medlemsstaterne udarbejder og ajourfører en liste over producenter af produkter, der er omfattet af en geografisk betegnelse, som er opført i EU-registret over geografiske betegnelser med oprindelse på deres område.
2. Producenterne er ansvarlige for at gennemføre den interne kontrol, der sikrer, at varespecifikationen for produkter med geografiske betegnelser overholdes, inden produktet markedsføres.
3. Ud over den interne kontrol, der er omhandlet i stk. 2, skal tredjepartskontrol af overholdelsen af varespecifikationen, inden et produkt, der er omfattet af en geografisk betegnelse, og som har oprindelse i Unionen, bringes i omsætning, foretages af:
 - a) en eller flere kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 3, nr. 3), i forordning (EU) 2017/625 eller
 - b) et eller flere produktcertificeringsorganer, som har fået delegeret ansvarsområder som omhandlet i afsnit II, kapitel III, i forordning (EU) 2017/625.
4. Hvad angår geografiske betegnelser, der betegner produkter med oprindelse i et tredjeland, foretages kontrollen af overholdelsen af varespecifikationen, inden produktet bringes i omsætning, af:
 - a) en af tredjelandet udpeget offentlig kompetent myndighed eller
 - b) et eller flere produktcertificeringsorganer.

5. Hvis et produktionstrin i overensstemmelse med varespecifikationen udføres af en eller flere producenter i et andet land end oprindelseslandet for den geografiske betegnelse, skal der i varespecifikationen fastsættes bestemmelser om kontrol af disse producenters overholdelse. Hvis det pågældende produktionstrin finder sted i Unionen, skal producenterne meddeles til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor produktionstrinnet finder sted, og de skal kontrolleres som producent af det produkt, der er omfattet af den geografiske betegnelse.
6. Hvis en medlemsstat anvender artikel 8, stk. 2, skal en kontrol af overholdelsen af varespecifikationen sikres af en anden myndighed end den, der anses for at være en producentsammenslutning i henhold til nævnte stykke.
7. Omkostningerne ved kontrol af overholdelsen af varespecifikationerne kan afholdes af de erhvervsdrivende, der er underlagt denne kontrol. Medlemsstaterne kan også yde et bidrag til disse omkostninger.

Artikel 40

Offentlige oplysninger om kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganer

1. Medlemsstaten offentliggør navn og adresse på de kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganer, der er omhandlet i artikel 39, stk. 3, og ajourfører disse oplysninger.
2. Kommissionen offentliggør navn og adresse på de kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganer, der er omhandlet i artikel 39, stk. 4, og ajourfører regelmæssigt disse oplysninger.
3. Kommissionen kan oprette en digital portal, hvor navnene og adresserne på de kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganer, der er omhandlet i stk. 1 og 2, offentliggøres.

Artikel 41

Akkreditering af produktcertificeringsorganer

1. De produktcertificeringsorganer, der er omhandlet i artikel 39, stk. 3, litra b), og artikel 39, stk. 4, litra b), skal overholde og akkrediteres i overensstemmelse med:
 - a) Europæisk standard ISO/IEC 17065:2012 "Conformity assessment — Requirements for bodies certifying products, processes and services", herunder Europæisk standard ISO/IEC 17020:2012 "Conformity assessment — Requirements for the operation of various types of bodies performing inspection" eller
 - b) andre egnede, internationalt anerkendte standarder, herunder eventuelle revisioner eller ændrede udgaver af de europæiske standarder, der er omhandlet i litra a).
2. Akkreditering som omhandlet i stk. 1 foretages af et akkrediteringsorgan, der er anerkendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008, som er medlem af European Accreditation, eller af et akkrediteringsorgan uden for Unionen, som er medlem af International Accreditation Forum.

Artikel 42

Kontrol og håndhævelse af geografiske betegnelser på markedet

1. Medlemsstaterne udpeger en eller flere håndhævende myndigheder, som kan være de samme som de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 39, stk. 3, og som er ansvarlige for kontrol på markedet og håndhævelse af geografiske betegnelser, efter at det produkt, der er omfattet af en geografisk betegnelse, har gennemgået alle produktionstrin, uanset om det er på lager, transit eller distribution eller udbydes til salg i engros- eller detailledet, herunder inden for elektronisk handel.
2. Den håndhævende myndighed gennemfører kontrol af produkter, der er omfattet af geografiske betegnelser, for at sikre overensstemmelse med varespecifikationen eller enhedsdokumentet eller et dokument, der svarer til sidstnævnte.
3. Medlemsstaterne træffer passende administrative og retlige foranstaltninger for at forhindre eller standse anvendelsen af betegnelser for produkter eller tjenesteydelser, der produceres, drives eller markedsføres på deres område, og som er i strid med beskyttelsen af geografiske betegnelser, jf. artikel 27 og 28.
4. Den myndighed, der er udpeget i henhold til stk. 1, koordinerer håndhævelsen af geografiske betegnelser mellem de relevante afdelinger, agenturer og organer, herunder politi, agenturer til bekæmpelse af forfalskning, toldvæsen, kontorer for intellektuelle ejendomsrettigheder, fødevarermyndigheder og inspektører i detailhandelen.

Artikel 43

Forpligtelser for udbydere af formidlingstjenester

1. Salg af varer, til hvilke personer, der er etableret i Unionen, har adgang til, og som er i strid med artikel 27, betragtes som ulovligt indhold som omhandlet i artikel 2, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/xxx⁴⁶.
2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan udstede et påbud om at gribe ind i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EU) 2022/xxx over for ulovligt indhold som omhandlet i denne artikels stk. 1.
3. I henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2022/xxx kan enhver enkeltperson eller enhed underrette udbydere af hostingtjenester om tilstedeværelsen af et specifikt indhold, der er i strid med denne forordnings artikel 27.
4. Denne forordning berører ikke forordning (EU) 2022/xxx.

Artikel 44

Gensidig bistand og udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne bistår hinanden med at gennemføre den kontrol og håndhævelse, der er omhandlet i dette kapitel, i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/625.
2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der præciserer arten og typen af de oplysninger, der skal udveksles, og metoderne til udveksling af oplysninger

⁴⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] af [...] om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (EUT L ... af XXX, dd/mm/åååå, s. X).

med henblik på kontrol og håndhævelse i medfør af dette kapitel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 53, stk. 2.

3. Administrativ bistand kan, hvor det er relevant, og efter aftale mellem de berørte kompetente myndigheder bestå i, at de kompetente myndigheder i en medlemsstat deltager i kontroller på stedet, som de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat gennemfører.
4. I tilfælde af en eventuel overtrædelse af beskyttelsen af en geografisk betegnelse træffer medlemsstaterne foranstaltninger til at lette fremsendelsen fra retshåndhævende myndigheder, offentlige anklagere og retslige myndigheder til de kompetente myndigheder, der er omhandlet i 39, stk. 3, af oplysninger om en sådan eventuel overtrædelse.
5. Med det specifikke formål at lette udvekslingen af oplysninger om manglende overholdelse eller svig vedrørende registrerede geografiske betegnelser benytter medlemsstaterne det informationsstyringssystem, der er indført i medfør af forordning (EU) 2017/625, eller ethvert andet system, der måtte blive indført i fremtiden til dette formål.

Artikel 45

Certifikater vedrørende tilladelse til produktion

1. En producent, hvis produkt efter den i artikel 39 omhandlede kontrol konstateres at være i overensstemmelse med varespecifikationen for en geografisk betegnelse, der er beskyttet i henhold til denne forordning, har ret til et officielt certifikat eller andet bevis for certificering, som viser at producenten er berettiget til at producere produktet med den pågældende geografiske betegnelse, for så vidt angår de produktionstrin, der udføres af nævnte producent.
2. Det i stk. 1 omhandlede bevis for certificering stilles efter anmodning til rådighed for håndhævesmyndighederne, toldmyndighederne eller andre myndigheder i Unionen, der arbejder med at kontrollere anvendelsen af geografiske betegnelser på varer, der er angivet til fri omsætning eller bragt i omsætning på EU-markedet. Producenten kan stille beviset for certificering til rådighed for offentligheden eller for enhver person, der anmoder om dette bevis som led i erhvervsmæssige aktiviteter.

Kapitel 5 Teknisk bistand

Artikel 46

Gennemgang af tredjelands geografiske betegnelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 84 til supplerings af denne forordning med regler om overdragelse til EUIPO af opgaven med at kontrollere tredjelands geografiske betegnelser, bortset fra geografiske betegnelser i henhold til Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, som foreslås beskyttet i henhold til internationale forhandlinger eller internationale aftaler.

Overvågning og rapportering

1. Når Kommissionen de beføjelser, der er fastsat i denne forordning, til at overdrage opgaver til EUIPO, tillægges den også beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 84 med henblik på at supplere denne forordning med kriterier for overvågning af resultaterne ved udførelsen af sådanne opgaver. Disse kriterier kan omfatte følgende:
 - a) Omfanget af integrationen af landbrugsfaktorer i kontrolprocessen
 - b) Vurderingens kvalitet
 - c) Sammenhængen i vurderingerne af geografiske betegnelser fra forskellige kilder
 - d) Effektiviteten af opgaver
 - e) Brugertilfredshed.
2. Senest fem år efter den første uddelegering af opgaver til EUIPO udarbejder og forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne og erfaringerne med EUIPO's udførelse af disse opgaver.

Kapitel 6 Geografiske betegnelser for landbrugsprodukter

Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

1. En "oprindelsesbetegnelse" for et landbrugsprodukt, er en betegnelse, der identificerer et produkt:
 - a) som har oprindelse et bestemt sted, i en region eller, i undtagelsestilfælde, i et land
 - b) hvis kvalitet eller karakteristika hovedsagelig eller fuldstændig kan tilskrives et bestemt geografisk miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer, og
 - c) hvis produktionstrin alle har fundet sted i det afgrænsede geografiske område.
2. En "geografisk betegnelse" for et landbrugsprodukt er en betegnelse, der identificerer et produkt:
 - a) som har oprindelse et bestemt sted, i en bestemt region eller i et bestemt land
 - b) hvis kvalitet, omdømme eller andre kendetegn hovedsagelig kan tilskrives dets geografiske oprindelse, og
 - c) hvoraf mindst ét af produktionstrinene finder sted i det afgrænsede geografiske område.
3. Følgende landbrugsprodukter er udelukket fra at være omfattet af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse:
 - a) Produkter, der grundet deres natur ikke kan handles på det indre marked og kun kan forbruges på eller i nærheden af deres fremstillingssted, f.eks. restauranter

- b) Produkter, der med forbehold af de regler, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, som strider med den offentlige orden eller sædelighed, og som ikke kan markedsføres på det indre marked.
4. Uanset stk. 1 kan visse betegnelser registreres som oprindelsesbetegnelser, selv om de råvarer, der anvendes til fremstilling af de pågældende produkter, hidrører fra et større eller et andet geografisk område end det afgrænsede område, forudsat at:
- a) produktionsområdet for råvarerne er afgrænset
 - b) der gælder særlige betingelser for råvarernes produktion
 - c) at der findes et kontrolsystem, som sikrer, at de i litra b) omhandlede betingelser er overholdt, og
 - d) de pågældende oprindelsesbetegnelser var anerkendt som oprindelsesbetegnelser i oprindelseslandet før den 1. maj 2004.

Kun levende dyr, kød og mælk anses for at være råvarer med henblik på dette stykke.

5. Med henblik på stk. 2, litra b), kan "andre kendetegn" omfatte traditionelle produktionsmetoder, traditionelle produkttegenskaber og landbrugsmetoder, der beskytter den miljømæssige værdi, herunder biodiversitet, levesteder, nationalt anerkendte miljøområder og landskaber.
6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 84, hvad angår restriktive bestemmelser og undtagelsesbestemmelser for så vidt angår foderstoffets oprindelse i forbindelse med en oprindelsesbetegnelse.
7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 84, hvad angår restriktive bestemmelser og undtagelsesbestemmelser for så vidt angår slagtning af levende dyr eller råvarernes oprindelse. Ved disse restriktive bestemmelser og undtagelsesbestemmelser skal der på grundlag af objektive kriterier tages hensyn til kvalitet eller anvendelse og anerkendt ekspertise eller naturlige faktorer.

Artikel 49

Plantesorter og dyreracer

1. En betegnelse må ikke registreres som en geografisk betegnelse, hvis den kolliderer med en plantesortsbetegnelse eller en dyreracebetegnelse, og derfor vil kunne vildlede forbrugeren med hensyn til produktets virkelige identitet eller oprindelse eller føre til forveksling mellem produkter, der er omfattet af den geografiske betegnelse, og den pågældende sort eller race.
2. Betingelserne i stk. 1 vurderes i forhold til den faktiske anvendelse af de kolliderende betegnelser, herunder anvendelsen af plantesortsbetegnelsen eller dyreracebetegnelsen uden for oprindelsesområdet og anvendelsen af en plantesortsbetegnelse, der er beskyttet ved EF-sortsbeskyttelse.
3. Denne forordning er ikke til hinder for markedsføring af et produkt, der ikke er i overensstemmelse med varespecifikationen for en registreret geografisk betegnelse, hvis mærkning indeholder navnet på eller en del af navnet på den pågældende geografiske betegnelse, og som indeholder eller omfatter plantesortsbetegnelsen eller dyreracebetegnelsen, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) Det berørte produkt består af eller stammer fra den angivne plantesort eller dyrerace
 - b) Forbrugerne vildledes ikke
 - c) Anvendelsen af plantesortsbetegnelsen eller dyreracebetegnelsen udgør redelig konkurrence
 - d) Anvendelsen indebærer ikke, at den registrerede geografiske betegnelse omdømme udnyttes, og
 - e) Produktionen og markedsføringen af det pågældende produkt har bredt sig ud over oprindelsesområdet inden den dato, hvor ansøgningen om registrering af den geografiske betegnelse, blev indgivet.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 84, hvad angår regler for fastlæggelse af anvendelsen af plantesortsbetegnelser og dyreracebetegnelser.

Artikel 50

Særlige regler om foderstoffers og råvarers oprindelse

1. Med henblik på artikel 48 skal foder udelukkende stamme fra det afgrænsede geografiske område, når der er tale om produkter af animalsk oprindelse, hvis navn er registreret som en oprindelsesbetegnelse.
2. Hvis oprindelse udelukkende fra det afgrænsede geografiske område ikke er teknisk gennemførligt, kan foderstoffer, der ikke stammer fra det pågældende område, tilsættes, forudsat at produktets kvalitet eller karakteristika, der hovedsagelig kan tilskrives det geografiske miljø, ikke berøres. Foderstoffer, der ikke stammer fra det afgrænsede geografiske område, må ikke udgøre mere end 50 % af tørstoffet pr. år.
3. Eventuelle begrænsninger med hensyn til råvarenes oprindelse, der fastsættes i varespecifikationen for et produkt, hvis navn er registreret som en geografisk betegnelse, skal begrundes med hensyn til den tilknytning/sammenhæng, der er omhandlet i artikel 51, stk. 1, litra f.

Artikel 51

Varespecifikation

1. Produkter, hvis navne registreres som en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse, skal være i overensstemmelse med en varespecifikation, der som minimum omfatter:
 - a) Det navn, der skal beskyttes som en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse, og som enten kan være et geografisk navn på produktionsstedet for et bestemt produkt, eller et navn, der anvendes i handelen eller almindeligt sprog til at beskrive det specifikke produkt i det afgrænsede geografiske område.
 - b) En beskrivelse af produktet, herunder, hvis det er relevant, de pågældende råvarer, plantesorter, dyreracer, herunder artens handelsbetegnelse og dens videnskabelige navn samt produktets vigtigste fysiske, kemiske, mikrobiologiske eller organoleptiske egenskaber

- c) En afgrænsning af det geografiske område, hvorved den tilknytning, der er omhandlet i litra f), nr. i) eller ii), skabes, og, hvis det er relevant, nærmere oplysninger om overholdelse af kravene i artikel 48, stk. 4
 - d) Bevis for, at produktet har oprindelse i det afgrænsede geografiske område, der er i overensstemmelse med artikel 48, stk. 1, litra c), eller artikel 48, stk. 2, litra c)
 - e) En beskrivelse af metoden til fremstilling af produktet og, hvis det er relevant, de traditionelle metoder og særlige fremgangsmåder, der anvendes, samt oplysninger om emballering, hvis den ansøgende sammenslutning beslutter dette og giver en behørig produktspecifik begrundelse for, hvorfor emballeringen skal finde sted i det afgrænsede område for at bevare produktets kvalitet, sikre dets oprindelse eller sikre, at der føres kontrol, under hensyntagen til EU-retten, navnlig vedrørende frie varebevægelser og fri udveksling af tjenesteydelser
 - f) Nærmere oplysninger om følgende:
 - i) Hvad angår en oprindelsesbetegnelse, sammenhængen mellem produktets kvalitet eller karakteristika og det geografiske miljø, der er nævnt i artikel 48, stk. 1, litra b). De nærmere oplysninger om menneskelige faktorer i det pågældende geografiske miljø kan, hvor det er relevant, være begrænset til en beskrivelse af jord- og landskabsforvaltningen, dyrkningsmetoderne eller ethvert andet relevant menneskeligt bidrag til bevarelsen af det geografiske miljøes naturbetingede faktorer, jf. nævnte bestemmelse
 - ii) Hvad angår en geografisk betegnelse, sammenhængen mellem en given kvalitet, omdømmet eller andre kendetegn ved produktet og den geografiske oprindelse, der er omhandlet i artikel 48, stk. 2, litra b)
 - g) Eventuelle særlige regler for mærkning af det pågældende produkt
 - h) Andre gældende krav, hvis sådanne foreskrives af medlemsstaterne eller, hvis det er relevant, en producentsammenslutning, under hensyntagen til, at sådanne krav skal være objektive, ikkediskriminerende og forenelige med national ret og EU-retten.
2. Varespecifikationen kan også omfatte bæredygtighedstilsagn.
 3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 84, hvad angår bestemmelser om begrænsning af oplysningerne i den varespecifikation, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, hvis en sådan begrænsning er nødvendig for at undgå alt for omfattende ansøgninger om registrering.
 4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med bestemmelser om varespecifikationens udformning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 53, stk. 2.

Artikel 52

Enhedsdokument

1. Enhedsdokumentet skal omfatte følgende:

- a) De vigtigste punkter i varespecifikationen, dvs. betegnelsen, en beskrivelse af produktet, herunder, hvis det er relevant, særlige regler for emballering og mærkning samt en præcis afgrænsning af det geografiske område
 - b) En beskrivelse af produktets tilknytning til det geografiske miljø eller den geografiske oprindelse som omhandlet i artikel 51, stk. 1, litra [f](#), herunder, hvis det er relevant, de specifikke dele af produktbeskrivelsen eller produktionsmetoden, der begrundes denne tilknytning.
2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger formatet og onlineudformningen af det enhedsdokument, der er omhandlet i stk. 1, og som indeholder bestemmelser om udelukkelse eller anonymisering af beskyttede personoplysninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 53, stk. [2](#).

Kapitel 7 Procedurebestemmelser

Artikel 53

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der benævnes "komitéen for geografiske betegnelser". Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Afsnit III Kvalitetsordninger

Kapitel 1 Garanterede traditionelle specialiteter

Artikel 54

Mål og anvendelsesområde

1. Der oprettes en ordning for garanterede traditionelle specialiteter for at bevare traditionelle produktionsmetoder og opskrifter ved at hjælpe producenter af traditionelle produkter med at markedsføre disse produkter og informere forbrugerne om deres traditionelle opskrifter og produkters værdiforøgende egenskaber.
2. Dette kapitel finder anvendelse på landbrugsprodukter.

I dette kapitel forstås ved landbrugsprodukter de landbrugsprodukter bestemt til konsum, som er opført i bilag I til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og andre landbrugsprodukter og fødevarer, der er opført i denne forordnings bilag II.

Dette kapitel finder ikke anvendelse på spiritus, aromatiserede vine eller vinavlsprodukter som defineret i del II i bilag VII til forordning (EU) nr. 1308/2013, bortset fra vineddike.

3. Registreringen og beskyttelsen af garanterede traditionelle specialiteter berører ikke producenternes forpligtelse til at overholde andre EU-bestemmelser, navnlig vedrørende markedsføring af produkter, den fælles markedsordning og mærkning af fødevarer.

Artikel 55

Kriterier for at være berettiget til registrering

1. En betegnelse er berettiget til registrering som en garanteret traditionel specialitet, hvis den beskriver et bestemt produkt, der:
 - a) er resultatet af en produktionsmåde, forarbejdning eller sammensætning, som svarer til den traditionelle praksis for det pågældende produkt eller den pågældende fødevare, eller
 - b) produceres af de råvarer eller ingredienser, der traditionelt har været anvendt.
2. En betegnelse skal for at blive registreret som garanteret traditionel specialitet:
 - a) traditionelt være blevet anvendt til at betegne produktet, eller
 - b) identificerer produktets traditionelle karakter.
3. Hvis det i forbindelse med indsigelsesproceduren i henhold til artikel [62](#) påvises, at betegnelsen også anvendes i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, kan det for at skelne mellem sammenlignelige produkter eller produkter, der har en identisk eller lignende betegnelse fastsættes i den afgørelse om registrering, der træffes i henhold til artikel 65, stk. [3](#) fastsættes, at betegnelsen for den garanterede traditionelle specialitet skal ledsages af anprisningen "fremstillet efter traditionen i" umiddelbart efterfulgt af navnet på et land eller en region i et land.
4. En betegnelse kan ikke registreres, hvis den blot henviser til anpriser af generel karakter, der anvendes for en gruppe produkter, eller til anpriser, der er omfattet af specifik EU-lovgivning.
5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel [84](#) til supplerung af denne forordning med nærmere oplysninger om de kriterier for at være berettiget, der er fastsat i denne artikel.

Artikel 56

Varespecifikation

1. En garanteret traditionel specialitet skal være i overensstemmelse med en varespecifikation, som skal omfatte følgende:
 - a) Den produktbetegnelse, som foreslås registreret, i de relevante sprogudgaver
 - b) En beskrivelse af produktet, herunder de vigtigste fysiske, kemiske, mikrobiologiske eller organoleptiske kendetegn
 - c) En beskrivelse af den produktionsmetode, som producenterne skal anvende, herunder, hvor det er relevant, type og egenskaber ved de anvendte råvarer eller ingredienser, herunder, hvis det er relevant, den pågældende arts handelsbetegnelse og videnskabelige navn, og den måde, hvorpå produktet tilberedes
 - d) De væsentligste elementer, som viser produktets traditionelle karakter.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel [84](#), hvad angår bestemmelser om begrænsning af oplysningerne i den varespecifikation, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, hvis en sådan begrænsning er nødvendig for at undgå alt for omfattende ansøgninger om registrering.
3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med bestemmelser om varespecifikationens udformning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 80, stk. [2](#).

Artikel 57

Den nationale fase i registreringsproceduren

1. Ansøgninger om registrering af en garanteret traditionel specialitet kan kun indgives af sammenslutninger af producenter af produkter med den betegnelse, der skal beskyttes. Flere sammenslutninger fra forskellige medlemsstater eller tredjelande kan indgive en fælles ansøgning om registrering.
2. En ansøgning om registrering af en betegnelse som en garanteret traditionel specialitet skal omfatte følgende:
 - a) Navn og adresse på den ansøgende producentsammenslutning
 - b) Den varespecifikation, der er omhandlet i artikel [56](#).
3. Hvis ansøgningen udarbejdes af en producentsammenslutning, der er etableret i en medlemsstat, indgives ansøgningen til myndighederne i nævnte medlemsstat. Medlemsstaten gennemgår ansøgningen for at kontrollere, at den er begrundet og opfylder betingelserne i kriterierne for at være berettiget, jf. artikel [55](#). Medlemsstaten gennemfører som led i gennemgangen en national indsigelsesprocedure. Hvis medlemsstaten finder, at kravene i dette kapitel er opfyldt, kan den træffe en positiv afgørelse og indgive en EU-ansøgning om registrering til Kommissionen.
4. Medlemsstaten sikrer, at dens afgørelse, uanset om den er positiv eller ej, offentliggøres, og at enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse har mulighed for at anfægte afgørelsen. Medlemsstaten sikrer også, at den varespecifikation, der ligger til grund for dens positive afgørelse, offentliggøres, og giver elektronisk adgang til varespecifikationen.
5. Hvis ansøgningen, herunder en fælles ansøgning, udarbejdes af en eller flere producentsammenslutninger, der er etableret i tredjelandet, indgives ansøgningen enten direkte eller gennem det pågældende tredjelands myndigheder.

Artikel 58

EU-ansøgning om registrering

1. En EU-ansøgning om registrering af en garanteret traditionel specialitet skal omfatte følgende:
 - a) De elementer, der er omhandlet i artikel 57, stk. [2](#)
 - b) Kun for medlemsstaterne, en erklæring fra medlemsstaten om, at den finder, at den ansøgning, der er indgivet af den ansøgende sammenslutning, opfylder betingelserne for registrering.

2. Hvis der indgives en fælles ansøgning som omhandlet i artikel 57, stk. 1, indgives ansøgningen til Kommissionen af en af de berørte medlemsstater. Den skal, hvor det er relevant, indeholde de elementer, der er omhandlet i artikel 57, stk. 2, samt den erklæring, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b), fra alle berørte medlemsstater. De dermed forbundne nationale procedurer, herunder indsigelsesfasen, gennemføres i alle de berørte medlemsstater.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 84 til supplerende af denne forordning med supplerende regler for fælles ansøgninger om registrering af en garanteret traditionel specialitet, der vedrører mere end ét nationalt område, og ansøgningsprocessen.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for procedurer, formen og udformningen af ansøgninger om registrering, herunder ansøgninger om registrering af en garanteret traditionel specialitet, der vedrører mere end ét nationalt område. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 80, stk. 2.

Artikel 59

Indgivelse af EU-ansøgning om registrering

1. En EU-ansøgning om registrering af en garanteret traditionel specialitet indgives elektronisk til Kommissionen via et digitalt system. Det digitale system skal have kapacitet til at gøre det muligt at indgive ansøgninger til en medlemsstats nationale myndigheder og skal have kapacitet til at blive anvendt af en medlemsstat i dens nationale procedure.
2. Det digitale system skal have kapacitet til at gøre det muligt for ansøgere, der er etableret uden for Unionen, og af de nationale myndigheder i tredjelande at indgive ansøgninger.
3. Oplysninger om EU-ansøgninger om registrering offentliggøres af Kommissionen, når de indgives via det digitale system, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 60

Kommissionens gennemgang og offentliggørelse med henblik på eventuelle indsigelser

1. Kommissionen gennemgår enhver ansøgning, som den modtager i henhold til artikel 65, stk. 1, for at kontrollere, at ansøgningen ikke indeholder åbenbare fejl, at de oplysninger, der er afgivet i overensstemmelse med artikel 58, er fuldstændige, at varespecifikationen er præcis og af teknisk karakter, og at kravene i artikel 55 og artikel 56 er opfyldt. Ved denne kontrol skal der tages hensyn til resultatet af den nationale fase af proceduren, som den berørte medlemsstat har gennemført.
2. Gennemgangen bør ikke tage mere end seks måneder. Hvis perioden med gennemgang overstiger eller forventes at vare mere end seks måneder, underretter Kommissionen skriftligt ansøgeren om årsagerne til forsinkelsen.
3. Kommissionen kan anmode ansøgeren om supplerende oplysninger.
4. Hvis Kommissionen på grundlag af den gennemgang, der er foretaget i henhold til stk. 1, finder, at betingelserne i dette kapitel er opfyldt, offentliggør den varespecifikationen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 61

National prøvelse af en ansøgning om registrering

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle nationale administrative eller retslige procedurer, der kan påvirke registreringen af en garanteret traditionel specialitet. I så fald kan medlemsstaterne anmode Kommissionen om at suspendere undersøgelsesproceduren i en periode på 12 måneder, som kan forlænges.
2. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen, hvis ansøgningen til Kommissionen er blevet erklæret ugyldig på nationalt plan ved en umiddelbart anvendelig, men ikke endelig retsafgørelse. I så fald fritages Kommissionen for forpligtelsen til at overholde fristen for gennemførelse af den gennemgang, der er omhandlet i artikel 60, stk. 2, og til at underrette ansøgeren om årsagerne til forsinkelsen.
3. Hvis ansøgningen til Kommissionen er blevet erklæret ugyldig ved en endelig afgørelse truffet af en national domstol, skal medlemsstaten om nødvendigt overveje passende foranstaltninger såsom tilbagetrækning eller ændring af ansøgningen.

Artikel 62

EU-indsigelsesprocedure

1. Inden for en frist på tre måneder fra datoen for offentliggørelsen af varespecifikationen i *Den Europæiske Unions Tidende*, jf. artikel 60, stk. 4, kan myndighederne i en medlemsstat eller i et tredjeland, eller enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse, som er etableret i et tredjeland, indgive en indsigelse til Kommissionen.
2. Enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse, der er etableret eller har bopæl i en anden medlemsstat end den, hvorfra EU-ansøgningen om registrering er indgivet, kan indgive en indsigelse til den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret, inden for en frist, der giver mulighed for indgivelse af en indsigelse i medfør af stk. 1.
3. En indsigelse skal gøre gældende, at ansøgningen kan være i strid med betingelserne i dette kapitel, og skal begrundes. En indsigelse, der ikke indeholder en sådan påstand, er ugyldig.
4. Kommissionen efterprøver, om indsigelsen kan antages til behandling. Hvis Kommissionen finder, at indsigelsen kan antages, opfordrer den senest fem måneder efter datoen for offentliggørelsen af varespecifikationen i *Den Europæiske Unions Tidende* den myndighed eller den person, der har indgivet indsigelsen, og den myndighed eller den ansøger, der har indgivet ansøgningen, til at indlede passende konsultationer i et rimeligt tidsrum, dog højst tre måneder. Kommissionen kan når som helst i løbet af denne periode efter anmodning fra myndigheden eller ansøgeren forlænge fristen for konsultationerne med op til tre måneder.
5. Den myndighed eller person, som har indgivet indsigelsen, og den myndighed eller den ansøger, som har indgivet ansøgningen, indleder uden unødige forsinkelse disse konsultationer. De stiller relevante oplysninger til rådighed for hinanden, der gør det muligt at vurdere, hvorvidt ansøgningen om registrering overholder betingelserne i denne forordning.

6. Senest én måned efter afslutningen af de konsultationer, der er omhandlet i stk. 4, giver den ansøger, der er etableret i tredjelandet, eller myndighederne i den medlemsstat eller i det tredjeland, hvorfra EU-ansøgningen om registrering er indgivet, Kommissionen meddelelse om resultatet af konsultationerne, herunder alle de udvekslede oplysninger, om der er opnået enighed med en af eller alle de indsigende parter, og om eventuelle deraf følgende ændringer i ansøgningen. Den myndighed eller person, der har indgivet en indsigelse til Kommissionen, kan også meddele Kommissionen sin holdning ved afslutningen af konsultationerne.
7. Hvis den varespecifikation, der er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 60, stk. 4, er blevet ændret, gentager Kommissionen sin gennemgang af ansøgningen om registrering som ændret. Hvis ansøgningen er blevet væsentlig ændret, og Kommissionen finder, at den ændrede ansøgning opfylder betingelserne for registrering, offentliggør den igen ansøgningen i overensstemmelse med nævnte stykke.
8. De dokumenter, der er omhandlet i denne artikel, affattes på et af Unionens officielle sprog.
9. Efter afslutningen af indsigelsesproceduren afslutter Kommissionen sin vurdering af EU-ansøgningen om registrering under hensyntagen til eventuelle anmodninger om overgangsperioder, resultatet af indsigelsesproceduren og alle andre forhold, der måtte opstå efter gennemgangen, og som kan indebære en ændring af varespecifikationen.
10. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 84 med henblik på at supplere reglerne for indsigelsesproceduren med henblik på at fastlægge detaljerede procedurer og frister.
11. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for procedurer, formen og udformningen af indsigelser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 80, stk. 2.

Artikel 63

Indsigelsesgrunde

1. En indsigelse, der er indgivet i overensstemmelse med artikel 62, kan kun antages til behandling, hvis den indsigende part:
 - a) giver en behørigt begrundet begrundelse for, at den foreslåede registrering er uforenelig med bestemmelserne i dette kapitel eller
 - b) påviser, at anvendelsen af betegnelsen er lovlig, velkendt og økonomisk betydningsfuld for lignende landbrugsprodukter.
2. Kriterierne i stk. 1, litra b), vurderes i forhold til Unionens område.

Artikel 64

Overgangsperioder for anvendelsen af garanterede traditionelle specialiteter

1. Kommissionen kan for produkter, hvis betegnelse består af eller indeholder en betegnelse, der er i strid med artikel 69, ved gennemførelsesretsakter indrømme en overgangsperiode på op til fem år for at tillade fortsat anvendelse af nævnte betegnelse, under hvilken de har været markedsført, forudsat at det i en antagelig indsigelse i medfør af artikel 57, stk. 3, eller artikel 62 mod ansøgningen om

registreringen af den garanterede traditionelle specialitet, hvis beskyttelse krænktes, påvises, at en sådan betegnelse er blevet lovligt anvendt på det indre marked i mindst fem år forud for datoen for den offentliggørelse, der er omhandlet i artikel 60, stk. 4.

2. De gennemførelsesretsakter, der er nævnt i stk. 1, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 80, stk. 2, medmindre der indgives en indsigelse, der kan antages, i henhold til artikel 57, stk. 3, som vedtages uden anvendelse af nævnte undersøgelsesprocedure.

Artikel 65

Kommissionens afgørelse om ansøgningen om registrering

1. Hvis Kommissionen på grundlag af de oplysninger, der har til rådighed efter den gennemgang, der er foretaget i henhold til artikel 58, stk. 3, finder, at et eller flere af kravene deri ikke er opfyldt, vedtager den gennemførelsesretsakter om afvisning af ansøgningen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 80, stk. 2.
2. Hvis Kommissionen ikke modtager nogen indsigelse, der kan tages til behandling, vedtager den, uden at anvende proceduren i artikel 80, stk. 2, gennemførelsesretsakter om registrering af den garanterede traditionelle specialitet.
3. Hvis der er modtaget indsigelse, der kan tages til behandling, skal Kommissionen:
 - a) hvis der er opnået enighed, registrere betegnelsen ved hjælp af gennemførelsesretsakter uden at anvende proceduren i artikel 80, stk. 2, efter at have kontrolleret, at den opnåede aftale er i overensstemmelse med EU-retten, og om nødvendigt ændre de oplysninger, der er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 60, stk. 4, forudsat at disse ændringer ikke er væsentlige eller
 - b) hvis der ikke er opnået enighed, vedtage gennemførelsesretsakter, hvormed der træffes afgørelse om ansøgningen om registrering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 80, stk. 2.
4. Retsakter om registrering af en garanteret traditionel specialitet skal indeholde bestemmelser om alle betingelser, der gælder for registreringen, og om den fornyede offentliggørelse til orientering af enhedsdokumentet, der offentliggøres med henblik på eventuelle indsigelser i *Den Europæiske Unions Tidende*, hvis der er foretaget nødvendige ændringer, som ikke er væsentlige.
5. Forordninger om registrering og afgørelser om afvisning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, L-udgaven.

Artikel 66

EU-register over garanterede traditionelle specialiteter

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, uden at anvende proceduren i artikel 80, stk. 2, om oprettelse og vedligeholdelse af et offentligt tilgængeligt register over garanterede traditionelle specialiteter, der anerkendes i medfør af denne ordning ("EU-registret over garanterede traditionelle specialiteter").
2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere bestemmelser om udformningen og indholdet af EU-registret over garanterede traditionelle specialiteter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 80, stk. 2.

Artikel 67

Ændringer af en varespecifikation

1. En producentsammenslutning, som har en legitim interesse, kan ansøge om godkendelse af en ændring af varespecifikation for en garanteret traditionel specialitet. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af og begrundelse for de ønskede ændringer.
2. Proceduren for ændring af en varespecifikation følger, med de fornødne ændringer, proceduren i artikel [57-65](#).
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel [84](#) med henblik på at supplere reglerne vedrørende proceduren for ændring af en varespecifikation.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for procedurer, formen og udformningen af en ansøgning om ændring af en varespecifikation. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 80, stk. [2](#).

Artikel 68

Annulering af registreringer

1. Kommissionen kan på eget initiativ eller på anmodning af enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at annullere registreringer af en garanteret traditionel specialitet i følgende tilfælde:
 - a) hvis der ikke sikres overholdelse af varespecifikationen
 - b) hvis intet produkt markedsføres under den garanterede traditionelle specialitet i mindst 7 år.
2. Kommissionen kan også vedtage gennemførelsesretsakter, der annullerer en registrering efter anmodning fra producenterne af det produkt, der markedsføres under den registrerede betegnelse.
3. Gennemførelsesretsakterne i stk. 1 og 2 vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 80, stk. [2](#).
4. Artikel [57-63](#) og artikel [65](#) finder tilsvarende anvendelse på annulleringsproceduren.
5. Inden Kommissionen vedtager de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, hører den myndighederne i den berørte medlemsstat, myndighederne i det berørte tredjeland, eller, hvis det er muligt, den tredjelandsproducent, der oprindeligt havde ansøgt om registreringen den garanterede traditionelle specialitet, medmindre disse oprindelige ansøgere direkte har anmodet om annulleringen.
6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel [84](#) om supplerende regler vedrørende annulleringsproceduren.
7. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for procedurer, formen og udformningen af en ansøgning om annullering af en registrering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 80, stk. [2](#).

Artikel 69

Begrænsning af anvendelsen af registrerede garanterede traditionelle specialiteter

1. Registrerede garanterede traditionelle specialiteter beskyttes mod enhver misbrug eller efterligning, herunder for så vidt angår produkter, der anvendes som ingrediens, og mod enhver anden praksis, der vil kunne vildlede forbrugerne.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de fødevarerbetegnelser, der anvendes på nationalt plan, ikke giver anledning til forveksling med garanterede traditionelle specialiteter.
3. Beskyttelsen i stk. 1 finder også anvendelse på produkter, der sælges ved fjernsalg som f.eks. elektronisk handel.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel [84](#) om fastsættelse af supplerende regler med henblik på yderligere at præcisere beskyttelsen af garanterede traditionelle specialiteter.
5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter proceduremæssige krav og formelle krav for beskyttelsen af beskyttelse af garanterede traditionelle specialiteter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 80, stk. [2](#).

Artikel 70

Undtagelser for visse anvendelser

1. Bestemmelserne i dette kapitel berører ikke:
 - a) anvendelsen af udtryk, der er artsbetegnelser i Unionen, heller ikke, selv om artsbetegnelsen indgår i en betegnelse, der er beskyttet som en garanteret traditionel specialitet.
 - b) markedsføringen af produkter, hvis mærkning indeholder eller omfatter en plantesortsbetegnelse eller en dyreracebetegnelse, der anvendes i god tro
 - c) anvendelsen af Unionens eller medlemsstaternes regler om intellektuelle ejendomsrettigheder, navnlig dem, der vedrører geografiske betegnelser og varemærker og rettigheder, der indrømmes i henhold til disse regler.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel [84](#) til supplerende af denne forordning med nærmere regler for bestemmelse af, hvorvidt udtryk har status som artsbetegnelse, betingelser for anvendelse af plantesortsbetegnelser og dyreracebetegnelser for en garanteret traditionel specialitet og deres relation til intellektuelle ejendomsrettigheder som omhandlet i denne artikel.

Artikel 71

Betegnelse, EU-symbol og angivelse af en garanteret traditionel specialitet

1. En betegnelse, der er registreret som garanteret traditionel specialitet, kan anvendes af enhver erhvervsdrivende, der markedsfører et produkt, der er i overensstemmelse med den dertil svarende varespecifikation.
2. Der indføres et EU-symbol til brug på mærkningen af produkter, der betegnes som garanteret traditionel specialitet. Angivelsen "garanteret traditionel specialitet", forkortelsen "GTS" og EU-symbolet for den garanterede traditionelle specialitet må

kun anvendes i forbindelse med produkter, der er produceret i overensstemmelse med den relevante varespecifikation.

3. Er der tale om produkter med oprindelse i Unionen, der markedsføres som en garanteret traditionel specialitet, der er registreret i henhold til denne forordning, skal EU-symbolet i stk. 2 anføres på mærkningen og i reklamematerialet. Mærkningskravene i artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1169/2011 vedrørende udformningen af obligatoriske oplysninger finder anvendelse på den registrerede garanterede traditionelle specialitet. Udtrykket "garanteret traditionel specialitet" eller forkortelsen "GTS" kan anføres på mærkningen.
4. Det er valgfrit, om EU-symbolet på garanterede traditionelle specialiteter, der produceres uden for Unionen, anvendes.
5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger EU-symbolet og betingelserne for den obligatoriske anvendelse heraf, og som fastsætter regler for ensartet beskyttelse af det udtryk, den forkortelse og det EU-symbol, der er omhandlet i stk. 2, dets anvendelse og tekniske karakteristika. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 80, stk. 2.

Artikel 72

Deltagelse i kvalitetsordningerne

1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver erhvervsdrivende, der overholder reglerne i dette kapitel, er omfattet af den kontrol af overholdelsen af varespecifikationen, der er fastsat i henhold til artikel 73. Medlemsstaterne kan opkræve et gebyr til dækning af deres omkostninger til kontrol af overholdelsen.
2. Erhvervsdrivende, som tilbereder og oplagrer et produkt, der markedsføres under ordningen for garanterede traditionelle specialiteter, eller som markedsfører sådanne produkter, er også omfattet af den kontrol og de håndhævelsesforanstaltninger, der er nævnt i artikel 73.

Artikel 73

Kontrol og håndhævelse

1. Kontrollen af garanterede traditionelle specialiteter omfatter:
 - a) Kontrol af, at et produkt, der er mærket som garanteret traditionel specialitet, er produceret i overensstemmelse med den dertil svarende varespecifikation og
 - b) Overvågning af anvendelsen af den garanterede traditionelle specialitet på markedet, herunder på internettet.
2. Medlemsstaterne udpege i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/625:
 - a) En eller flere kompetente myndigheder med ansvar for kontrol af garanterede traditionelle specialiteter og
 - b) En eller flere håndhævende myndigheder, som kan være de samme som de kompetente myndigheder, der er omhandlet i litra a), og som er ansvarlige for håndhævelsen af reglerne om garanterede traditionelle specialiteter.
3. De opgaver, der er omhandlet i stk. 2, litra a), kan delegeres til et eller flere produktcertificeringsorganer i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/625.

4. Medlemsstaterne foretager på grundlag af en risikoanalyse kontrol for at sikre, at kravene i dette kapitel overholdes, og pålægger i tilfælde af manglende overholdelse passende sanktioner.
5. Ved udførelsen af de kontrol- og håndhævelsesaktiviteter, der er fastsat i denne artikel, skal de kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganer overholde de respektive krav, der er fastsat i forordning (EU) 2017/625. Afsnit VI, kapitel I, i forordning (EU) 2017/625 finder dog ikke anvendelse på kontrol af garanterede traditionelle specialiteter.
6. Er der tale om garanterede traditionelle specialiteter, som betegner produkter med oprindelse i et tredjeland, foretages kontrollen af overholdelsen af varespecifikationen, inden produktet markedsføres, af:
 - a) en eller flere af de offentlige myndigheder, som tredjelandet har udpeget og/eller
 - b) et eller flere produktcertificeringsorganer.
7. Medlemsstaten offentliggør navn og adresse på de kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganer, der er omhandlet i stk. 2, litra a), og stk. 3, og ajourfører disse oplysninger.
8. Kommissionen offentliggør navn og adresse på de kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganer, der er omhandlet i stk. 6, og ajourfører disse oplysninger regelmæssigt.
9. Kommissionen kan oprette en digital portal, hvor navnet og adressen på de kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganer, der er omhandlet i stk. 2, litra a), stk. 3 og 6 offentliggøres.
10. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel [84](#) til supplerings af denne forordning med yderligere regler for at fastsætte passende certificerings- og akkrediteringsprocedurer, der skal finde anvendelse på de produktcertificeringsorganer, der er omhandlet i stk. 2 og 5.
11. Kommissionen kan uden at anvende den proceduren i artikel 80, stk. [2](#), vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger, hvordan navn og adresse på de produktcertificeringsorganer, der er omhandlet i denne artikel skal offentliggøres.

Kapitel 2

Fakultative kvalitetsudtryk

Artikel 74

Mål og anvendelsesområde

1. Der oprettes en ordning for fakultative kvalitetsudtryk for at hjælpe producenter af landbrugsprodukter med værdiforøgende karakteristika og egenskaber med at gøre opmærksom på disse karakteristika og egenskaber på det indre marked.
2. Dette kapitel omfatter landbrugsprodukter.

I dette kapitel forstås ved landbrugsprodukter de landbrugsprodukter bestemt til konsum, som er opført i bilag I til traktaten og andre landbrugsprodukter og fødevarer, der er opført i denne forordnings bilag II.

Dette kapitel finder ikke anvendelse på spiritus, aromatiserede vine eller vinavlsprodukter som defineret i del II i bilag VII til forordning (EU) nr. 1308/2013, bortset fra vineddike.

Artikel 75

Nationale regler

1. Medlemsstaterne kan opretholde nationale bestemmelser om fakultative kvalitetsudtryk og ordninger, som ikke er omfattet af denne forordning, forudsat at sådanne bestemmelser er i overensstemmelse med EU-retten.
2. Kommissionen kan oprette et digitalt system, hvor der opføres de vilkår og ordninger, der er omhandlet i stk. 1, med henblik på at fremme kendskabet til produkterne og ordningerne i hele Unionen. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de tekniske detaljer, der er nødvendige for meddelelsen af de fakultative kvalitetsudtryk. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 80, stk. [2](#).

Artikel 76

Fakultative kvalitetsudtryk

1. Fakultative kvalitetsudtryk skal opfylde følgende kriterier:
 - a) De relaterer til en karakteristika ved en eller flere produktkategorier eller til en landbrugs- eller forarbejdningsmetode, der findes i bestemte områder
 - b) Deres anvendelse øger produktets værdi sammenlignet med tilsvarende produkter og
 - c) De har en EU-dimension.
2. Fakultative kvalitetsudtryk, der beskriver de tekniske kvaliteter ved produktet med henblik på at bringe de obligatoriske handelsnormer i anvendelse, og som ikke har til formål at informere forbrugerne om disse produktkvaliteter, falder uden for dette kapitels anvendelsesområde.
3. Fakultative kvalitetsudtryk omfatter ikke fakultative forbeholdte udtryk, som støtter og supplerer specifikke handelsnormer, der er fastsat på sektor- eller produktkategoribasis.
4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse artikel [84](#) til supplerung af denne forordning med nærmere regler vedrørende de kriterier, der er omhandlet i stk. 1.
5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler vedrørende formularer, procedurer eller andre tekniske enkeltheder, der er nødvendige for anvendelsen af dette kapitel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 80, stk. [2](#).
6. Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med stk. 4 og 5, tager den hensyn til alle relevante internationale standarder.

Artikel 77

Supplerende fakultative kvalitetsudtryk, der forbeholdes

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 84 med henblik på at forbeholde supplerende fakultative kvalitetsudtryk og fastsætte betingelserne for deres anvendelse.

Artikel 78

Bjergprodukt

1. Udtrykket "bjergprodukt" fastsættes som et fakultativt kvalitetsudtryk. Udtrykket kan kun anvendes til at beskrive produkter beregnet til konsum, der fremgår af listen i bilag I til traktaten, og hvorom det gælder:
 - a) at såvel råvarerne som foderstofferne til husdyr i overvejende grad stammer fra bjergområder
 - b) i forbindelse med forarbejdede produkter, at forarbejdningen også foregår i bjergområder.
2. I denne artikel forstås ved "bjergområder" inden for Unionen områder afgrænset i henhold til artikel 32, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1305/2013⁴⁷. Hvad angår tredjelandes produkter, omfatter bjergområder områder, der officielt er udpeget som bjergområder af det pågældende tredjeland, eller som opfylder kriterier, der svarer til dem, der er fastsat i nævnte stykke.
3. I behørigt begrundede tilfælde tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 84 om undtagelser fra de anvendelsesbetingelser, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, navnlig betingelserne for, hvornår råvarer eller foderstoffer må komme fra områder uden for bjergområderne, betingelserne for, hvornår forarbejdning af produkter må foregå uden for bjergområderne i et nærmere fastsat geografisk område, samt om definitionen af det pågældende geografiske område.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 84 vedrørende fastsættelsen af produktionsmetoder og andre kriterier, der er relevante for anvendelsen af det fakultative kvalitetsudtryk som fastsat ved denne artikels stk. 1.

Artikel 79

Restriktioner for anvendelse og overvågning

1. Det er kun tilladt at bruge fakultative kvalitetsudtryk til at beskrive produkter, der opfylder de dertil svarende anvendelsesbetingelser.
2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for anvendelsen af fakultative kvalitetsudtryk. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 80, stk. 2.
3. Medlemsstaterne foretager på grundlag af en risikoanalyse kontrol for at sikre, at kravene i dette kapitel overholdes, og pålægger i tilfælde af overtrædelse passende administrative sanktioner.

⁴⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

Kapitel 3

Procedurebestemmelser

Artikel 80

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der benævnes "komitéen for jordbrugskvalitet". Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Afsnit IV

Ændringer af forordning (EU) nr. 1308/2013, (EU) 2017/1001 og (EU) 2019/787

Artikel 81

Ændringer af forordning (EU) nr. 1308/2013

I forordning (EU) nr. 1308/2013 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 93, stk. 1, litra b), affattes således:

b) "geografisk betegnelse": en betegnelse, herunder en traditionelt anvendt betegnelse, der identificerer et produkt, jf. artikel 92, stk. 1

i) hvis særlige kvalitet, omdømme eller andre kendetegn kan tilskrives dets geografiske oprindelse

ii) som har oprindelse et bestemt sted, i en bestemt region eller i et bestemt land

iii) hvor mindst 85 % af de druer, der anvendes til fremstillingen, har oprindelse i udelukkende dette geografiske område

iv) som produceres i dette geografiske område, og

v) som er fremstillet af druesorter, der tilhører arten *Vitis vinifera* eller en krydsning af *Vitis vinifera*-arten med andre arter af *Vitis*-slægten."

2) Artikel 94 affattes således:

"Artikel 94

Varespecifikation

1. Varespecifikationen skal gøre det muligt for interesserede parter at verificere de relevante produktionsvilkår i forbindelse med oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse. Varespecifikationen skal omfatte:

- a) den betegnelse, der skal beskyttes
- b) typen af geografisk betegnelse, hvor der kan være tale om en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse
- c) en beskrivelse af vinen eller vinene, herunder de vigtigste analytiske organoleptiske kendetegn

- d) i givet fald de særlige ønologiske fremgangsmåder, der anvendes til at fremstille vinen eller vinene, samt relevante restriktioner for fremstilling heraf
- e) en afgrænsning af det geografiske område, for så vidt angår den sammenhæng, der er nævnt i litra h)
- f) de maksimale udbytter pr. hektar
- g) angivelse af den eller de druesorter, som vinen eller vinene er fremstillet af
- h) nærmere oplysninger vedrørende den sammenhæng, der er nævnt i artikel 93, stk. 1, litra a), nr. i), eller, alt efter tilfældet, litra b), nr. i):
 - i) hvad angår en beskyttet oprindelsesbetegnelse, sammenhængen mellem produktets kvalitet eller kendetegn og det geografiske miljø, der er nævnt i artikel 93, stk. 1, litra a), nr. i) de nærmere oplysninger vedrørende de menneskelige faktorer i det pågældende geografiske miljø kan, hvor det er relevant, være begrænset til en beskrivelse af jord-, plantemateriale- og landskabsforvaltningen, dyrkningsmetoderne eller ethvert andet relevant menneskeligt bidrag til bevarelsen af det geografiske miljøes naturbetingede faktorer, jf. nævnte nummer
 - ii) hvad angår en beskyttet geografisk betegnelse, sammenhængen mellem en særlig kvalitet, omdømmet af eller andre kendetegn ved produktet og den geografiske oprindelse, der er omhandlet i artikel 93, stk. 1, litra b), nr. i)
- i) andre gældende krav, hvis det er fastsat af medlemsstaterne eller, hvis det er relevant, af en anerkendt producentsammenslutning, under hensyntagen til, at sådanne krav skal være objektive, ikkediskriminerende og forenelige med national ret og EU-retten.

2. Varespecifikationen kan indeholde bæredygtighedstilsagn i henhold til artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... [*Forordning om geografiske betegnelser*]*.

3. Hvis vinen eller vinene kan være delvis dealkoholiserede, skal produktspecifikationen også indeholde en beskrivelse af den eller de delvis dealkoholiserede vine i overensstemmelse med stk. 2, litra c), med de fornødne ændringer, og, hvis det er relevant, de særlige ønologiske fremgangsmåder, der er anvendt til fremstilling af den eller de delvis alkoholfrie vine, samt de relevante restriktioner for deres fremstilling.«

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af [...] [...] (EUT L [... af ..., s. ...])."

3) Artikel 95-99, artikel 101-106 og artikel 107 udgår.

Artikel 82

Ændringer af forordning (EU) 2017/1001

I forordning (EU) 2017/1001 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 151, stk. 1, indsættes følgende litra:

"f) forvaltning af geografiske betegnelser, navnlig de opgaver, der pålægges ved hjælp af delegerede retsakter vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med artikel [...] i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... [*Forordning om geografiske betegnelser*]*

*Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af [...] [...] (EUT L [... af ..., s. ...])."

Artikel 83

Ændringer af forordning (EU) 2019/787

I forordning (EU) 2019/787 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 3 udgår nr. 6) og 7)
- 2) Artikel 16 og 21 udgår
- 3) Artikel 23 erstattes af følgende:

"Artikel 23

Enhedsdokument

Enhedsdokumentet omfatter følgende oplysninger:

- a) de vigtigste oplysninger fra produktspecifikationen, herunder den betegnelse, der skal beskyttes, den relevante kategori, som spiritussen tilhører, eller udtrykket "spiritus", fremstillingsmetoden, en beskrivelse af spiritussens karakteristika, en præcis afgrænsning af det geografiske område samt, hvis det er relevant, særlige regler for emballering og mærkning
 - b) en beskrivelse af sammenhængen mellem spiritussen og dens geografiske oprindelse som omhandlet i artikel 3, nr. 4), herunder, hvis det er relevant, de specifikke elementer af produktbeskrivelsen eller produktionsmetoden, der begrundet nævnte sammenhæng."
- 4) Artikel 24-33 og artikel 35-40 udgår.

Afsnit V

Delegation af beføjelser, overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 84

Delegation af beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 12, stk. 4, artikel 14, stk. 2, artikel 15, stk. 6, artikel 17, stk. 5, artikel 19, stk. 10, artikel 23, stk. 7, artikel 25, stk. 10, artikel 26, stk. 6, artikel 28, stk. 3, artikel 29, stk. 3, artikel 34, stk. 3, artikel 46, stk. 1, artikel 46, artikel 47, stk. 1, artikel 48, stk. 6, artikel 48, stk. 7, artikel 49, stk. 4, artikel 51, stk. 3, artikel 55, stk. 5, artikel 56, stk. 2, artikel 73, stk. 10, artikel 69, stk. 4, artikel 70, stk. 2, artikel 58, stk. 3, artikel 62, stk. 10, artikel 67, stk. 3, artikel 68, stk. 6, artikel 76, stk. 4, artikel 77, stk. 1, artikel 78, stk. 3, artikel 78, stk. 4, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra [datoen for nærværende forordnings ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den delegation af beføjelser i forbindelse med de artikler, der er nævnt i stk. 2, kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i

Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til de artikler, der henvises til i stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 85

Overgangsbestemmelse for klassificeringen af geografiske betegnelser

Klassificeringen, jf. artikel 6, stk. [1](#), af geografiske betegnelser, der er registreret eller ansøgt om inden datoen for denne forordnings ikrafttræden, foretages i overensstemmelse med tabellen i bilag III.

Artikel 86

Overgangsbestemmelser for ansøgninger, der endnu ikke er færdigbehandlet

1. Regler, der finder anvendelse før denne forordnings ikrafttræden, finder fortsat anvendelse på ansøgninger om registrering, ansøgninger om godkendelse af en EU-ændring af varespecifikationen og anmodninger om annullering af geografiske betegnelser, som Kommissionen har modtaget inden datoen for denne forordnings ikrafttræden.
2. Artikel [19-22](#) finder dog anvendelse på de ansøgninger og anmodninger, for hvilke offentliggørelsen med henblik på eventuelle indsigelse mod ansøgningen om registrering, af ansøgningen om godkendelse af en EU-ændring af varespecifikationen eller af anmodningen om annullering af en geografisk betegnelse i *Den Europæiske Unions Tidende* finder sted efter [datoen for denne forordnings ikrafttræden].
3. Regler, der finder anvendelse før denne forordnings ikrafttræden, finder fortsat anvendelse på ansøgninger om registrering, ansøgninger om godkendelse af en EU-ændring af varespecifikationen og anmodninger om annullering af garanterede traditionelle specialiteter, som Kommissionen har modtaget inden datoen for denne forordnings ikrafttræden.
4. Artikel [62-65](#) finder dog anvendelse på de ansøgninger og anmodninger, for hvilke offentliggørelsen med henblik på eventuelle indsigelse mod ansøgningen om registrering, af ansøgningen om godkendelse af en EU-ændring af varespecifikationen eller af anmodningen om annullering af en garanteret traditionel specialitet i *Den Europæiske Unions Tidende* finder sted efter [datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Artikel 87

Kontinuitet i registrene

1. Hver oprindelsesbetegnelse og geografisk betegnelse for vin og landbrugsprodukter og hver geografisk betegnelse for spiritus med alle relevante oplysninger og oplysninger vedrørende ikkefærdigbehandlede ansøgninger om registrering, ændring eller annullering, der er indført i de respektive registre over geografiske betegnelser, indføres automatisk i EU-registret over geografiske betegnelser.
2. Hver garanteret traditionel specialitet, der er opført i registret over garanterede traditionelle specialiteter med alle relevante oplysninger og oplysninger om ikkefærdigbehandlede ansøgninger om registrering, ændring eller annullering på dagen før denne forordnings ikrafttræden, indføres automatisk i EU-registret over garanterede traditionelle specialiteter.

Artikel 88

Ophævelse

Forordning (EU) nr. 1151/2012 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 89

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på [...]dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand
[...]

På Rådets vegne
Formand
[...]